

พระเจ้า จาก ดูและ รักษา

ปรับปรุง: ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ ๑-๒

เครือข่ายคริสเตียนศึกษาเป็นเทคอสในประเทศไทย (จัดโดยวิทยุ)

สารบัญ

คำนำ

เด็กได้รับบัพติศมาในพระวิญญูญาณบริสุทธิ์ได้ไหม?

บทที่ 1	การแลกเปลี่ยนที่ขาดทุน	หน้า	5
บทที่ 2	ยาโคบลวงบิดา	หน้า	14
บทที่ 3	ยาโคบเดือดร้อน แต่พบพระเจ้า	หน้า	22
บทที่ 4	ยาโคบได้ชื่อใหม่	หน้า	31
บทที่ 5	โยเซฟกับพี่ๆ	หน้า	40
บทที่ 6	โยเซฟผ่านการทดสอบ	หน้า	48
บทที่ 7	โยเซฟเป็นผู้ปกครองประเทศ	หน้า	56
บทที่ 8	โยเซฟยกโทษให้พี่ๆ	หน้า	65
บทที่ 9	ทารกน้อยโมเสส	หน้า	74
บทที่ 10	พระเจ้าทรงเรียกโมเสส	หน้า	83
บทที่ 11	ฟาโรห์กษัตริย์ผู้ชั่วร้าย	หน้า	92
บทที่ 12	ประชากรของพระเจ้าเป็นอิสระ	หน้า	101
บทที่ 13	พระเจ้าทรงนำประชากรของพระองค์	หน้า	109

ทบทวนความจำ

นำเด็กถึงพระคริสต์

คำนำ

หลักสูตร “ธัญญาทิพย์” บทเรียนชั้นประถมต้นที่ผ่านมามีเนื้อหาการเรียนรู้ถึงเรื่องราวต่างๆ ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ ซึ่งทำให้ทั้งคุณครูและเด็กๆ ในชั้นเรียนของท่านได้เห็นการทรงนำอย่างอัศจรรย์ของพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่สมควรที่เราจะสรรเสริญและนมัสการพระองค์

เนื้อหาในบทเรียนนี้อยู่ในพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม แบ่งออกเป็น 3 ตอนคือ

- บทที่ 1-4 พระเจ้ากำลังเปลี่ยนใจเราใหม่
- บทที่ 5-9 พระเจ้าอยู่กับเราเสมอ
- บทที่ 10-13 พระเจ้าสามารถใช้เราได้

ยิ่งกว่านั้นในบทเรียนนี้ยังมีในส่วนของคำถามเพื่อการทบทวนบทเรียนในตอนท้ายเพื่อช่วยย้ำเตือนสิ่งที่เด็กๆ ได้เรียนไปตั้งแต่ต้น และครูสามารถแก้ไขความเข้าใจของเด็กๆ ได้ถ้าเขามีความเข้าใจที่ผิดๆ

เชื่อว่าครูและเด็กๆ จะได้รับพระพรจากบทเรียนนี้

ขอพระเจ้าอวยพรท่านในการสอนบทเรียนนี้

เด็กๆ รับประทานศิลาในพระวิญญานบริสุทธิ์ได้ไหม?

แท้จริงแล้วเด็กมักรับประทานได้ง่ายกว่าผู้ใหญ่ เพราะว่ายังไม่มี ความสงสัยและยอมรับประสบการณ์ใหม่ได้ง่าย มีใจเชื่อฟัง อยากให้พระเจ้าเข้าใจตัวเขาและพร้อมที่จะต้อนรับสิ่งที่ดีจากพระองค์ การรับประทานในพระวิญญานบริสุทธิ์เป็นอีกขั้นตอนหนึ่งในการดำเนินชีวิตที่ใกล้ชิดพระเจ้า แต่ก่อนที่เด็กๆ จะรับประทานในพระวิญญานบริสุทธิ์นั้นเขาจำเป็นต้องต้อนรับพระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเขา ก่อน ไม่ใช่ว่าเขาจะต้องเป็นเด็กดีก่อนถึงจะได้รับ พระเจ้าแสวงหาคนที่เปิดใจและยอมเท่านั้น การรับประทานในพระวิญญานบริสุทธิ์เป็นของขวัญที่คริสเตียนทุกคนควรได้รับ

เมื่อเด็กๆ รับประทานศิลาในพระวิญญานบริสุทธิ์แล้ว เด็กๆ จะ

1. มีความกล้าหาญในการเป็นพยานและการรับใช้

ก่อนที่พระวิญญานบริสุทธิ์จะเทลงมาในวันเพ็นเทคอสต์ พวกเขาจะประกาศว่าพวกเขาเป็นเพื่อนของพระเยซู เปโตรเองก็เคยปฏิเสธพระเยซู แต่เมื่อพระวิญญานบริสุทธิ์ลงมาพวกเขากลับกล้าหาญ ไม่อายที่จะประกาศข่าวประเสริฐ พร้อมทั้งจะรับการเยาะเย้ย การข่มเหง การรับประทานด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์เป็นจุดที่เปลี่ยนชีวิตพวกเขา มาก เด็กในวัยประถมต้นต้องการความกล้าหาญในการเป็นพยาน การเป็นพยานเรื่องพระคริสต์นั้นอาจมีบางสิ่งที่ทำให้เขาแพ้ต่อการทดลองเนื่องจากวัยของเขาต้องการการยอมรับจากผู้ใหญ่และเพื่อนๆ พระวิญญานบริสุทธิ์จะช่วยให้เขามีความกล้าหาญ

2. รับของประทานพิเศษจากพระวิญญานบริสุทธิ์

พระวิญญานบริสุทธิ์จะให้ความสามารถพิเศษเพื่อเราจะถวายเกียรติแด่พระเจ้าและช่วยเหลือคนอื่น หลังจากที่ได้รับพระเยซูเสด็จกลับสู่สวรรค์สาวกของพระองค์ทำงานแทนพระองค์ ของประทานจากพระวิญญานบริสุทธิ์จะช่วยให้เราในการทำงานเพื่อพระเจ้า พระเจ้าต้องการให้เราทุกคนได้เข้าส่วนในงานรับใช้ พระองค์จึงจะให้ความสามารถพิเศษแก่เราที่ไม่เหมือนกันเพื่อจะได้ทำงานร่วมกัน

ข้อสังเกต เด็กที่รับประทานในพระวิญญานบริสุทธิ์แล้วมักจะยำเกรงพระเจ้า เห็นถึงความบริสุทธิ์ของพระองค์และมีใจที่จะทำงานเพื่อพระองค์มากยิ่งขึ้น ทิวกระหายพระคำและไวต่อความต้องการของคนอื่น

เด็กๆ ต้องการฟังคำสอนเรื่องพระวิญญานบริสุทธิ์ แต่พวกเขาอยากให้เห็นพระวิญญานบริสุทธิ์ที่ทำงานผ่านชีวิตครุมากกว่า ท่านเป็นแบบอย่างอยู่หรือไม่?

1

การแลกเปลี่ยนที่ขาดทุน

ข้อพระคัมภีร์ ปฐมกาล 25:19-34, ฮีบรู 12:16-17

ข้อท่องจำ “สิ่งที่ดีนั้น จงยึดถือไว้ให้มั่น” 1 เธสะโลนิกา 5:21

เป้าหมายของบทเรียน

เพื่อให้เด็ก ๆ เห็นถึงการตัดสินใจที่ผิดพลาดของเอซาว และการตัดสินใจนั้นมีผลต่อสิทธิและอนาคตของเขา
หนุนใจให้เด็ก ๆ ไม่แลกเปลี่ยนการเป็นบุตรของพระเจ้ากับความสนุกสนานเพลิดเพลิน

ข้อคิดสำหรับครู

บางครั้งเด็ก ๆ อาจต้องการแลกเปลี่ยนสิ่งสำคัญในชีวิตของเขาเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลินชั่วคราว เอซาวก็ทำเช่นนั้นกับสิทธิบุตรหัวปีและเราอาจทำเหมือนเอซาวก็ได้ เราอาจแลกเปลี่ยนการเป็นบุตรของพระเจ้ากับความสนุกสนานเล็กๆ น้อยๆ ได้

ถ้าจะให้เด็ก ๆ เข้าใจได้ดีขึ้นครูจะต้องเข้าใจแนวคิดเรื่องสิทธิบุตรหัวปีในพระคัมภีร์เดิมเสียก่อน สิทธิบุตรหัวปีคือ สิทธิพิเศษและความรับผิดชอบของบุตรคนโตในครอบครัว สิทธิพิเศษและความรับผิดชอบมี 2 ประการด้วยกันคือ

ประการแรก เมื่อบิดามารดาเสียชีวิตลงบุตรคนโตจะได้รับทรัพย์สมบัติเป็น 2 เท่าของสมาชิกคนอื่น ๆ ในครอบครัว

ประการที่สอง บุตรหัวปีจะเป็นหัวหน้าครอบครัวหลังจากที่บิดาเสียชีวิตลง ในฐานะหัวหน้าครอบครัวเขามีความรับผิดชอบในการดูแลทุกอย่างที่เหมาะสม รวมทั้งเลี้ยงดูมารดาจนกว่าจะสิ้นชีวิต และดูแลพี่สาวน้องสาวที่ยังไม่แต่งงานจนกว่าจะแต่งงานออกไป คนที่รับผิดชอบเช่นนั้นได้ต้องเป็นคนที่แข็งแรงและเป็นผู้ใหญ่เต็มที่และคน ๆ นั้นก็คือ บุตรคนโตของครอบครัวนั่นเอง

หนุนใจให้เด็ก ๆ เข้าใจถึงสิทธิบุตรหัวปีคือการเป็นบุตรของพระเจ้า ซึ่งทำให้เราได้รับชีวิตนิรันดร์ มารชานานต้องการขโมยสิทธินั้นจากเรา เราจะต้องรักษาความเชื่อในพระเยซูคริสต์และเชื่อฟังพระองค์ เพื่อเราจะได้รักษาสิทธิของการเป็นบุตรหัวปีไว้ให้ดี อย่าแลกเปลี่ยนสิทธินี้ให้กับชานานไป

อธิษฐาน

อธิษฐานขอคุณพระเจ้าสำหรับความรอดและชีวิตนิรันดร์ที่พระเยซูทรงประทานให้สำหรับเราที่เชื่อในพระองค์ ขอให้พระองค์ช่วยให้เด็ก ๆ ไม่เอาความสนุกสนานเพลิดเพลินหรือการกระทำที่ไม่ดีมาแลกกับสิทธิการเป็นบุตรของพระเจ้าแต่ให้ยึดสิ่งที่ดีไว้ ขอขอบคุณพระเจ้าสำหรับสิ่งดี ๆ ที่เด็ก ๆ ได้ทำ

วิธีสอนข้อท่องจำ

อธิบาย “ยึดถือไว้ให้มั่น” คือ จับสิ่งที่เราถือไว้ให้แน่นจริงๆ

นำเชือกผ้าเส้นหนึ่งมาในชั้น ให้เด็กคนหนึ่งจับปลายเชือกข้างหนึ่ง ส่วนครูจับปลายเชือกอีกข้างหนึ่ง ชิดเส้นกันเขตไว้ที่พื้น (เล่นเกมสัจักคะเยอ) บอกให้เด็ก ๆ พยายามดึงเชือกฝั่งครูให้ข้ามไปฝั่งเด็ก ๆ ให้ได้ โดยที่ครูยอมให้เด็กดึงครูไปจนเกือบถึงเส้นกลาง จากนั้นครูค่อยออกแรงดึงเชือกกลับจนเด็ก ๆ ข้ามเส้นกันกลางนั้นมา

กิจกรรมนี้จะช่วยให้เด็กเข้าใจความคิดที่ว่า เมื่อจับได้แล้วจะไม่ปล่อยไปเป็นอย่างไร ก็เหมือนกับการยึดถือสิ่งที่เราเห็นว่าถูกต้องไว้อย่างมั่นคง บางครั้งมารจะพยายามให้เราปล่อยสิ่งที่ถูกต้องไปแล้วให้เราทำสิ่งที่ผิด แต่เราจะต้องยึดสิ่งที่ถูกต้องไว้อย่าให้หลุดมือ อย่ายอมให้มารชนะเราได้

นำเข้าสู่บทเรียน

เตรียมของขวัญสำหรับเด็กแต่ละคน (ห่อของขวัญเพื่อไม่ให้เด็กเห็นของข้างใน) เมื่อเด็ก ๆ มาในห้องให้ครูมอบของขวัญให้เด็กจนครบทุกคน (อย่าให้เด็กเห็นของตอนที่หยิบ) เด็ก ๆ สามารถเลือกได้ว่าจะเก็บของที่ครูมอบให้ไว้เองหรือแลกของขวัญชิ้นนั้นกับเพื่อนก็ได้ ปล่อยให้เด็กทำกิจกรรมนี้สักครู่

จากนั้นคุยกับเด็ก ๆ ว่าการที่เราเลือกที่จะเก็บของขวัญไว้หรือแลกกับคนอื่นไปนั้นเป็นการตัดสินใจของเรา ไม่มีใครบังคับไข่ใหม่ (ให้แต่ละคนเปิดห่อของขวัญของตัวเอง)

บทเรียนของเราในวันนี้จะพูดถึงคน ๆ หนึ่งที่ยอมเอาของที่มีค่าที่สุดในชีวิตมาแลกอาหารเพียงมื้อเดียว ซึ่งเป็น การแลกที่ขาดทุนที่สุด

บทเรียนจากพระคัมภีร์

คำถาม “สิทธิบัตรหัวปี” หมายถึงอะไร? **สิทธิบัตรหัวปี** หมายถึง สิทธิพิเศษและความรับผิดชอบที่เป็นของบุตรคนโตของครอบครัว ตัวอย่าง ถ้าในครอบครัวมีลูก 3 คน และพ่อมีม้า 12 ตัว นั้นหมายความว่า ลูกคนโตจะได้ม้าจำนวนทั้งสิ้น 6 ตัว อีกสองคนจะได้ม้าคนละ 3 คน

บทเรียนในวันนี้กล่าวถึงครอบครัวหนึ่ง คุณพ่อชื่ออิสอัคและคุณแม่ชื่อเรเบคาห์ ทั้งสองมีความสุขมากที่มีสมาชิกใหม่เพิ่มขึ้นในบ้านและไม่ได้เพิ่มแค่คนเดียว แต่เป็นเด็กชายน่ารักๆ ถึงสองคน

คำถาม เด็กๆ รู้จักเด็กฝาแฝดไหม? ฝาแฝดมีทั้งแฝดผู้หญิงหรือแฝดผู้ชาย หรือไม่ก็ชายหนึ่งหญิงหนึ่ง บางคู่ก็คล้ายกันมาก บางคู่ก็ไม่เหมือนกัน

ลูกชายฝาแฝดของอิสอัคและเรเบคาห์มีชื่อว่า เอซาวและยาโคบ เด็กทั้งสองคนนี้ใครได้รับสิทธิบัตรหัวปี? (เอซาว) เพราะเขาเป็นพี่คนโต และเขาจะได้รับสิทธิบัตรหัวปีหลังจากที่พ่อของเขาเสียชีวิต

เอซาวและยาโคบมีรูปร่างลักษณะต่างกัน เอซาวเป็นคนผิวแดงมีขนยาวๆ ที่มีมือและขา เขาชอบอยู่ตามขุนเขา และท้องทุ่ง เมื่อโตขึ้นเขาเรียนวิชายิงธนูและล่าสัตว์เอซาวมีรูปร่างสูงใหญ่ กำยำ เมื่อออกไปล่าสัตว์เขาจะได้น้ำเนื้อสัตว์กลับบ้านมาทำอาหารเสมอบ นอกจากนี้เขายังรู้จักเอาหนังสัตว์ที่ล่ามาทำเป็นผ้าห่มสำหรับหน้าหนาว สิ่งที่เขาทำนั้นเป็นการช่วยงานคุณพ่ออย่างมาก อิสอัคมักจะดีใจเมื่อรู้ว่าเอซาวออกไปล่าสัตว์และนำเนื้อสัตว์ที่ล่าได้มาปรุงเป็นอาหาร เอซาวรู้ดีว่าพ่อชอบทานอะไร

ส่วนยาโคบแฝดอีกคนไม่ได้มีรูปร่างเหมือนนักล่าสัตว์เลยแถมเขาก็ไม่ชอบล่าสัตว์ด้วย ยาโคบคอยดูแลฝูงแพะแกะให้พ่อ ยาโคบชอบช่วยแม่ทำงานบ้าน อิมมม เด็กๆ คิดว่ายาโคบช่วยแม่ทำงานอะไรบ้าง? (ให้เด็กๆ ตอบ) ดังนั้น ยาโคบจึงเป็นลูกชายคนโปรดของแม่

วันหนึ่งขณะที่เอซาวออกไปล่าสัตว์อย่างเช่นเคย ยาโคบอยู่บ้านก็เตรียมหุงหาอาหาร เขาเก็บผักที่ปลูกจากสวนมาทำอาหารหม้อใหญ่ อาหารส่งกลิ่นหอมชวนกิน ในขณะที่เอซาวเพิ่งกลับจากการล่าสัตว์แต่วันนี้เขาไม่ได้เนื้อสัตว์เหมือนทุกครั้ง เขาออกไปล่าสัตว์ทั้งวันแต่กลับไม่ได้อะไรติดมือมาเลย ตอนนี้เขารู้สึกทั้งเหนื่อยและหิวมาก

(แสดงภาพ 1-1) เมื่อเขาได้กลิ่นอาหารที่หอมเตะจมูกยิ่งทำให้เขาหิวหนักขึ้นไปอีก เอซาวจึงเข้าไปหายาโคบแล้วบอกว่า “ฉันหิวเหลือเกิน หิวจนเกือบจะตายอยู่แล้ว ขออาหารให้ฉันกินหน่อยเถอะ” ยาโคบได้โอกาสจึงบอกว่า “ขายสิทธิบัตรหัวปีของพี่ให้ฉันก่อนสิ”

เอชวายเป็นแปดผู้ที่ตั้งนั้นเขาจึงมีสิทธิ์ของลูกหัวปี ถ้าหากอัสอัคพ่อของเขาตายเขาก็จะได้เป็นหัวหน้าครอบครัว และจะได้รับมรดกสองเท่าของน้องไม่ว่าจะเป็นเงินทอง ที่ดิน หรือฝูงสัตว์ สิทธิพิเศษนี้เรียกว่า “สิทธิ์บุตรหัวปี” (เขียนคำนี้บนกระดาน) “สิทธิ์บุตรหัวปี” นี้แหละเป็นสิ่งที่ยาโคบต้องการจะได้ทั้งๆ ที่มันไม่ใช่ของเขา

(แสดงภาพ 1-2) เขาคงเร่งรื้ออาหารจากยาโคบ (เอาอาหารที่ครูเตรียมมาให้เด็กดู) คิดดูว่าถ้าเราต้องหิว และทนทรมาณ เพราะถ้าต้องหิวจนตายสิทธิ์บุตรหัวปีจะมีประโยชน์อะไร ดังนั้น เอชวาจึงยอมขายสิทธิ์บุตรหัวปีให้แก่ยาโคบเพื่อแลกกับอาหารเพียงหนึ่งมื้อ

(แสดงภาพ 1-3) เอชวาจึงรับเอาขนมปังกับถั่วแดงต้มที่ยาโคบยื่นให้ เขากินจนหมดเกลี้ยง เมื่ออิ่มแล้วเขา อาจจะนึกขึ้นมาได้ว่าเขาได้ทำอะไรลงไป เขายอมแลกสิทธิ์บุตรหัวปีที่มาพร้อมกับที่ดิน เงินทอง ฝูงสัตว์กับอาหารเพียงแค่มื้อเดียวเท่านั้นเอง หรือบางทีเขาอาจจะไม่คิดอะไรเลยก็ได้ ขอเพียงแคได้กินอิ่มท้องก็พอแล้ว อะไรจะเกิดก็ช่างเถอะ

ข้อคิดจากบทเรียน

คำถาม สิ่งที่เอชวาทำถูกต้องมั๊ย? (ให้เด็ก ๆ ตอบ)

เขาอยากได้อะไรก็จะเอาให้ได้ โดยไม่ได้คิดถึงคุณค่าของสิ่งที่เขาเสียไปเลย บางครั้งเราเองก็ทำอย่างนั้นเหมือนกัน เป็นต้นว่า เรามีนานหรือการบ้านที่จะต้องทบทวนและทำให้เสร็จ แต่พอเพื่อนมาชวนไปเล่น เราก็ทิ้งการบ้านแล้วออกไปเล่น ถ้าเด็ก ๆ ทำแบบนี้ก็เท่ากับว่าเด็ก ๆ ไม่รับผิดชอบในสิ่งที่ควรจะทำ บางครั้งมารซาตานก็ทดลองเราโดยเสนอสิ่งที่ไม่สำคัญให้ดูเหมือนเป็นเรื่องสำคัญขึ้นมา ให้เด็ก ๆ อธิษฐานขอพระเจ้า ช่วยเราให้รอดพ้นจากการถูกล่อลวงจากมารซาตาน

เด็ก ๆ จำข้อท่องจำของเราวันนี้ได้ไหม? ให้เราท่องพร้อมๆ กัน “สิ่งที่ดีนั้น จงยึดถือไว้ให้มั่น” หมายความว่า เด็ก ๆ จะต้องยึดมั่นในพระเจ้า แม้จะถูกมารล่อลวง

เมื่อเด็ก ๆ มอบหัวใจให้แก่พระเยซูเด็ก ๆ ก็จะได้ชีวิตนิรันดร์และอยู่กับพระองค์ในสวรรค์ตลอดไป สิทธิ์บุตรหัวปีของเราคือ การเป็นคริสเตียน นั่นเป็นสิ่งที่มีความค่าที่สุด เพราะไม่มีสิ่งใดมีความมากกว่านี้อีกแล้ว มารซาตานพยายามมาล่อลวงให้เราทำบาป เช่น การขโมย การไม่เชื่อฟัง การโกหก ต้องการสิ่งของของคนอื่น เด็ก ๆ ต้องระมัดระวังที่จะไม่ยอมทำตามที่มารมาล่อลวง

คำถามทบทวน

1. เด็กชายฝาแฝดในบทเรียนวันนี้ชื่อว่าอะไร? (เอชวและยาโคบ)
2. แผลดคนโตชื่อว่า? (เอชว)
3. เอชวชอบทำอะไร? (ชอบล่าสัตว์)
4. ทำไมเรเบคาห์จึงรักยาโคบมาก? (เพราะยาโคบช่วยแม่ทำงานบ้าน)
5. ใครชอบทำอาหาร? (ยาโคบ)
6. เอชวแลกลีธรีบุตรหัวปีกับอะไร? (ขนมปังและถั่วแดงต้ม)
7. ถ้าเด็กๆ เป็นเอชวจะยอมแลกลีธรีบุตรหัวปีกับอาหารหนึ่งมื้อไหม? (ให้เด็กๆ ตอบ)

กิจกรรมท้ายบท

1. เกมส์ เลือกสินค้า เตรียมกระดาษ 2 แผ่น แผ่นที่หนึ่งเขียนคำว่า "สินค้าดี" แผ่นที่สองเขียนว่า "สินค้าไม่ดี" ตัดกระดาษสี่เหลี่ยมทำการ์ดสำหรับสินค้าดี 2 ชุด และสินค้าที่ไม่ดี 2 ชุด ตัวอย่าง

สินค้าดี

อธิษฐาน
เชื่อฟัง
เป็นพยาน
แบ่งปัน
ช่วยเหลือ
พูดความจริง
สัตย์ซื่อ
ไปโบสถ์เป็นประจำ
อ่านพระคัมภีร์
เป็นเพื่อนกับคนอื่น

สินค้าไม่ดี

โกหก
ขโมย
ไม่เชื่อฟัง
ทะเลาะ
พูดหยาบคาย
นินทา
ขี้โกง
ขาดโบสถ์
ไม่อ่านพระคัมภีร์
ไม่คบกับเพื่อน

นำการ์ดที่เขียนเสร็จแล้วใส่ลงในถุงกระดาษ 2 ถุง โดยรวมสินค้าดีและไม่ดีไว้ด้วยกัน จากนั้นทำฉลากตัวเลข มี 2 หมายเลขคือ 0 และ 1 เขียนหลายๆ แผ่นเสร็จแล้วใส่กล่องไว้ แบ่งเด็กๆ ออกเป็น 2 กลุ่ม ให้ถุงสินค้ากลุ่มละ 1 ถุง เป่าถุงจนกว่ากลุ่มไหนเล่นก่อน กลุ่มที่เล่นก่อนจับฉลากตัวเลข ถ้าจับได้เลข 1 เลือกสินค้าในถุงของกลุ่มตัวเอง แล้ววางลงบนโปสเตอร์ แต่ถ้าเด็กจับได้เลข 0 ก็ไม่มีสิทธิ์เลือกสินค้า กลุ่มไหนได้สินค้าดีมากที่สุด ชนะ ครูอาจจะจับเวลา เช่น 5 นาที 10 นาที หรือนับจำนวนครั้งก็ได้

2. ทำกิจกรรมในรูปแบบฝึกหัดบทที่ 1

บทที่ 1 เด็กๆ ช่วยเอชวให้เลือกเส้นทางไปหา "สิทธิบุตรห้วย" อย่างถูกต้องด้วย
ระวัง !! อย่าผิดพลาดด้วยซบไปก่อนละ สู้ สู้

๒

ยาโคบลวงบิดา

ข้อพระคัมภีร์ ปฐมกาล 27:1-40

ข้อท่องจำ “อย่าพูดมุสาต่อกัน” โคโลสี 3:9

เป้าหมายของบทเรียน

เพื่อให้เด็ก ๆ เห็นว่าเมื่อยาโคบลอกลวงบิดาแล้วความเดือดร้อนก็มาถึงเขา ถ้าเด็ก ๆ ไม่พูดความจริงหรือหลอกลวงผู้อื่นเด็ก ๆ ก็จะได้รับ ความเดือดร้อนเช่นกัน ฉะนั้น พูดความจริงและไม่หลอกลวงผู้อื่น

ข้อคิดสำหรับครู

เด็กในวัยนี้สามารถเข้าใจได้ว่าการหลอกลวงคืออะไร เพราะเป็นสิ่งที่เด็กอาจทำอยู่บ่อย ๆ เช่น พยายามทำสิ่งที่ตรงกันข้ามกับที่พ่อแม่หรือครูสอนแล้วหวังว่าจะไม่มีใครจับได้

แม้ว่าเด็ก ๆ จะเข้าใจเรื่องของการหลอกลวงก็เป็นเหมือนการโกหกหรือพูดเล่นไม่เป็นเรื่อง อาทิตย์นี้เน้นว่า เขาจะต้องรักความจริง ไม่ใช่แค่พูดความจริงเท่านั้น แต่ต้องกระทำด้วย

เวลาอธิษฐาน

ถามเด็ก ๆ ว่าการพูดโกหกไม่ดีอย่างไร? ครูนำเด็กอธิษฐานสารภาพบาปกับพระเจ้าที่เคยโกหก และขอบคุณพระเจ้าสำหรับความสัตย์ซื่อของพระองค์ เมื่อเราสารภาพพระองค์ทรงยกโทษให้

วิธีสอนข้อท่องจำ

เขียนข้อท่องจำแต่ละคำลงบนกระดาษและเขียนคำอื่น ๆ ที่ไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของข้อท่องจำใส่ไปด้วย เมื่อเขียนเสร็จแล้วพับใส่ไว้ในตะกร้า หลังจากอ่านข้อท่องจำหลาย ๆ ครั้ง จากนั้นส่งตะกร้าไปรอบ ๆ ให้เด็ก ๆ หยิบกระดาษขึ้นมาคนละชิ้น แล้วเอามารวมกันไว้ที่พื้น ให้เด็ก ๆ เลือกดูว่าคำไหนถูกต้องและคำไหนที่ไม่ใช่

เด็ก ๆ

ความจริง

มุสา

แยบยล

นำสู่บทเรียน

ในบ่ายวันหนึ่งคุณครูมีการประชุมด่วนจึงให้นักเรียนตั้งแต่ชั้น ป.1-6 กลับบ้านได้ เก๊ เล็ก ป้อม ได้คุยกันว่าจะกลับบ้านหรือไปไหนดี เก๊จึงเสนอว่า “เราไปเที่ยวบ้านเล็กดีไหม” แต่เล็กบอกว่า “อย่าไปเลย เราไปเล่นน้ำที่น้ำตกดีกว่า” ป้อมพูดขึ้นว่า “ถ้าไปเล่นน้ำเราพวกเราจะบอกพ่อแม่ยังไง พ่อแม่เคยบอกว่าห้ามไปเล่นน้ำตามลำพัง” เล็กจึงพูดว่า “เราก็ไม่ต้องบอกสิ ทำเหมือนเราไปเรียนตามปกติ แล้วก็กลับบ้านตามเวลาที่เคยกลับ” ป้อมซึ่งเป็นคริสเตียนเห็นว่าการทำแบบนั้นเป็นสิ่งที่ไม่ถูกและพระเยซูคงไม่ชอบใจแน่ๆ จึงได้เตือนเพื่อนว่า “อย่าไปเลย กลับบ้านตามที่ครูบอกดีกว่า”

แต่เก๊กับเล็กไม่เชื่อป้อมจึงไปกันแค่สองคน ป้อมก็กลับบ้านและได้อธิษฐานเผื่อเพื่อนให้พวกเขาเปลี่ยนใจ ป้อมรู้ว่าถ้าพ่อแม่ของเพื่อนๆ รู้ว่าทั้งสองคนไปไหนพวกเขาต้องถูกลงโทษแน่ๆ และคนอื่นก็จะพลอยลำบากไปด้วย

คำถาม การพูดโกหกคืออะไร? พระเจ้าจะพอพระทัยไหมเมื่อเราพูดโกหก (ให้เด็ก ๆ ตอบ) พระคัมภีร์บอกว่า การมุสาหรือการโกหกเป็นความบาป พระเจ้าต้องการให้เราพูดความจริงต่อกันและกัน

บทเรียนจากพระคัมภีร์

ทบทวนบทเรียนอาทิตย์ที่ผ่านมา เอชาวขายสิ่งที่มีค่าเพื่อแลกกับขนมปังและถั่วแดงต้มด้วยเดียว ใครจำได้บ้างว่าเอชาวขายอะไรไป? (ให้เด็กตอบ) สิทธิบัตรหัวปีคืออะไร (ให้เด็กตอบ)

(แสดงภาพ 2-1) วันหนึ่งอิสอัคเรียกเอชาวบุตรแฝดคนที่เข้าไปหาในห้องแล้วกล่าวว่า “พ่อก็ขราลงมากแล้วคงจะอยู่ต่อไปอีกไม่นาน วันนี้เจ้าจงออกไปที่ทุ่งหญ้าเหินมาและทำอาหารอร่อยๆ อย่างที่พ่อชอบกินแล้วพ่อจะอวยพรเจ้าเป็นพิเศษ” ดังนั้น เอชาวจึงออกไปล่าสัตว์ เขามั่นใจว่าเขาคงจะหาเนื้อมาปรุงอาหารให้พ่อได้ บางทีเอชาวอาจจะคิดว่าฉันได้สูญเสียสิทธิบัตรหัวปีไปให้แก่ยาโคบแล้ว แต่ฉันอาจจะได้พรที่พ่อจะให้นี้ทดแทนก็ได้

เมื่อนางเรเบคาห์ได้ยินเรื่องราวที่อิสอัคพูดกับเอชาวตลอดจนสัญญาที่อิสอัคจะให้พรแก่เอชาว แต่นางต้องการให้ยาโคบได้พรนั้นมากกว่าเพราะนางรักยาโคบ นางจึงเรียกยาโคบมาและเล่าเรื่องให้ฟัง แล้วสั่งว่า “เจ้าจงออกไปเอาแพะมาสองตัวแม่จะทำอาหารอร่อยๆ อย่างที่พ่อเจ้าชอบ แล้วเจ้าจงนำไปให้พ่อของเจ้ารับประทานเพื่อเขาจะได้อวยพรเจ้า”

ยาโคบรู้สึกกลัวและบอกกับแม่ว่า เอชาวมีขนที่แขนและหน้าอก แต่ส่วนตัวเองนั้นตัวเกลี้ยงเกลา พ่อจะต้อง

จับได้ ถึงแม้ว่าตาของท่านจะมัวก็ตาม แต่นางเรเบคาห์มีแผนอยู่ในใจแล้วจึงไม่รู้สึกลัวในสิ่งที่ยาโคบพูด เมื่อปรุงอาหารเสร็จนางก็ไปเอาหนังสือที่มีขนมาสวมที่แขนและที่หน้าอกให้ยาโคบ (เอาหนังสือไว้ที่เด็กดู) แล้วนางให้ยาโคบสวมเสื้อผ้าของเอซาวและบอกว่า “ไปเถิด เาณีไปให้พ่อของเจ้ากิน”

อิสอัคได้ยินเสียงคนเข้ามาในห้องจึงถามว่า “ลูกคนไหนของพ่อเข้ามา” ยาโคบเริ่มทำสิ่งที่ไม่ถูกต้อง เขาพูดปดและยังลงมือกระทำด้วย “ผมเองครับ เอซาว ผมทำเนื้ออย่างที่พ่อชอบเอามาให้แล้ว คุณพ่อรีบรับประทานเสียเถิดแล้วจะได้วยพรผม” อิสอัครู้สึกแปลกใจจึงถามว่า “ทำไมเจ้าจึงกลับจากล่าเนื้อเร็วนัก” ยาโคบพูดปดต่อไปอีกว่า “ก็พระเจ้าช่วยผมนะสิครับ” (เขาอ้างว่าพระเจ้าช่วยเขา ซึ่งมันเป็นการโกหกหลอกลวงพ่อจริงๆ แล้วพระเจ้าไม่ชอบการโกหก)

(แสดงภาพ 2-2) อิสอัคจึงพูดว่า “ไหน เข้ามาใกล้ๆ พ่อหน่อยสิ พ่ออยากจะดูให้แน่ใจว่า เป็นเอซาวลูกของพ่อจริงๆ” เมื่อยาโคบเข้าไปถึงตัวอิสอัคก็คลำถูกขนสัตว์ที่ยาโคบสวมที่แขนและหน้าอก แต่ก็ยังไม่ค่อยแน่ใจนัก และพูดว่า “เอ้! เสียงเหมือนยาโคบแต่มือเหมือนเอซาว แล้วก็กลิ่นเสื้อผ้าของเอซาวนี่นา เจ้าใช่เอซาวจริงๆ หรือ” ยาโคบจึงพูดปดพ่ออีกว่า “ใช่ครับ” อิสอัคจึงรับขามเนื่องจากมือของยาโคบและรับประทานจนหมดขาม เมื่อเขารับประทานอิ่มแล้วจึงให้พรยาโคบแทนเอซาวว่า “ขอให้พระเจ้า ทรงกระทำให้เจ้าร่ำรวยและมีอำนาจ” เมื่อยาโคบได้รับพรจากพ่อแล้วจึงออกจากห้องนั้นไป

(แสดงภาพ 2-3) หลังจากนั้นไม่นานเอซาวก็กลับมาจากการล่าเนื้อและเอาเนื้อที่ล่ามาได้นั้นเตรียมทำอาหารให้คุณพ่อของเขา เขายังไม่รู้ว่ายาโคบได้หลอกให้คุณพ่อรับประทานอาหารไปแล้ว เอซาวจึงเข้าไปในห้องคุณพ่อและบอกว่า “คุณพ่อครับ ลูกขึ้นมารับประทานอาหารที่สั่งให้ผมทำได้แล้ว และคุณพ่อจะได้ให้พรผม” อิสอัคเอะใจจึงถามว่า “เจ้าเป็นใคร” เอซาวจึงตอบว่า “ผมก็คือ เอซาว ลูกหัวปีของคุณพ่อยังงั้นละครับ” อิสอัคจึงรู้ทันทีว่าถูกยาโคบลูกชายของเขาหลอกและได้ชิงเอาพรของเอซาวไปเสียแล้ว อิสอัคเล่าเรื่องทั้งหมดให้เอซาวฟัง เอซาวถึงกับร้องไห้และบอกว่า “อวยพรให้ผมด้วยสิครับคุณพ่อ” แต่อิสอัคตอบว่า “น้องของเจ้าได้ชิงเอาพรของเจ้าไปเสียแล้ว และพ่อก็ได้ให้เขาเป็นใหญ่กว่าเจ้าไปแล้ว”

เมื่อเป็นเช่นนั้น เอซาวจึงขอพรอะไรก็ได้ ดังนั้น อิสอัคจึงให้พรที่ด้อยกว่าที่ให้กับยาโคบ ใจของเอซาวเต็มไปด้วยความโกรธแค้นที่ยาโคบมาชิงเอาพรที่ดีที่สุดไป ความแค้นนั้นเต็มในหัวใจจนเอซาวถึงกับเอ่ยปากว่าจะฆ่ายาโคบ เมื่อนางเรเบคาห์ได้ยินเข้าก็รีบไปหายาโคบแล้วบอกว่า “เจ้าต้องรีบหนีไปจากที่นี่เร็วๆ พี่ชายของเจ้าจะฆ่าเจ้า ไปหาลุงของเจ้าที่อีกเมืองหนึ่งแล้วเจ้าจะปลอดภัย พอพี่ชายของเจ้าหายโกรธแม่จะส่งข่าวไปให้แล้วเจ้าค่อยกลับมา”

ดังนั้น ยาโคบจึงต้องหนีออกจากบ้านและจากคุณพ่อ คุณแม่ เพราะเขาโกหกและกระทำการหลอกลวง

ข้อคิดจากบทเรียน

ความบาปนำสู่ความโศกเศร้า การกระทำที่หลอกลวงของเรเบคาห์และยาโคบนำความเดือดร้อนมาสู่ทุก ๆ คนในครอบครัว นอกจากเอซาวจะไม่ได้รับพรแล้วเขายังรู้สึกโกรธแค้นในสิ่งที่น้องชายทำ อิสอัคเองก็รู้สึกเสียใจที่ถูกลูกชายหลอก แต่ละคนในครอบครัวก็ไม่มีความสุขเลย

ข้อท่องจำในสัปดาห์นี้กล่าวว่า “อย่าพูดมุสาต่อกัน” โคโลสี 3:9 ถ้ายาโคบเชื่อฟังข้อท่องจำข้อนี้ครอบครัวของเขาก็คงไม่ต้องพบเจอกับความเดือดร้อน (ให้เด็ก ๆ พูดข้อท่องจำพร้อมกันหลายๆ รอบ)

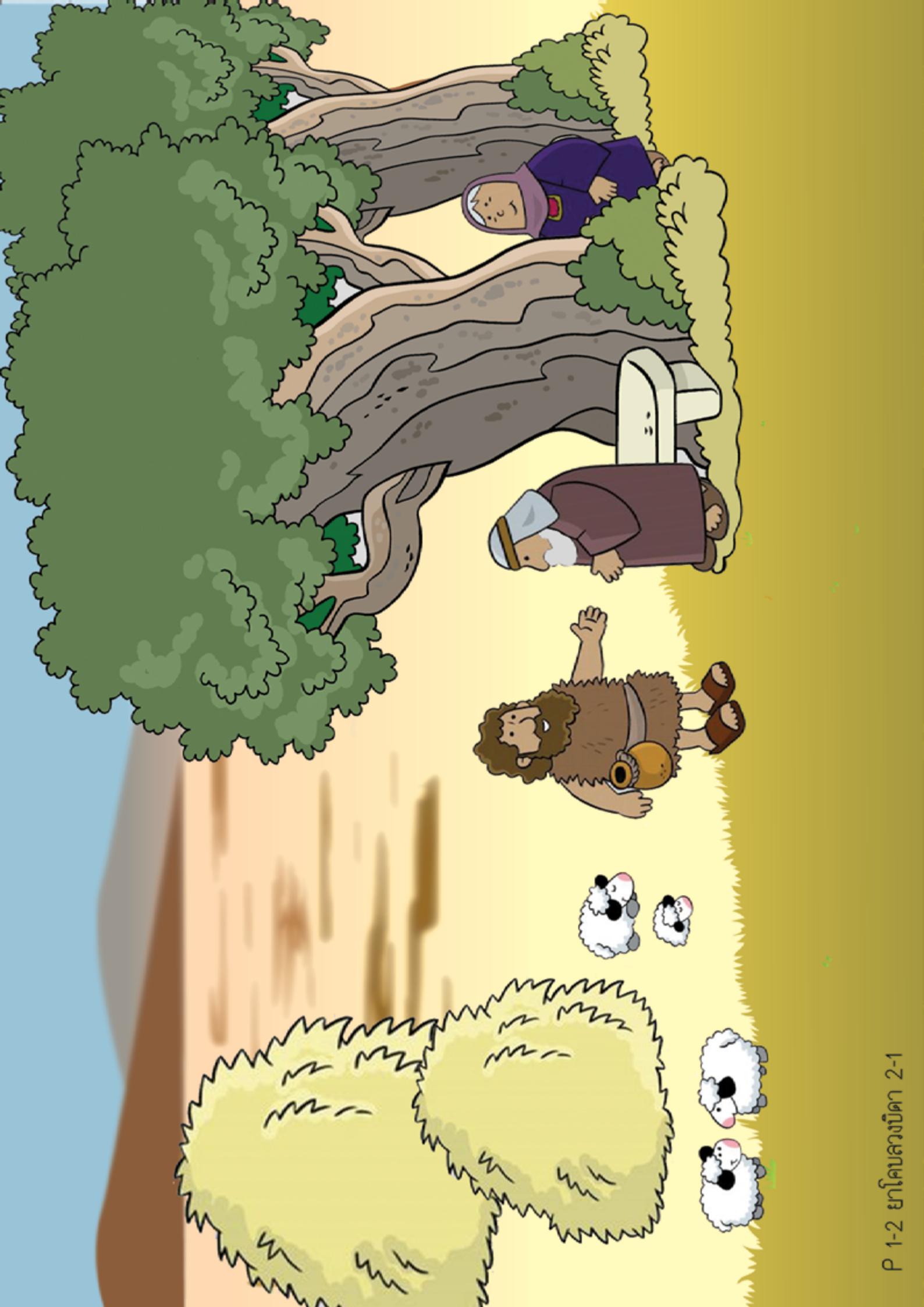
การที่ยาโคบและครอบครัวของเขาต้องเจอกับความเดือดร้อนเพราะเขาโกหกและหลอกลวงคุณพ่อ ถ้าเด็ก ๆ พูดโกหกหรือหลอกลวงคนอื่น ๆ ก็จะพลอยเดือดร้อนและตัวเราเองก็จะถูกลงโทษด้วย แต่ถ้าเด็ก ๆ ทำสิ่งที่ไม่ดีไปแล้ว เช่น อาจจะไม่เชื่อฟังพ่อแม่หรือคุณครู เด็ก ๆ ควรจะอธิษฐาน ขอให้พระเจ้ายกโทษให้กับสิ่งที่ไม่ดีที่เราได้ทำลงไป (นำเด็ก ๆ อธิษฐาน)

คำถามทบทวน

1. ทำไมอิสอัคจำยาโคบไม่ได้ตอนที่ยาโคบเอาอาหารมาให้ทาน? (อิสอัคขรามาก ตามองไม่เห็น)
2. อิสอัคต้องการให้เอซาวทำอะไร? (ไปหาเนื้อสัตว์และนำมาทำอาหารอร่อย ๆ ให้ทาน)
3. เรเบคาห์ทำอาหารจากเนื้อสัตว์ชนิดใด? (เนื้อแพะ)
4. ยาโคบทำผิดเรื่องอะไร? (โกหกและหลอกลวงคุณพ่อ)
5. เด็ก ๆ คิดว่า เรเบคาห์จะรู้สึกอย่างไรที่ต้องส่งยาโคบไปอยู่ที่อื่น? (ให้เด็ก ๆ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน)
6. เด็ก ๆ คิดว่า เกือบเล็กจะรู้สึกอย่างไรตอนที่หนีไปเล่นน้ำ? (ให้เด็ก ๆ ตอบ)

กิจกรรมท้ายบท

1. ให้ครูเล่าเรื่องต่อไปนี แล้วให้เด็ก ๆ ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ
 - 1.1 ในระหว่างหยุดพักมีคนโยนลูกบอลเข้ามาทางหน้าต่าง นิดเห็นตัวคนโยนแต่เมื่อครูถามว่าใครโยนลูกบอลเข้ามา นิดกลับนิ่งเงียบเพราะเด็ก ๆ คนอื่นพูดว่าเขาจะไม่บอกว่าใครเป็นคนโยนบอลเข้ามา
 - 1.2 หน้อยทำเงินค่าอาหารกลางวันหาขณะที่คอยรถประจำทางไปโรงเรียน หน้อยรู้ตัวตอนที่มาถึงโรงเรียนแล้วเขาพยายามโทษเพื่อนคนอื่น ๆ ว่ามาขโมยสตางค์เขาไป
 - 1.3 กบกับน้องชายกำลังเล่นบอลลูกอยู่ในบ้านกบโยนบอลไปถูกแจกันใบโปรดของคุณแม่แตก เมื่อคุณพ่อของคุณแม่กลับมาถึงบ้านกบก็โทษว่าน้องเป็นคนทำ
 - 1.4 ให้เด็ก ๆ ได้มีโอกาสเล่าถึงเรื่องที่เราเคยพูดโกหกหรือหลอกลวงมา แล้วให้ช่วยกันเสนอความคิดเห็นว่าในสถานการณ์นั้นเราควรจะทำอย่างไรเพื่อจะไม่ทำผิดอีก
2. ทำกิจกรรมจากแบบฝึกหัดบทที่ 2

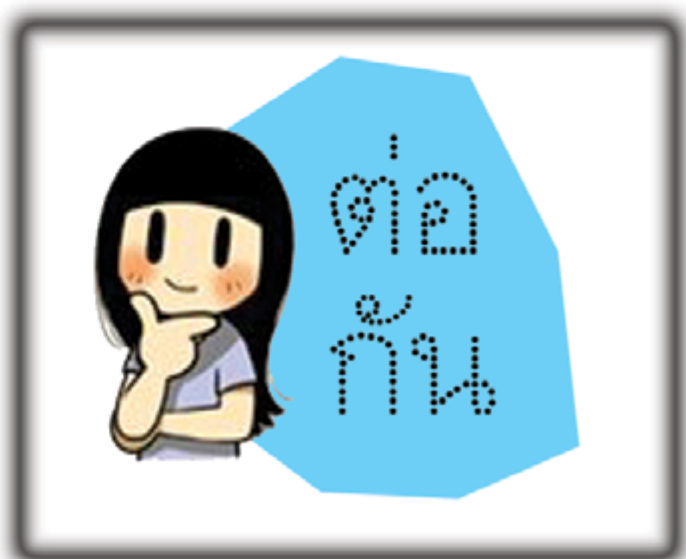

บทที่ 2 เด็กๆ ตัดภาพทั้ง 4 ภาพออกมา แล้วนำมาเรียงต่อกันตามข้อท่องจำของบทนี้
ใครเรียงเสร็จก่อนชนะ แต่ต้องเรียงให้ถูกต้องด้วยนะ

โคโลสี 3:9

3

ยาโคบเตือนเรื่องแต่พบพระเจ้า

ข้อพระคัมภีร์ ปฐมกาล 27:41-46, 28:1-22, 29:1-28

ข้อท่องจำ “จงรู้แน่เถิดว่า บาปของท่านก็ตามพัน” กัณฑ์ดารวิถิ 32:33

เป้าหมายของบทเรียน

เพื่อสอนเด็ก ๆ ให้อ่านเมื่อยาโคบทำบาปนั้นได้สร้างความเดือดร้อนให้ผู้อื่นและตัวเอง ฉะนั้น เด็ก ๆ ต้องระมัดระวังและไม่ทำบาปเพื่อจะไม่สร้างความเดือดร้อนให้กับผู้อื่นและตัวเอง

ข้อคิดสำหรับครู

สิ่งหนึ่งที่น่ากลัวในเรื่องของความบาปคือ มันไม่ส่งผลร้ายกับผู้ที่ทำบาปเท่านั้น แต่เป็นผลร้ายกับคนอื่น ๆ ด้วย ความบาปนำความเดือดร้อนมายังผู้ที่ทำบาป

ช่วยให้เด็ก ๆ เข้าใจว่าเมื่อเขาทำผิดบาป พ่อแม่ เพื่อน และผู้ใหญ่จะเสียใจ ความผิดที่เราทำจะนำผลและความทุกข์ยากลำบากมาสู่เรา ความผิดที่เขาแอบทำมันจะไม่ถูกซ่อนอยู่ตลอดไป เพราะความลับไม่มีในโลกสักวันหนึ่งจะมีคนรู้และเขาจะได้รับโทษ เราไม่สามารถซ่อนความผิดที่เราทำให้พ้นจากสายตาของพระเจ้าได้

อธิษฐาน

ครุณาเด็ก ๆ อธิษฐาน ขอบพระเจ้าช่วยให้เด็ก ๆ เรียนรู้ที่จะมอบชีวิตของเขาให้กับพระเจ้าดูแล เมื่อพระเจ้าทรงดูแลชีวิตเราแล้ว เราก็สามารถที่จะหลีกเลี่ยงที่จะไม่ทำบาปได้ ไม่ต้องเสียใจและไม่ต้องถูกลงโทษ

วิธีสอนข้อท่องจำ

ตัดกระดาษเป็นรูปก้อนหิน เขียนข้อท่องจำหนึ่งคำลงบนก้อนหินหนึ่งก้อน และเขียนต่อไปจนครบทั้งข้อ จากนั้นพลิกกระดาษคว่ำตัวหนังสือลง แล้วสลักที่คำ ให้เด็ก ๆ ท่องข้อท่องจำสักพักจนเริ่มจำได้ จากนั้นให้เด็ก ๆ เปิดข้อความที่เขียนไว้บนก้อนหินแล้วนำมาเรียงให้ถูกต้อง

นำเข้าสู่บทเรียน

เตรียม ผ้าขาว 1 ผืน และสีน้ำ (สีดำ)

ผ้าขาวเปรียบเหมือนหัวใจของเรา เมื่อเราเชื่อในพระเยซูแล้วพระองค์จะทรงชำระความผิดบาปทั้งหมดของเรา หยิบสีขึ้นมาแล้วพูดว่า สีดำนี้เปรียบเหมือนความผิดบาป (หยดสีใส่ผ้า 1 หยด) เมื่อเราทำผิดหัวใจของเรา ก็ไม่ขาวสะอาด ความผิดเป็นเหมือนกับสีที่หยดใส่ผ้าขาว เมื่อเราทำผิดซ้ำหรือมากขึ้น (หยดสีใส่ผ้าเพิ่มขึ้น) ไม่ว่าจะเป็ การโกหก หลอกลวง ไม่เชื่อฟังพ่อแม่ สีดำก็จะมากขึ้นในหัวใจของเรา เด็ก ๆ เห็นมั้ยว่าสีมันยิ่ง ขยายวงกว้างขึ้นไปเรื่อย ๆ ก็เหมือนกับเมื่อเราทำบาป บาปก็จะปรากฏขึ้นและส่งผลกระทบต่อชีวิตเรามากขึ้น บทเรียนในวันนี้จะพิสูจน์ให้เราเห็นว่า ความบาปที่ยาโคบทำนำความเดือดร้อนมาสู่ตัวเขาและครอบครัวอย่างไร

บทเรียนจากพระคัมภีร์

คำถาม มีชายหนุ่มคนหนึ่งต้องหนีออกจากบ้าน เด็ก ๆ จำได้มั้ยว่าเป็นใคร? ทำไมเขาถึงต้องหนีออกจากบ้าน? ใช่แล้ว ชายหนุ่มคนนั้นก็คือนายาโคบนั่นเอง เขาต้องหนีออกจากบ้านเพราะเขาหลอกคุณพ่อของเขาและขโมย สิทธิบุตรหัวปีจากพี่ชายไป ยาโคบต้องหนีเพราะกลัวว่าเอชวจะฆ่าเขา เขาบอกว่าคุณแม่และคิดว่าคงจะ ไม่ได้เจอคุณแม่อีก น่าเศร้าใช่ไหม คุณแม่บอกให้เขาเดินทางไปพักอยู่กับลุงลาบันซึ่งอยู่อีกเมืองที่ไกลมาก ยาโคบต้องเดินทางออกจากบ้านไปคนเดียว ทั้งโดดเดี่ยวและกลัวเอชวจะมาฆ่าเขา ไม่มีใครไปกับเขาเลย สำหรับยาโคบแล้วมันช่างน่ากลัวและอ้างว้างเหลือเกิน ความเดือดร้อนมากมายเหล่านี้เป็นผลมาจากการกระทำ ของเขาเอง ไม่มีอะไรทดแทนได้เลย

“จงรู้แน่เถิดว่า บาปของท่านก็ตามทัน” (ให้เด็ก ๆ ท่องพร้อมกัน) ถึงแม้ว่ายาโคบทำผิด แต่พระเจ้ายังคงรัก เขาเสมอ พระเจ้าพร้อมที่จะช่วยเหลือเขา ถ้าเด็ก ๆ ทำผิดจำไว้ว่า พระเจ้ารักและพร้อมจะยกโทษให้เมื่อเรา อธิษฐานสารภาพบาป

เมื่อยาโคบเดินทางมาถึงเมืองฮาราน ขณะนั้นเป็นเวลาค่ำแล้วเขาทั้งเหนื่อยและทั้งหิว ระหว่างการเดินทาง นั้นเขาต้องนอนบนดินแข็ง เขาก่อนหินมาหนุนหัวแทนหมอนนุ่ม ๆ (ลองให้เด็ก ๆ นอนหนุนหัวบนก้อนหินที่ ครูเตรียมมา) ถ้าต้องนอนบนดินแข็ง ๆ แบบนี้ทุกคืนเด็ก ๆ จะรู้สึกอย่างไร ถึงแม้ว่ายาโคบทำสิ่งที่ไม่ดีหลาย อย่าง แต่พระเจ้าก็ยังรักและมีแผนการที่พิเศษสำหรับเขา

ขณะที่ยาโคบนอนหลับ เขาก็ฝัน ซึ่งเป็นฝันพิเศษที่มาจากพระเจ้า เด็ก ๆ รู้ไหมว่าเขาฝันว่าอย่างไร ความ ฝันนั้นยาโคบจำได้ติดตามเหมือนกับมันเป็นเรื่องจริง (แสดงภาพ 3-1) ในความฝันเขาเห็นมีบันไดใหญ่ทอดลง มาจากสวรรค์และมีทูตสวรรค์ขึ้นลงบันได จากตรงที่เขานอนอยู่และที่ยอดบันไดพระเจ้า กำลังยื่นทอดพระเนตร

ดยาโคบ และในความฝันนั้นพระเจ้าตรัสกับยาโคบว่า “เราเป็นพระเจ้าของอับราฮัม แผ่นดินรอบๆ เจ้านั้นแหละที่เราจะให้เจ้าและเชื้อสายของเจ้า เราจะอยู่กับเจ้า ไม่ว่าเจ้าจะไปไหนและวันหนึ่งเราจะนำเจ้ากลับไปยังบ้านเดิมของเจ้า” และพระเจ้ายังตรัสอีกว่า “เราจะอยู่กับเจ้าและจะพิทักษ์รักษาเจ้าทุกแห่งหนที่เจ้าไป”

เมื่อยาโคบตื่นขึ้นมาเขาทั้งประหลาดใจและรู้สึกกลัว พุดกับตนเองว่า “ไม่เคยคิดเลยว่าพระเจ้าจะสถิตอยู่ ณ ที่นี้ด้วย เขาเคยคิดแต่ว่าพระองค์คงสถิตอยู่ที่บ้านเดิมและไม่แน่ว่าพระองค์จะทอดพระเนตรเห็น ไม่ว่าข้าพเจ้าจะอยู่ที่ไหนพระองค์เห็นทุกอย่างที่ข้าพเจ้ากระทำ ไม่ว่าจะดีหรือเลวด้วย ไข่แล้ว พระเจ้าสถิตอยู่ที่นี่แน่ ที่นี้ต้องเป็นที่ประทับของพระเจ้า” ยาโคบจึงลุกแต่เช้ามืด เขาก่อนหินที่เขาใช้หนุนต่างหมอนตั้งขึ้น (ยกก้อนหินที่ครุณำมาตั้งขึ้นให้เด็ก ๆ ดู) เพื่อเป็นเสาคัดสิทธิ์เพื่อและสถานที่นมัสการพระเจ้าและตั้งชื่อว่า “เบธเอล” หมายความว่า “เป็นที่ประทับของพระเจ้า” ก่อนที่ยาโคบจะเดินทางต่อไป เขาได้ปฏิญาณดังนี้ว่า “ถ้าพระเจ้าทรงอยู่กับข้าพระองค์ ทรงพิทักษ์รักษาในทางที่ข้าพระองค์ไป ประทานอาหารให้ข้าพระองค์ ประทานเสื้อผ้าให้สวมจนข้าพระองค์กลับมาบ้านบิดาของข้าพระองค์โดยสวัสดิภาพแล้ว พระเยโฮวาห์จะทรงเป็นพระเจ้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะถวายหนึ่งในสิบแก่พระองค์” (ปฐมกาล 28:20-22)

จากนั้นยาโคบจึงเดินทางต่อไปอีกหลายวันจึงจะถึงเมืองฮารานที่คูนลุลาบันอาศัยอยู่ เมื่อมองแต่ไกลเขาเห็นฝูงแพะแกะนอนคอยคนเลี้ยงตักน้ำให้ดื่มที่ริมบ่อน้ำ เมื่อฝูงแพะแกะมาพร้อมกันที่นั่นแล้วคนเลี้ยงแกะก็ลึงหินออกจากปากบ่อและตักน้ำให้แพะแกะกิน แล้วเอาหินปิดปากบ่อดังเดิม ยาโคบจึงถามคนเลี้ยงแกะว่า “พวกท่านรู้จักคูนลุลาบันไหม?” “รู้จักครับ” คนเลี้ยงแกะตอบ ยาโคบถามอีกว่า “แล้วคูนลุลาบันดีหรือไม่?” พวกเขาตอบว่า “คูนลุลาบันสบายดี นั่นแน่ บุตรสาวของท่านชื่อ ราเชล กำลังมาพร้อมฝูงแพะแกะ”

พอดีมีหญิงสาวสวยคนหนึ่งเดินมากับฝูงแพะแกะ เมื่อยาโคบเห็นเธอตักน้ำให้กับฝูงแพะ แกะเหล่านั้น เขาก็ช่วยเธอ (แสดงภาพ 3-2) เพราะยาโคบรู้ว่าราเชลเป็นญาติของเขาและฝูงแพะแกะเหล่านี้ก็เป็นของลุลาบัน ยาโคบบอกราเชลว่า “เขาเป็นญาติของบิดาเธอ และเป็นบุตรชายของเรเบคาห์” ราเชลจึงวิ่งไปบอกคุณพ่อของเธอที่บ้าน

ครั้งลุลาบันได้ยินข่าวเรื่องยาโคบลูกชายของน้องสาวก็วิ่งไปที่บ่อน้ำพร้อมกับราเชล ทั้งสองดีใจมากที่ได้พบกัน ลุลาบันพายาโคบไปที่บ้านของเขา (แสดงภาพ 3-3) ครอบครัวของเขาต่างก็ดีใจที่ได้พบกับยาโคบ และได้ถามสารทุกข์สุขดิบของนางเรเบคาห์ จากนั้นลุลาบันก็ชวนให้ยาโคบพักอยู่กับครอบครัวของเขา ดังนั้น ยาโคบจึงพักอยู่กับคูนลุลาบัน

คำถาม เด็ก ๆ คิดว่ายาโคบดีใจไหมที่มีบ้านให้พักอาศัยอีกครั้งหนึ่ง (ให้เด็กตอบ) และเขาช่วยงานลุลาบันผ่านไป 1 เดือนลุลาบันพุดกับยาโคบว่า “เจ้าไม่ควรทำงานให้เราเปล่าๆ เจ้าจะเรียกค่าจ้างเท่าไร” ยาโคบตัดสินใจได้ง่าย เพราะเขามีใจรักราเชล เขาก็บอกลุลาบันว่า “ผมจะทำงานให้ 7 ปี เพื่อจะได้ราเชลมาเป็นภรรยาของผม” ลุลาบันตกลงทำให้ยาโคบมีความสุขมาก เขาตั้งใจทำงานและนับวันที่จะได้แต่งงานกับราเชล

ในที่สุดวันที่เขารอคอยก็มาถึง เมื่อทำงานครบ 7 ปีลาบั้นก็ทำสิ่งที่ทำให้ยาโคบเจ็บปวดอย่างคาดไม่ถึงคือไม่ยอมทำตามที่ได้ตกลงไว้ ทั้งๆ ที่ท่านก็รู้ว่ายาโคบนั้นรักราเชลและต้องการได้ราเชลมาเป็นภรรยา ลาบันไดอธิบายให้ยาโคบฟังว่า เป็นธรรมเนียมที่พี่สาวจะต้องแต่งงานก่อน ดังนั้น ยาโคบจึงต้องแต่งงานกับพี่สาวของราเชลก่อน และอีก 7 วันหลังจากนี้จึงจะได้แต่งงานกับราเชลแต่ยาโคบต้องทำงานต่อไปอีก 7 ปี ยาโคบยอมเพราะความรักที่มีต่อราเชล ยาโคบกำลังโดนลู่ลาบันโกงและหลอกอย่างเห็นได้ชัด ซึ่งเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนี้ทำให้ยาโคบระลึกได้ว่าเขาก็เคยหลอกพ่อและโง่งพี่ชายของเขามาแล้ว ความรู้สึกของยาโคบตอนนี้คงเป็นเหมือนกับความรู้สึกของพ่อและพี่ชายที่ถูกเขาหลอกและโง่งในตอนนั้น

ให้เด็กๆ ท่องข้อท่องจำพร้อมๆ กัน “จงรู้แน่เถิดว่า บาปของท่านก็ตามทัน” กันดารวิถี 32:23 เด็กๆ ยังจำเรื่องเล่าเมื่ออาทิตย์ที่แล้วได้ไหม (ให้เด็กๆ เล่าเรื่องย่อๆ เท่าที่จำได้) เกี่ยวกับเด็กทำผิดเรื่องอะไร เด็กๆ คิดว่าพ่อกับแม่ของเก้และเล็กจะรู้ในสิ่งที่ทั้งสองคนทำหรือไม่ แล้วใครที่เห็นทุกสิ่งเกี่ยวกับเด็กทำ ถูกต้องแล้วพระเจ้านั่นเองที่เห็นและรู้ทุกสิ่ง เด็กๆ คิดว่าพระเจ้าจะพอพระทัยไหมที่เกี่ยวกับเด็กทำแบบนี้

เมื่อเก้กับเล็กเดินทางไปถึงน้ำตกปรากฏว่าเขาปิดเพราะตอนนี้ฝนตกหนักและอาจมีน้ำป่าไหลหลากได้ พวกเขาจึงอดเล่นน้ำและเดินทางกลับบ้าน เมื่อกลับถึงบ้านเล็กเพิ่งคิดว่าตุ่มนัดให้ไปเจอที่บ้านเพื่อเล่นวิดีโอเกมส์กัน เล็กจึงคิดจะโกหกแม่ว่าจะไปหาป้อมเพราะเล็กแน่ใจว่าถ้าบอกแม่ว่าไปบ้านตุ่ม แม่คงไม่ไปแน่ๆ เมื่อเล็กไปถึงบ้านตุ่มปรากฏว่ามีเพื่อนอยู่ที่บ้านตุ่มหลายคนจนตุ่มไม่สนใจเล็ก แกรมเล็กก็ไม่ได้เล่นเกมส์ด้วยเล็กรู้สึกเสียใจมากที่หลอกแม่ เมื่อกลับถึงบ้านเล็กจึงสารภาพกับแม่ ขอให้ท่านยกโทษให้และเธอก็จะสารภาพกับพระเจ้าเช่นกันเพื่อขอให้พระเจ้ายกโทษให้ เมื่อพ่อกลับมาถึงบ้านและทราบเรื่องที่เล็กโกหก เล็กจึงขอโทษคุณพ่อ คุณพ่อบอกว่ายกโทษให้ในสิ่งที่ทำไปเพราะเล็กสำนึกผิดแล้ว แต่เล็กก็ต้องถูกลงโทษด้วย คุณพ่อจึงให้เล็กช่วยคุณแม่ล้างจาน และกวาดบ้านถูบ้านเป็นเวลา 2 อาทิตย์

เพราะยาโคบพูดโกหกกับคุณพ่อและได้โง่งพี่ชายของเขา ดังนั้น พระเจ้าจึงให้เขาได้เจอเหตุการณ์แบบเดียวกับที่เขาทำกับคนอื่นบ้าง นั่นก็คือลาบันได้โง่งเขา แต่ถึงอย่างไรพระเจ้าก็มีแผนการที่ดีสำหรับชีวิตของยาโคบ พระองค์ยังทรงรักและตรัสกับเขา เช่นเดียวกันแม้ว่าเราจะทำผิดพระเจ้าก็ยังคงรักเรา ตรัสกับเรา และต้องการที่จะช่วยเราอยู่ เล็กได้เรียนรู้เหมือนอย่างที่ยาโคบได้เรียนรู้ว่าการโกหกหลอกลวงนั้นนำมาซึ่งความยากลำบากและไม่มีความสุข

คำถามทบทวน

1. ทำไมยาโคบจึงต้องหนีออกจากบ้าน? (เพราะหลอกพ่อเพื่อเอาพรที่พี่ชายควรจะได้รับไป)
2. ยาโคบหนีไปอยู่ที่ไหน และทำไมจึงไปอยู่ที่นั่น? (เมืองฮาราน เพราะลุงของเขาอยู่ที่นั่น)
3. คุณลุงของยาโคบชื่ออะไร? (ลาบัน)
4. ทำไมยาโคบจึงเอาก่อนหินที่เขาหนุนต่างหมอนมาทำเป็นเสาศักดิ์สิทธิ์? (เพราะเขาได้ยินสิ่งที่พระเจ้าตรัสกับเขา เขาเชื่อว่าพระเจ้าทรงสถิตอยู่ที่นั่นกับเขา)
5. ยาโคบต้องใช้เวลาในการทำงานทั้งหมดกี่ปีเพื่อจะได้แต่งงานกับราเชล? (14 ปี)
6. ข้อท่องจำในวันนี้มีความหมายว่าอย่างไร? (ผลของบาปจะเกิดขึ้นกับคนที่ทำ)

กิจกรรมท้ายบท

1. ให้เด็กๆ ออกมาเล่าเรื่องที่เรียนไปในวันนี้ โดยใช้ภาพประกอบการเล่าโดยการนับเลขให้คนที่ลงท้ายด้วย 5 เป็นผู้เล่าเรื่อง ตัวอย่างเช่น คนที่นับเลข 5 จะได้เล่าภาพที่ 1 และเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น คนที่นับได้เลข 15 จะได้เล่าเรื่องด้วยภาพที่ 2 และคนที่นับได้เลข 25 จะเล่าเรื่องด้วยภาพที่ 3 ตามลำดับ
2. ทำกิจกรรมจากแบบฝึกหัดบทที่ 3

บทที่ 3 เด็กๆ ช่วยพายุโคบเดินทางไปที่เต็นท์ของลูกลาบันด้วย

เริ่มออกเดินทาง

4

ยาโคบได้ชื่อใหม่

ข้อพระคัมภีร์ ปฐมกาล 31:1-13, 32:1-32, 33:1-11

ข้อท่องจำ “ถ้าผู้ใดอยู่ในพระคริสต์ สิ่งสารพัดเก่าๆ ก็กลายเป็นสิ่งใหม่ทั้งนั้น”

2 โครินธ์ 5:17

เป้าหมายของบทเรียน

เพื่อให้เด็ก ๆ เรียนรู้ว่ายาโคบยอมให้พระเจ้าเข้ามาครอบครองชีวิตและเขาได้รับการเปลี่ยนแปลงใหม่ เมื่อเด็ก ๆ ยอมให้พระเจ้าครอบครองทั้งหมดในชีวิตเราจะได้รับสิ่งใหม่จากพระเจ้าเช่นกัน

ข้อคิดสำหรับครู

สิ่งที่ยากที่สุดอย่างหนึ่งสำหรับคริสเตียนก็คือ การยอมให้พระเจ้าเข้ามาครอบครองทั้งหมดในชีวิตของเรา การทำอย่างที่เคยทำมาแล้วเป็นสิ่งที่ยาก แต่การเปลี่ยนแปลงไปสู่สิ่งที่เราไม่คุ้นเคยนั้นต้องใช้ความตั้งใจ

พระเจ้าทรงเลือกยาโคบให้เป็นผู้นำคนของพระองค์ แต่การจะเป็นผู้นำได้ก็ต้องเจออุปสรรคหลายอย่าง ต้องประสบความยากลำบาก ต้องถูกการทดลอง นั่นเป็นเพราะยาโคบไม่เลิกเป็นคนเจ้าเล่ห์ ยังคงทำตามแบบของเขาไม่ยอมฟังพระเจ้า แต่อาทิത്യน์เราจะได้เรียนรู้ถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น หลังจากที่เขาได้เผชิญหน้ากับพระเจ้าโดยตรงยาโคบได้เปลี่ยนเป็นคนใหม่ ในที่สุดเขายอมให้พระเจ้าครอบครองทั้งสิ้นในชีวิตเขา

อธิษฐาน

อธิษฐานขอขอบคุณพระเจ้าที่พระองค์ทรงรักและพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงชีวิตเก่าของเรา ชีวิตที่เคยทำความผิดเมื่อเด็ก ๆ ทุกคนยอมให้พระเจ้าเข้ามาครอบครองชีวิตของเขา

วิธีสอนข้อท่องจำ

เพื่อช่วยให้เด็ก ๆ จำข้อท่องจำวันนี้ได้ เขียนข้อท่องจำใส่ลงบนกระดาษแผ่นใหญ่ๆ เขียนตัวหนาๆ จากนั้นให้เด็กท่องข้อท่องจำหลายๆ ครั้งจนเริ่มจำได้ จากนั้นตัดกระดาษเป็นชิ้นๆ เหมือนจิ๊กซอว์ แล้วให้เด็ก ๆ นำมาต่อกันให้เป็นชิ้นใหญ่เหมือนเดิม

นำเข้าสู่บทเรียน

อุปกรณ์

กระดาษสี, ไม้หรือตะเกียบ, กาว, สี

วิธีทำ

ตัดกระดาษเป็นรูปธง เขียนคำว่า “(ชื่อของเด็กๆ) เป็นของพระเจ้า” จากนั้นให้เด็กๆ ตกแต่งให้สวยงามตามที่ชอบ ทากาวแล้วนำไปติดที่ไม้เพื่อทำเป็นธง

บทเรียนจากพระคัมภีร์

เด็กๆ จำความฝันของยาโคบตอนที่เขานอนที่พื้นดินแล้วเฝ้าฝันเห็นมาหูนหัวแทนหมอนได้หรือไม่ (ให้เด็กตอบ) เราจะเห็นได้ว่าพระเจ้าทรงสถิตอยู่กับยาโคบเหมือนกับที่พระเจ้าได้ตรัสไว้ เมื่อยาโคบฝันเห็นบันไดทอดไปสู่สวรรค์ “หลังจากฝันแล้วยาโคบสัญญากับพระเจ้าว่าอะไร” (เขาสัญญาว่าจะเชื่อฟังพระเจ้าและจะถวายเครื่องบูชาแด่พระองค์) ส่วนพระเจ้าก็จะทรงดูแลยาโคบและพระองค์ก็ทำดังที่สัญญาไว้ พระองค์ช่วยให้ยาโคบมีฝูงสัตว์มากมาย เขาเป็นคนร่ำรวยคนหนึ่งในเวลานั้นแต่ชีวิตของยาโคบก็ไม่ได้สบายๆ อย่างที่คิด พระเจ้ายังคงทดสอบเขาเรื่องการเชื่อฟัง

ตอนเป็นเด็กยาโคบเป็นคนเจ้าเล่ห์ เด็กๆ คงจำได้ที่เขาหลอกเอชารูเบนพี่ชายของเขาและอิสอัคพ่อของเขา ตอนนี้อาโณลาบันหลอกถึง 2 ครั้ง ครั้งแรกยาโคบโดนหลอกให้ทำงานนานหลายปีเพื่อจะได้แต่งงานกับราเชล และตอนนี้ลาบันก็ยังหลอกยาโคบเรื่องการจ่ายค่าจ้างถึง 10 ครั้ง

คำถาม จะเกิดอะไรขึ้นถ้าเราทำไม่ดีกับคนอื่น เราก็จะโดนคนอื่นทำไม่ดีใส่เราเช่นกัน ยาโคบพบว่าเขาทำกับคนอื่นไว้อย่างไรเขาก็ได้รับสิ่งนั้นกลับคืนมา

พระเจ้าตรัสกับยาโคบว่าถึงเวลาที่เขาจะได้กลับไปยังดินแดนที่พระองค์ทรงสัญญาไว้กับอับราฮัม อิสอัค และลูกหลานทั้งหมดของเขา ยาโคบทำตามที่พระเจ้าตรัสสั่งตอนนี้เขามีทั้งฝูงแพะ แกะ อูฐ ลา วัว และ สัตว์อื่นๆ อีกมากมายและยังมีลูกผู้ชาย 11 คน ลูกผู้หญิงอีก 11 คน สิ่งต่างๆ มากมาย เหล่านี้ทำให้การเดินทางเป็นไปด้วยความยากลำบากแต่เขาก็ต้องทำ เพราะนั่นคือสิ่งที่พระเจ้าบอก (แสดงภาพ 4-1)

แม้ว่าเวลาจะผ่านไปหลายปี แต่ยาโคบก็ยังคงกลัวเอชารูเบนพี่ชายของเขา เขาไม่รู้ว่าอะไรจะเกิดขึ้นเมื่อเขาเดินทางกลับไปยังเมืองที่เอชารูเบนอยู่ เอชารูเบนอาจจะยังอยากฆ่าเขาอยู่ก็เป็นได้ แต่ยาโคบรู้ว่าพระเจ้าสั่งให้เขากลับไป เขาก็ต้องไป และตอนนี้เขาก็เดินทางใกล้ถึงเมืองที่เอชารูเบนอยู่เข้าไปทุกที

ยาโคบให้คนใช้ล่วงหน้าเขาเพื่อไปพบเอชารูเบนและบอกให้ทราบว่าเขากำลังเดินทางไปเมืองนี้ เขาหวังว่าเอชารูเบนจะยอมให้เขาเดินทางผ่านไปด้วยความสงบสุข คนส่งข่าวกลับมามากกว่า เอชารูเบนมาต้อนรับยาโคบด้วยจำนวนคน 400 คน

400 คนมีความหมายอย่างเดียวกันคือมาสู้รบกัน ยาโคบเกิดความกลัวจึงได้เตรียมตัวตั้งรับ แต่การตั้งรับครั้งนี้ เขาขอให้พระเจ้าเป็นผู้ทำ โดยที่เขาไม่ได้วางแผนด้วยตัวเอง ยาโคบเลือกสัตว์ตัวที่ดีที่สุดในฝูงเพื่อเป็นของขวัญให้กับเอซาว แล้วยาโคบก็ให้คนของเขานำของเหล่านั้นล่วงหน้าไปก่อน พร้อมกับภรรยาและลูกๆ ของเขา

คืนนั้นยาโคบอยู่ตามลำพัง เขาอาจจะต้องการเวลาเพื่อคิดถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้น พระเจ้าเสด็จมาหาเขาในรูปของทูตสวรรค์ ในคืนนั้นยาโคบปล้ำสู้กับพระองค์อยู่นาน (แสดงภาพ 4-2) ในที่สุดทูตสวรรค์ก็กล่าวว่า“ปล่อยเราไปเถิดเกือบจะเช้าแล้ว” แต่ยาโคบพูดว่า “ข้าพระองค์ไม่ยอมปล่อยท่านไปจนกว่าท่านจะอวยพรข้าพระองค์” แล้วทูตสวรรค์ถามว่า “เจ้าชื่ออะไร” “ชื่อยาโคบ” เขาตอบ

คำถาม จำได้ไหม ยาโคบ แปลว่าอะไร (หลอกลวง)

แล้วทูตสวรรค์บอกยาโคบว่า “เจ้าจะไม่ได้ชื่อว่ายาโคบอีกต่อไป แต่จะชื่อ อิสราเอล แปลว่า เจ้าชายของพระเจ้า”

มันเป็นการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่จริงๆ ไม่เพียงแค่เปลี่ยนชื่อเท่านั้นแต่ใจของยาโคบก็เปลี่ยนแปลงด้วย เขาจะไม่หลอกลวงคนอื่นหรือโกงคนอื่นอีกต่อไป เนื่องจากเขาวางใจพระเจ้า เขาเปลี่ยนจากเดิมเป็นคนละคน เมื่อเราเชื่อในพระเยซูพระองค์ก็จะยกโทษความผิดบาปให้เรา ชีวิตของเราก็ได้รับการเปลี่ยนแปลงใหม่ มีชีวิตใหม่ เด็กๆ จำข้อท่องจำในวันนี้ของเราได้ไหม “ถ้าผู้ใดอยู่ในพระคริสต์ สิ่งสารพัดเก่าๆ ก็กลายเป็นสิ่งใหม่ทั้งนั้น” 2 โครินธ์ 5:17

ยาโคบรับการเปลี่ยนแปลงแล้ว แล้วเอซาวล่ะ! เขาได้รับการเปลี่ยนแปลงใหม่ แล้วหรือยัง หรือเขายังคิดจะฆ่ายาโคบอยู่

เช้าตรู่วันนั้น ยาโคบเงยหน้าขึ้นดูก็เห็นเอซาวกำลังมาพร้อมกับพวกอีก 400 คน ยาโคบจึงแบ่งเด็กๆ ให้นางเลอาห์ ราเชล และสาวใช้ทั้งสอง เขาให้สาวใช้กับลูกอยู่ข้างหน้า ถัดมาคือนางเลอาห์กับลูก ส่วนราเชลกับโยเซฟอยู่ท้ายสุด ส่วนตัวเขาเองเดินออกหน้าไปก่อนและกราบเอซาวลงถึงดิน 7 ครั้ง ยาโคบคนนี้ต่างไปจากที่เอซาวจำได้มาก ยาโคบเสียใจในสิ่งที่เคยทำ แต่พระเจ้าเปลี่ยนแปลงชีวิตเขา

คำถาม เด็กๆ คิดว่าเอซาวจะทำอะไรเมื่อเขาเห็นยาโคบ เขาจะทำร้ายน้องชายของเขาไหม (แสดงภาพ 4-3) แทนที่จะทำเช่นนั้น เอซาวกลับดีใจมากที่ได้พบน้องชายของเขาอีกครั้งหนึ่ง เขาวิ่งออกไปกอดและชนหน้าลงที่คอจุมเขา ยาโคบก็กอดพี่ชายของเขาและจุมด้วย (นั่นเป็นธรรมเนียมของเขา) ต่างคนต่างร้องไห้ที่ได้เจอกันอีกครั้ง เขาทั้งสองลืมสิ่งที่ผ่านมาแล้ว เอซาวไม่คิดจะฆ่ายาโคบอีกต่อไปแล้ว ทั้งสองคืนดีและยกโทษให้กันและกัน เอซาวได้ทักทายภรรยาของยาโคบและหลานๆ ทุกคนด้วยความยินดีเป็นอย่างยิ่ง ยาโคบก็ให้ของ

ขวัญหลายอย่างแก่เอชว แต่เอชวกล่าวว่ “น้องเอ๋ย ข้าก็มีพออยู่แล้ว เก็บของเจ้าไว้เองเถิด” ส่วนยาโคบ ได้อ้อนวอนให้พี่ชายรับไว้และกล่าวว่า “ข้าพเจ้าอ้อนวอนขอท่านรับของขวัญนี้ที่นำมาให้ท่าน เพราะว่าพระเจ้า ทรงโปรดกรุณาข้าพเจ้าและข้าพเจ้าก็มีเพียงพอแล้ว” ดังนั้น เมื่อยาโคบอ้อนวอน เช่นนั้นเอชวจึงยอมรับไว้ ยาโคบเปลี่ยนไปจริงๆ ไข้ใหม่ ก่อนหน้านี้ยาโคบเก็บความบาปไว้ไม่ยอมทิ้งไปจากชีวิตของเขา แต่เมื่อเขา ยอมมอบชีวิตต่อพระเจ้า ให้พระองค์เข้ามาครอบครองเขา พระองค์ประทานชีวิตใหม่และเป็นชีวิตแห่งพระพร เพราะไม่หลอกลวงหรือมีอุบายอีก เป็นชีวิตที่พระเจ้าพอพระทัย

นั่นเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับผู้ที่ยอมให้พระเจ้าเข้ามาครอบครองชีวิตและจิตใจของเขา พระเยซูคริสต์เจ้าต้องการ ใจของเราที่จะยอมให้กับพระองค์ พระองค์เข้ามาในชีวิตเราและเปลี่ยนแปลงชีวิตของเราใหม่ พระองค์เอา ความบาปและนิสัยที่ไม่ดีออกจากชีวิตของเรา

เรื่องเล่าชวนคิด

“หนูไม่เข้าใจเลย” นิดพูดขณะที่เข้ามาในห้อง

“ลูกไม่เข้าใจอะไร” คุณแม่ถาม

“ลูกไม่เข้าใจสิทธิ์ ทำไมบางทีเขาก็ดีกับหนู แต่บางวันทำเหมือนไม่รู้จักหนู วันนี้ที่โรงเรียนเขาโกรธ หนูมากที่หนูไปถึงชิงช้าก่อนเขา เขาผลักหนูออกแล้วก็พูดหยาบคายใส่หนู” นิดอธิบาย

“เขาเป็นคริสเตียนหรือเปล่า” แม่ถาม

“หนูก็ไม่เคยรู้ แต่หนูคิดว่าเขาไม่ได้เป็นคริสเตียน” นิดตอบแม่

“นิด ลูกจำได้มั๊ย พระคัมภีร์บอกว่า ให้เราสำแดงให้คนรอบข้างเห็นพระเยซู ผ่านคำพูดและการก ระทำ ของเรา ให้พวกเขาได้สัมผัสถึงความรักของพระเจ้าผ่านชีวิตของเรา อาทิตย์นี้ลูกลองชวนสิทธิ์ให้ไปเรียน พระคัมภีร์กับลูกสิจ๊ะ” แม่ตอบนิด

นิดรู้สึกกลัวที่จะชวนให้ใครไปโบสถ์ นิดรักพระเยซู แต่นิดคิดว่าการชวนคนอื่นไปโบสถ์น่าจะเป็นหน้าที่ของ ผู้ใหญ่ แต่นิดก็อยากให้สิทธิ์ได้รู้จักกับพระเยซู ตอนปลายนิดจึงตัดสินใจชวนสิทธิ์ไปโบสถ์กับนิดในวันอาทิตย์ที่ จะถึง

“สิทธิ์วันอาทิตย์นี้ไปที่โบสถ์กับเรามั๊ย” นิดถามสิทธิ์

“เราก็อยากจะไป แต่ต้องไปขอพ่อกับแม่ก่อน” สิทธิ์ตอบ นิดรู้สึกดีใจมาก ถ้าสิทธิ์ไปโบสถ์นิดจะ แนะนำเพื่อนๆ ที่โบสถ์ให้สิทธิ์รู้จัก และจะพาสิทธิ์เข้าเรียนรวีวารศึกษาด้วย

สิทธิ์ได้ไปโบสถ์กับนิดในวันอาทิตย์ และได้เข้าเรียนรวีวารศึกษาด้วย สิทธิ์ตั้งใจฟังตอนที่ครูวิสอน จนกระทั่ง ครูถามว่า มีใครอยากจะให้พระเยซูเข้ามาในจิตใจไหม สิทธิ์ก็ยกมือขึ้น พอเรียนเสร็จสิทธิ์ก็บอกกับนิดว่า “วันนี้เรามีความสุขจัง อยากกลับไปเล่าเรื่องที่โบสถ์ให้พ่อกับแม่ฟังเร็วๆ”

หลายสัปดาห์ผ่านไปนิดเห็นว่ามีเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นกับสิทธิ์ ตอนนี้สิทธิ์ไม่พูดจาหยาบคายนะและก็ไม่ทะเลาะกับนิดเหมือนเมื่อก่อน แถมสิทธิ์ยังชวนพ่อกับแม่ไปโบสถ์และทำน ทั้งสองก็ได้รู้จักกับพระเจ้าเช่นกัน นิดจึงพูดกับตัวเองว่า เพราะสิทธิ์มีพระเยซูอยู่ในใจแน่ๆ ถึงทำให้สิทธิ์เปลี่ยนเป็นคนละคนแบบนี้

นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

เมื่อพระเยซูเสด็จเข้ามาในใจเรา เราก็เปลี่ยนเป็นคนใหม่ เหมือนที่ยาโคบและสิทธิ์เปลี่ยนไป เราเองก็สามารถเปลี่ยนเป็นคนใหม่ได้ เพียงแค่เรามีพระเยซูอยู่ในชีวิตเรา พระองค์จะช่วยให้เราทำตามพระองค์และเรียนรู้ที่จะทำเหมือนพระองค์มากยิ่งขึ้น ให้เราอธิษฐานขอพระเจ้าทรงช่วยเรา ให้เราเป็นคนใหม่ มีนิสัยที่ดีขึ้น

คำถามทบทวน

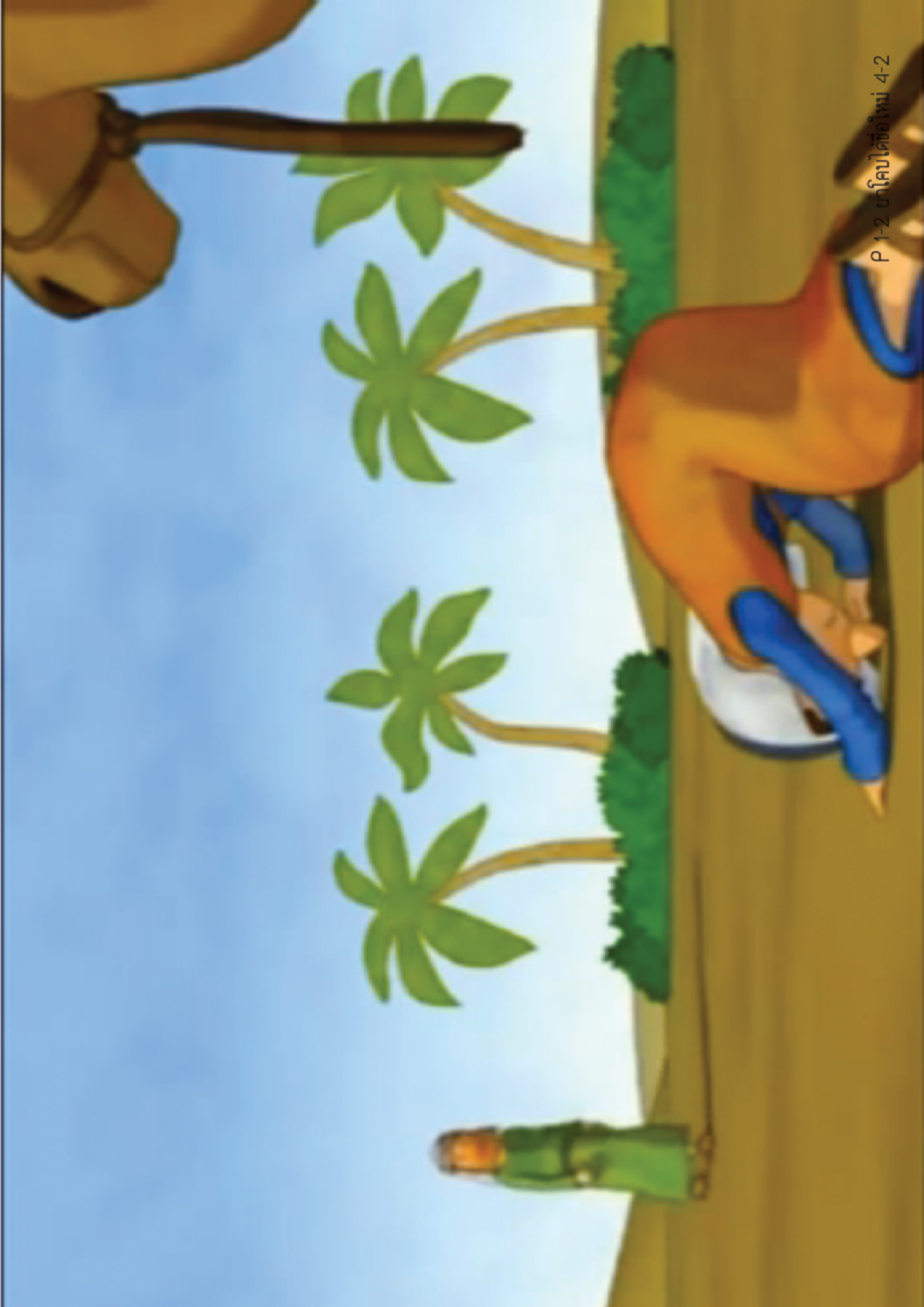
1. เหตุใดยาโคบจึงกลับไปบ้านเกิดเมืองนอนของเขา? (พระเจ้าให้เขากลับไปประเทศตามที่พระองค์สั่งไว้กับอับราฮัมและอิสอัค)
2. ยาโคบมีชื่อใหม่ว่าอะไร และเขาได้ชื่อนี้มาอย่างไร? (อิสราเอล พระเจ้าทรงตั้งให้)
3. เหตุใดยาโคบจึงกลัวเอซาว? (เพราะเคยโกงเอาสิทธิ์บุตรหัวปีและพรของเอซาวมา)
4. อิสราเอลแปลว่าอะไร? (เจ้าชายของพระเจ้า)

กิจกรรมจากบทเรียนในพระคัมภีร์

1. พาเด็กๆ เล่นละครใบ้จากเรื่องราวของยาโคบที่เรียนไป ให้เด็กๆ แสดงโดยไม่ต้องพูดอะไร กำหนดให้เด็ก เป็นตัวละครตามเนื้อเรื่องที่มี (หากคนไม่พอก็เอาเฉพาะตัวสำคัญๆ ของเรื่อง) การให้เด็กๆ แสดงละคร จะ ช่วยสะท้อนว่า เด็กๆ จำเรื่องที่ครูเล่าไปได้หรือไม่
2. ทำกิจกรรมจากแบบฝึกหัดบทที่ 4

บทที่ 4 ปริศนาคำรูปภาพ เด็กๆ คุณว่าแต่ละภาพแทนคำว่าอะไร จากนั้นก็ถอดความปริศนาคำรูปภาพ
ที่กำหนดไว้ให้ เด็กๆ พร้อมหรือยัง? ถ้าพร้อมแล้วลุยเลย

โดย

พระเจ้า

ชีวิต

พระเจ้า

การต้อนรับ

พระเยซู

การเชื่อฟัง

เข้ามา

ใน

ของเรา

และโดย

ของ

เราจะเป็นคนใหม่ได้

5

โยะซพกับพิญ

ข้อพระคัมภีร์ ปฐมกาล 37:1-36

ข้อท่องจำ “เราจะอยู่กับเขาในยามลำบาก เราจะช่วยเขาให้พ้นและให้เกียรติเขา” สดุดี 91:15

เป้าหมายของบทเรียน

เพื่อสอนให้เด็ก ๆ รู้ว่า พระเจ้าทรงอยู่กับเราในทุกสถานการณ์ และให้เราร้องเรียกพระองค์ในยามลำบากด้วยใจเชื่อในพระองค์

ข้อคิดสำหรับครู

เด็ก ๆ ในยุคนี้เติบโตขึ้นมาในโลกที่มีความยุ่งยากลำบาก เขารู้ดีจากประสบการณ์ที่บ้าน ที่โรงเรียน ไม่ใช่ทุกคนที่จะชอบเผชิญกับชีวิตที่ยากลำบาก เขาไม่สามารถทำตามใจตัวเองได้ หลายครั้งที่ผู้ใหญ่มองว่าอุดมการณ์ ความฝัน และความทะเยอทะยานที่เขาเชื่อมั่นมั่นเป็นแบบเด็ก ๆ และไม่ยอมรับในสิ่งที่เขาทำและมองว่าการแต่งตัวหรือพฤติกรรมนั้นขัดหูขัดตาผู้ใหญ่

สำหรับเด็กชั้นประถมต้น ชีวิตไม่ได้มีเรื่องให้หนักกังวลเหมือนกับที่ผู้ใหญ่คิด เขามีปัญหาและที่จริงก็มีเยอะมาก เสียด้วย บทเรียนในอาทิตย์นี้จะทำให้เด็กเข้าใจว่าไม่ว่าเขาจะเจอกับเหตุการณ์ที่ดูยากลำบากมากเพียงใดพระเจ้าอยู่กับเขาเสมอ และพระองค์ทรงห่วงใยและดูแลเขาตลอดเวลา

อธิษฐาน

อธิษฐานขอบคุณพระเจ้าที่ทรงดูแลและช่วยเหลือ ขอบคุณพระเจ้าที่ทรงอยู่ด้วยและช่วยเหลือเด็ก ๆ เวลาที่เด็กเจอกับปัญหา

วิธีสอนข้อท่องจำ

ตัดภาพที่เกี่ยวข้องกับความลำบากเดือดร้อนที่เกิดขึ้นในชีวิต (พายุ ฝนตกหนัก แผ่นดินไหว ไฟไหม้ ฯลฯ) จากนั้นเขียนข้อท่องจำใส่กระดาษแผ่นใหญ่ ๆ โดยการเขียนแต่ละคำให้ห่างกัน จากนั้นให้เด็ก ๆ ท่องข้อท่องจำเมื่อท่องไปได้สักพักให้เด็ก ๆ นำภาพที่ตัดไปแปะใส่ในข้อท่องจำที่ละภาพแล้วให้ท่องต่อไป หนูแน่ใจเด็ก ๆ ว่าพระเจ้ายังทรงอยู่กับเราทุกสถานการณ์

นำสู่บทเรียน

นักร้องพิเศษ ให้ครูเลือกเพลงที่เกี่ยวกับความรักและการดูแลรักษาของพระเจ้า เช่น พระเจ้ารักคุณและฉัน พระเยซูรักฉันรู้แน่ ถึงฉันจะเป็นเด็ก ๆ จากนั้นขออาสาสมัครออกมาร้องเพลงที่ครูเลือกไว้ อาจจะเลือก 2-3 คนที่เหลือให้เต้นประกอบ ทำดนตรี หรือเป็นผู้ชม (เตรียมรางวัลเล็ก ๆ น้อยไว้ให้เด็ก ๆ หลังแสดงเสร็จ) จากนั้นให้พูดคุยถึงเนื้อเพลงที่ร้องไป พระเจ้าทรงรักเราเหมือนกับเพลงที่เราร้องไป

คำถาม เด็ก ๆ มีพี่น้องกี่คน ใครมีพี่น้อง 3 คนขึ้นไปบ้าง เด็ก ๆ เคยทะเลาะหรือโกรธกันกับพี่หรือน้องของเราบ้างไหม เรื่องราวจากพระคัมภีร์วันนี้เป็นเรื่องของเด็กผู้ชายคนหนึ่งที่มีพี่น้องผู้ชายทั้งหมด 11 คน รวมตัวเขาก็เป็น 12 คน ทุกคนเป็นลูกของยาโคบ เรื่องราวเป็นอย่างไร เรามาติดตามกัน

บทเรียนจากพระคัมภีร์

ยาโคบ (อิสราเอล) และครอบครัวอาศัยอยู่ในเมืองเฮโบรนแคว้นคานาอัน เขามีลูกผู้ชาย 11 คน ลูกผู้หญิง 1 คน “โยเซฟ” เป็นคนรองสุดท้ายของครอบครัว มีน้องชายคนเล็กชื่อ “เบนยามิน”

ลูก ๆ ทุกคนของยาโคบก็เติบโตขึ้น พวกพี่ ๆ ก็เริ่มรู้สึกว่าคุณพ่อรักโยเซฟมากกว่าพวกเขา และพวกพี่ ๆ คง อยากสิ่งให้โยเซฟทำโน่นทำนี่ แต่พวกเขาต้องระวังเพราะโยเซฟเป็นลูกคนโปรดของคุณพ่อ คุณพ่อได้ให้เสื้อตัวหนึ่งแก่โยเซฟ เป็นเสื้อพิเศษคือ เสื้อเฉพาะผู้ที่ เป็นหัวหน้าใหญ่เท่านั้นจึงจะได้สวม (เอาเสื้อคลุมสวย ๆ มาสวมให้กับเด็กดูเป็นตัวอย่าง) โยเซฟชอบเสื้อตัวนี้มาก แต่พี่ ๆ ไม่พอใจ พวกเขาารู้สึกอิจฉาและโกรธโยเซฟ ดังนั้น ความสัมพันธ์ระหว่างโยเซฟและพี่ ๆ จึงไม่ค่อยดี

โยเซฟเป็นคนชอบฝันพี่ ๆ มักจะขำความฝันของเขาจึงพากันตั้งฉายาให้โยเซฟว่า “คนช่างฝัน” คืนหนึ่งโยเซฟฝันและเขาได้เล่าความฝันให้พี่ ๆ ฟังว่า (แสดงภาพ 5-1) “เมื่อคืนฉันฝันว่าพวกเรากำลังมัดฟ่อนข้าวอยู่ในนา อยู่ดี ๆ ฟ่อนข้าวของฉันก็ตั้งตรงขึ้นมา แต่ของพี่ ๆ ไน้มลงค่านับฟ่อนข้าวของฉัน” พวกพี่ ๆ พอได้ฟังดังนั้นก็มีความโกรธเพิ่มมากยิ่งขึ้น (อธิบายให้เด็ก ๆ เขาใจว่าฟ่อนข้าวคืออะไร)

และต่อมาโยเซฟก็ฝันอีกว่า “ฉันฝันว่า ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และดวงดาว 11 ดวง ต่างก็พากันมามากกราบไหว้ฉัน” คราวนี้พวกพี่ ๆ ทั้งอิจฉา ทั้งโกรธหนักขึ้นไปอีก ยิ่งกว่านั้นพวกเขาต่างพากันคิดแผนร้ายกับโยเซฟ แม้กระทั่งพ่อยังพูดว่า “นี่หมายความว่าแม่และพ่อของเจ้าตลอดจนพวกพี่ ๆ น้อง ๆ จะต้องชบหน้าลงถึงดินกราบไหว้เจ้ากระนั้นหรือ”

วันหนึ่งพวกพี่ชายของโยเซฟนำฝูงแกะของพ่อออกไปหาแหล่งน้ำและหญ้าตามปกติ คราวนี้พวกเขาพากันไปเลี้ยงฝูงสัตว์ถึงเมืองเชเคมแต่โยเซฟไม่ได้ไปด้วยเขาอยู่บ้านกับคุณพ่อ คุณพ่อจึงใช้ให้โยเซฟไปดูว่าพวกพี่ชายเป็นอย่างไรบ้าง โยเซฟต้องเดินทางไปไกลคนเดียวจากที่ราบเฮโรนถึงเมืองเชเคม แต่ก็ไม่พบพวกพี่ชาย โยเซฟจึงไปตามพวกพี่ชายถึงเมืองโดธาน เมื่อพวกพี่ๆ เห็นโยเซฟเดินมาแต่ไกลพวกเขาก็พูดกันว่า (แสดงภาพ 5-2) “นั่นไง เจ้าคนช่างฝันมาแล้ว พวกเรามา มันเสียเถอะ แล้วดูว่าความฝันของมันจะเป็นจริงอย่างไร และเราก็บอกกับพ่อว่ามันถูกสัตว์ร้ายกัดกินเสียแล้ว” แต่รูเบนพี่ชายคนโตไม่เห็นด้วย เขาไม่อยากจะฆ่าโยเซฟ เขาจึงบอกทุกคนว่า “อย่าแตะต้องเขาเลย เอมันทิ้งลงในบ่อนี้ดีกว่า” (บ่อนี้ไม่มีน้ำอยู่แล้ว)

ดังนั้น เมื่อโยเซฟมาถึง พวกพี่ๆ ก็จับตัวไว้ ถอดเสื้อคลุมสวยๆ ของเขาออก (แสดงภาพ 5-3) แล้วโยนเขาลงไปในบ่อ “อะไรกันเนี่ย เกิดอะไรขึ้น” โยเซฟร้องอย่างตกใจกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น พวกเขาไม่คิดที่จะเมตตาต่อโยเซฟเลย แต่พระเจ้าเห็นถึงความลำบากที่เกิดขึ้นกับโยเซฟ พระเจ้าจะเป็นผู้ดูแลและปกป้องโยเซฟเสมอแม้ว่าเหตุการณ์จะเลวร้ายปานใด

รูเบนพี่ชายคนโตได้แยกตัวออกไปเพื่อฝูงแกะ ขณะที่พวกพี่ๆ กำลังกินอาหารที่โยเซฟนำมาให้ เมื่อพวกเขาเงยหน้าขึ้นก็เห็นพวกพ่อค้าเดินทางผ่านมาเพื่อจะเดินทางไปอียิปต์ พี่ชายคนหนึ่งจึงเสนอความคิดว่า “ทำไมไม่ขายโยเซฟให้กับพวกพ่อค้าที่จะไปอียิปต์เล่าจะได้หมดเรื่องหมดราวไป” พวกเขาจึงตัดสินใจกันโดยไม่ปรึกษารูเบน จากนั้นก็จุดตัวโยเซฟขึ้นมาจากบ่อน้ำเพื่อส่งไปให้พ่อค้า พวกพ่อค้าก็พาโยเซฟไปขายเป็นทาสที่ประเทศอียิปต์

คำถาม ถ้าเด็ก ๆ เป็นโยเซฟจะรู้สึกอย่างไรบ้าง? (ให้เด็ก ๆ เสนอความคิดเห็นร่วมกัน)

เมื่อรูเบนกลับมาถึงบ่อก็เห็นว่าโยเซฟมิได้อยู่ในบ่อนั้นก็รู้สึกตกใจและเสียใจ จึงถามว่า “เด็กนั้นหายไปเสียแล้ว แล้วฉันจะบอกคุณพ่ออย่างไร? ส่วนพวกพี่ๆ วางแผนสร้างเรื่องว่า สัตว์ร้ายได้ฆ่าโยเซฟตาย ดังนั้น พวกเขาจึงฆ่าแพะผู้ตัวหนึ่ง แล้วเอาเสื้อคลุมของโยเซฟไปคลุกเลือดแพะที่ฆ่า แล้วเอาเสื้อตัวนั้นไปให้คุณพ่อดู คุณพ่อตรวจดูจนแน่ใจว่าเป็นเสื้อของโยเซฟก็เสียใจเป็นอย่างมาก เพราะเชื่อว่าโยเซฟได้ตายแล้ว คุณพ่อไม่รู้จักจริงๆ ว่าโยเซฟยังไม่ตาย เขามุ่งหน้าไปสู่อินแดนที่พระเจ้าจะฝึกเขาและใช้เขาต่อไปในอนาคต เขาต้องผ่านความยากลำบากมากมายแต่ทุกครั้งพระเจ้าก็อยู่กับเขาเสมอ พระองค์เฝ้าดูแลชีวิตเขา พระเจ้าก็อยู่กับเด็ก ๆ เช่นกัน เวลาที่เด็ก ๆ เจอเรื่องราวที่ไม่ดีหรือยากลำบาก

เรื่องประกอบบทเรียน

ต้นมีอายุ 9 ขวบ เขาเป็นคริสเตียน คุณพ่อคุณแม่ก็เป็นคริสเตียน ต้นเข้าเรียนในโรงเรียนรัฐบาลแห่งหนึ่ง ส่วนต้นเป็นเพื่อนห้องเดียวกับต้น ใครๆ ก็รู้ว่าต้นชอบแก๊งเพื่อน เขาเป็นเด็กเกเร

เย็นวันหนึ่งเมื่อคุณแม่ไปรับต้นกลับจากโรงเรียน ต้นบอกคุณแม่ด้วยความอัดอั้นใจ “คุณแม่ครับ ต้มขอบแก้ม ผมเหลือเกิน ผมเกลียดเขาและไม่อยากเรียนอยู่ห้องเดียวกับเขาเลย เขาชอบมาแย่งหนังสือผมไปอ่านครับ ในห้องสมุดมีหนังสือเยอะแยะไปแต่เขาก็มาแย่งจากผมเรื่อยเลย เพื่อนๆ ในห้องก็ไม่มีใครชอบเขาด้วย”

แม่จึงพูดว่า “เราเป็นคริสเตียนนะลูก พระเจ้าสอนเราไม่ให้เกลียดใคร ลูกยังจำข้อความในมัทธิว 5:44 ที่ลูกเคยท่องจำได้มั๊ยครับ” ต้นจึงพูดเสียงอ่อยๆ ว่า “ฝ่ายเราบอกท่านว่าจงรักศัตรูของท่าน และจงอธิษฐานเผื่อผู้ที่ข่มเหงท่าน” คุณแม่พูดเสริมอีกว่า ในพระธรรมเลวีนิติ 19:17 ก็บอกอีกว่า “อย่าเกลียดชังพี่น้องของเจ้าในใจ” ต้นจึงพูดกับแม่ว่า “ผมจะพยายามครับ จะพยายามที่จะรักเขาและอธิษฐานเผื่อทุกคนที่รังแกผม ให้เขากลับใจใหม่ มารู้อีกพระเยซูเหมือนกับผม” “ดีมากจะลูก เดี่ยวแม่จะอธิษฐานเผื่อลูกและเพื่อนของลูกด้วยนะ” แม่พูด

การประยุกต์ใช้

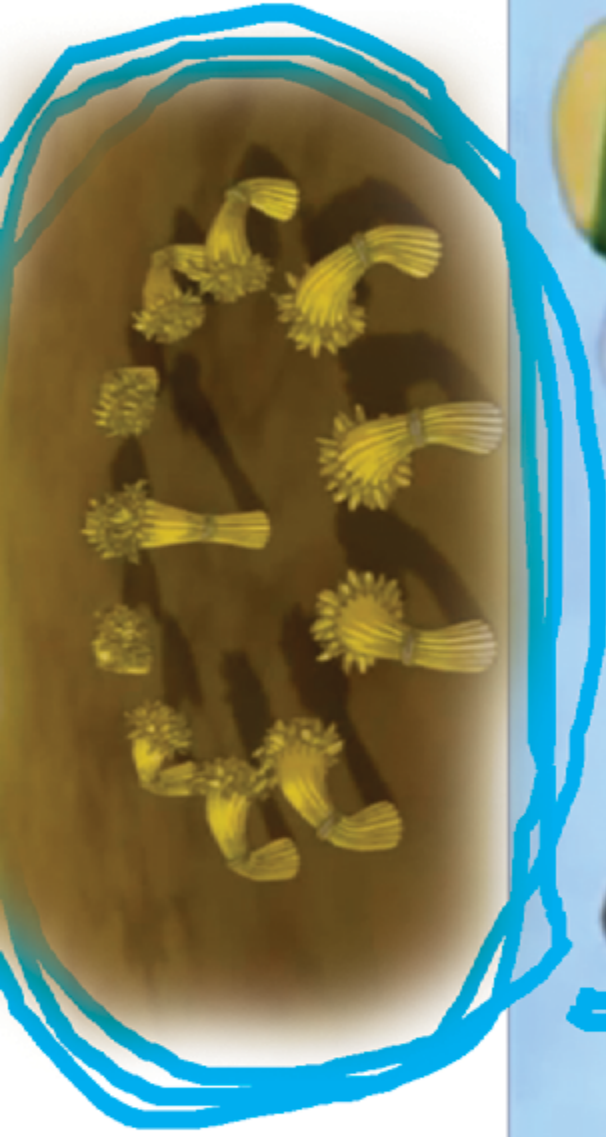
ในใจของพี่ชายโยเซฟเต็มไปด้วยความเกลียดชังและอิจฉา บางทีเราก็คิดและทำสิ่งที่ไม่ดีอย่างนั้นเหมือนกัน เช่น วางแผนร้ายแก้มเพื่อน ต้าว่ากัน หรือตีกัน แต่เมื่อเรารู้จักกับพระเจ้า พระองค์ทรงสอนให้เรารักซึ่งกันและกัน รักแม้กระทั่งคนที่คิดไม่ดีกับเรา และถ้าหากเราถูกเพื่อนๆ แก้ม ให้เด็กๆ คิดถึงข้อท่องจำวันนี้ที่กล่าวไว้ว่า “เราจะอยู่กับเขาในยามลำบาก เราจะช่วยเขาให้พ้นและให้เกียรติเขา” สดุดี 91:15 (ให้อ่านข้อท่องจำพร้อมกันหลายๆ เที้ยว) พระเจ้าทรงสถิตกับโยเซฟ พระองค์ก็ทรงสถิตกับเราด้วย ไม่ว่าจะมีสิ่งใดเกิดขึ้นกับเรา พระองค์อยู่ด้วยเสมอ

คำถามทบทวน

1. โยเซฟได้ของขวัญพิเศษอะไรจากคุณพ่อ? (เสื้อคลุมสวยสำหรับคนที่เป็นใหญ่)
2. ทำไมคุณพ่อจึงให้เสื้อกับโยเซฟ? (เพราะโยเซฟเป็นลูกคนโปรด)
3. ในความฝันโยเซฟเห็นอะไรกราบไหว้เขา? (เห็นฟ่อนข้าว ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และดวงดาว 11 ดวง)
4. พี่ชายคนใดที่ช่วยโยเซฟไม่ให้ถูกฆ่า? (รูเบน)
5. พวกเขาทำอะไรกับโยเซฟหลังจากที่ถอดเสื้อคลุมตัวสวยออก? (โยนลงไปในบ่อที่ไม่มีน้ำ)
6. หลังจากดึงโยเซฟขึ้นมาจากบ่อน้ำ พี่ๆ ทำอะไรกับโยเซฟอีก? (ขายต่อให้พ่อค้า)
7. พวกเขาพาโยเซฟไปที่ไหน? (ขายเป็นทาสที่อียิปต์)

กิจกรรมท้ายบท

1. ทำเสื้อข้อท่องจำ เตรียมถุงพลาสติก, กรรไกร, ปากกาเมจิก ตัดถุงพลาสติกให้เป็นคอและแขนเพื่อจะสวมเป็นเสื้อกั๊ก จากนั้นเอาปากกาเมจิกเขียนข้อท่องจำใส่ในเสื้อและวาดรูป ตกแต่งให้สวยงาม
2. ทำกิจกรรมในแบบฝึกหัดบทที่ 5

บทที่ 5 ให้เด็กๆ ดูภาพแล้วใส่ตัวเลขด้านหลังเพื่อเรียงลำดับว่าเหตุการณ์ใดเกิดขึ้นก่อน จากนั้นให้เขียนอธิบายที่ได้ภาพว่าเกิดอะไรขึ้นจากภาพนั้น

6

โยเซฟผ่านการทดสอบ

ข้อพระคัมภีร์ ปฐมกาล 39:1-23, 40:1-23

ข้อท่องจำ “จงกระทำเพื่อเป็นการถวายเกียรติแด่พระเจ้า” 1 โครินธ์ 10:31

เป้าหมายของบทเรียน

เพื่อให้เด็กๆ เห็นว่าโยเซฟยังคงรักษาความเชื่อในพระเจ้าอยู่แม้เขาจะพบกับความทุกข์ลำบาก และทำทุกสิ่งที่ดีที่สุดเพื่อให้พระเจ้าทรงพอพระทัย หนุนใจให้เด็กๆ เชื่อในพระเจ้าและทำทุกสิ่งให้ดีที่สุดแม้จะทุกข์ยากลำบาก

ข้อคิดสำหรับครู

ท่าทีหนึ่งที่สำคัญมากที่สุดสำหรับเด็กชั้นประถมก็คือ มีความไว้วางใจมากยิ่งขึ้น แต่จะบอกเด็กๆ ว่าความไว้วางใจคืออะไรและคืออะไรนั้นไม่พอ เขาจะต้องเรียนรู้และหัดให้มีความไว้วางใจ เด็กไม่ได้มีความไว้วางใจในพ่อแม่โดยการถามหรือสั่งเกตดู แต่เด็กๆ ไว้วางใจในพ่อแม่หลังจากที่เด็กๆ เห็นถึงความรักและความห่วงใยที่พ่อแม่มิในตัวเขาอย่างไม่เปลี่ยนแปลง

บทเรียนอาทิตย์นี้ชี้ให้เราเห็นชัดว่า เราสามารถไว้วางใจพระเจ้าได้เต็มที่ พระองค์ทรงรักและดูแลเราอย่างไม่เปลี่ยนแปลง เมื่อเราวางใจได้เราก็มีกำลังใจ ฉะนั้น ให้เราทำทุกอย่างให้ดีที่สุด เพื่อเป็นการถวายเกียรติแด่พระเจ้า แม้ว่าจะพบความทุกข์ลำบากเหมือนโยเซฟแต่เราสามารถผ่านการทดสอบได้

อธิษฐาน

อธิษฐานขอบคุณพระเจ้าที่ทรงรักและดูแลเราอย่างไม่เปลี่ยนแปลง ขอให้พระเจ้าช่วยเหลือเด็กๆ ที่จะรู้จักและวางใจในพระองค์และขอบคุณพระองค์ด้วยการทำทุกอย่างให้ดีที่สุดเสมอ เพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้าของเรา

วิธีสอนข้อท่องจำ

นำเด็กๆ ท่องข้อท่องจำ “จงกระทำเพื่อเป็นการถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า” 1 โครินธ์ 10:31 จากนั้นให้ครูเขียนข้อท่องจำบนกระดาษ เช่น ร้องเพลง เรียนหนังสือ เดิน กิน เล่น ล้างจาน เช็ดโต๊ะ ช่วยเก็บของ เป็นต้น ให้คำเหล่านี้มาแทนคำว่า “กระทำ” ตัวอย่างเช่น

“จง ร้องเพลง เพื่อเป็นการถวายเกียรติแด่พระเจ้า”

“จง เช็ดโต๊ะ เพื่อเป็นการถวายเกียรติแด่พระเจ้า” เป็นต้น

นำสู่บทเรียน

คำถาม คำว่า “ทำดีที่สุด” และคำว่า “ชนะ” หมายความว่าอย่างไร (ให้เด็ก ๆ แสดงความคิดเห็น)

คำว่า “ชนะ” ส่วนมากจะใช้วัดด้วยขนาดความแข็งแรง สติปัญญา เช่น เมื่อเราเล่นเกม “คนไหนกินมากที่สุดชนะ” หรือ “คนที่นั่งเร็วที่สุดชนะ” เป็นต้น

แต่คำว่า “ทำดีที่สุด” หมายความว่า อะไรก็ตามที่คน ๆ นั้นเลือกที่จะทำ โดยมีเป้าหมายที่ดีและคิดว่าจะทำให้ดีที่สุดในเวลานั้น แม้จะต้องเจอกับอุปสรรคและปัญหาใดๆ ก็ไม่ย่อท้อ เหมือนกับโยเซฟที่เลือกทำดีที่สุด ความทุกข์ยากลำบากไม่สามารถทำให้เขาลืมพระเจ้าหรือทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ให้เรามาเรียนบทเรียนด้วยกัน

บทเรียนจากพระคัมภีร์

(แสดงภาพ 6-1) พ่อค้าที่ชื่อโยเซฟไปได้พาเขาไปยังเมืองไกลถึงประเทศอียิปต์ และพาเขาไปถึงเมืองหลวง เด็ก ๆ คิดว่าโยเซฟจะรู้สึกอย่างไรบ้าง? (ให้เด็ก ๆ แสดงความคิดเห็น)

ในที่สุดก็มาถึงตลาดค้าทาส “ทาส” หมายความว่าอย่างไร? ทาส หมายความว่า “คน ๆ นั้นไม่สามารถทำอะไรตามใจตนเองได้ หรือผู้ที่ตกอยู่ในอำนาจของคนใดคนหนึ่ง หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง” พวกเขาพ่อค้าเหล่านั้นได้เอาโยเซฟขายเหมือนอย่างชายสัตรี และคงขายได้ราคาดีเพราะโยเซฟเป็นคนหนุ่มสามารถทำงานได้มาก โยเซฟถูกขายให้กับบุคคลสำคัญคนหนึ่งชื่อ “โปทิฟาร์” โปทิฟาร์เป็นผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์ของกษัตริย์ฟาโรห์ (ซึ่งปกครองประเทศอียิปต์) ท่านชื่อโยเซฟไว้แล้วพาไปบ้านและมอบงานในบ้านให้โยเซฟทำ โยเซฟรักพระเจ้าและพระเจ้าทรงสถิตอยู่กับโยเซฟ พระองค์ทรงช่วยโยเซฟในงานใหม่ของเขา แม้ว่าเขาจะเป็นทาส แต่โยเซฟทำงานดีที่สุดในทุกวัน โปทิฟาร์เห็นแล้วพอใจในการทำงานของเขา ดังนั้น โปทิฟาร์จึงได้แต่งตั้งโยเซฟให้เป็นผู้ดูแลการงานในบ้าน พระเจ้าทรงช่วยเหลือเขาต่อไป

โยเซฟรู้ว่าพระเจ้าเฝ้ามองดูชีวิตเขาอยู่ เขาจึงทำทุกอย่างเพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้า และพระเจ้าก็ทรงเฝ้าดูชีวิตเราด้วยเช่นกัน พระองค์คิดว่าเราสัสดีชื่อในการเรียนและหน้าที่ ๆ เรารับผิดชอบไหม พระองค์รู้ว่าเราเป็นคนเกียจคร้านหรือคนขยัน ขอให้เด็ก ๆ จำไว้ว่าพระเจ้าทรงเฝ้าดูชีวิตของเราอยู่เสมอ

ทุกอย่างดำเนินมาด้วยดีจนกระทั่งมีเหตุการณ์ที่ไม่เกิดขึ้น ภรรยาของโปทิฟาร์ซึ่งเป็นนายหญิงของโยเซฟรู้สึกรักในตัวโยเซฟจึงพยายามยั่วยวนให้เขาร่วมหลับนอนกับนาง แต่นี่เป็นสิ่งที่ผิดเพราะนางแต่งงานแล้ว แต่โยเซฟไม่ได้รักนางและรู้ว่าการรักกับภรรยาของผู้อื่นนั้นผิด เขาต้องเชื่อฟังและทำตามกฏบัญญัติของพระเจ้า โยเซฟจึงไม่ยอมหลงไปกับการยั่วยวนของนาง (แสดงภาพ 6-2) เขาปฏิเสธไม่ยอมทำสิ่งที่ผิด แม้จะรู้ว่าภรรยาของโปทิฟาร์อาจสั่งฆ่าเขาเพราะเขาไม่เชื่อฟังนางก็ได้

ภรรยาของโปทิฟาร์โกรธโยเซฟมาก จึงแกล้งบอกสามีของนางว่าโยเซฟล่วงเกินนาง โปทิฟาร์ก็เชื่อและจับโยเซฟเข้าคุก โปทิฟาร์ลืมความดีที่โยเซฟได้เคยทำมา

โยเซฟผู้นำสงสาร ดูเหมือนว่าพระเจ้าลืมโยเซฟแล้วใช่ไหม? เปล่าเลย พระเจ้าไม่ลืมโยเซฟ พระเจ้าสถิตอยู่ด้วยเมื่อเขาอยู่ในคุกและสำแดงความรักมั่นคงแก่เขา ทรงโปรดให้ผู้คุมเมตตาโยเซฟและตั้งเขาให้เป็นผู้ช่วยงาน ขณะที่อยู่ในคุกโยเซฟรู้จักชายสองคน คนหนึ่งเป็นหัวหน้าพนักงานน้ำองุ่น อีกคนหนึ่งเป็นหัวหน้าพนักงานขนมของกษัตริย์อียิปต์ ทั้งสองคนถูกจับติดคุกเพราะเขาทำผิดต่อกษัตริย์ พระองค์ไม่พอพระทัยจึงสั่งขังพวกเขา โยเซฟสังเกตเห็นเขาทั้งสองไม่สบายใจ (แสดงภาพ 6-3) จึงถามดูก็ได้ความว่าเขาทั้งสองได้ฝันและไม่สามารถแก้ฝันได้

หัวหน้าพนักงานน้ำองุ่นเล่าว่า “ในฝันฉันเห็นเถาองุ่น 3 เถา ฉันก็เด็ดข้อมันมาแล้วคั้นน้ำองุ่นใส่จากถวายกษัตริย์ (เอาถ้วยและพวงองุ่นให้เด็ก ๆ ดู) โยเซฟจึงแก้ฝันว่า “เถาองุ่น 3 เถาคือเวลา 3 วัน กษัตริย์จะเรียกท่านกลับเข้าประจำการอีก”

แล้วพนักงานขนมก็เล่าความฝันให้ฟังว่า “ข้าพเจ้าฝันเห็นมีกระจาดใส่ขนม 3 ใบ ตั้งอยู่บนศิระชะและมีนกมากินขนมที่อยู่ในกระจาดบนศิระชะข้าพเจ้า” (เรียกเด็กผู้ชายออกมาคนหนึ่ง แล้วเอากะจาดใส่ขนมปังวางบนศิระชะ) โยเซฟแก้ฝันว่า “กระจาด 3 ใบหมายถึง 3 วัน ภายใน 3 วันพระราชอาจะมาเบิกตัวท่านออกและแขวนคอ ท่านและนกจะมาจิกกินเนื้อหนังของท่าน”

แล้วสิ่งที่พระเจ้าทรงสำแดงให้โยเซฟเห็นนั้นได้เกิดขึ้นจริงแก่ชายทั้งสองตามคำทำนาย พนักงานน้ำองุ่นได้ออกจากคุกพ้นโทษไป และโยเซฟขอให้เขาทูลพระราชอาขอให้ปล่อยตัวโยเซฟออก ชายคนนั้นสัญญาแต่ต่อมาเขาก็ลืมเรื่องของโยเซฟเสียสนิท ดังนั้น โยเซฟจึงต้องติดคุกอีกต่อไป ทั้งๆ ที่เขาไม่ได้ทำผิด พระเจ้าเท่านั้นที่เป็นพระผู้ช่วยเขาให้ผ่านพ้นวันยากลำบากนั้นได้

เรื่องประกอบบทเรียน

หน้อยกำลังนั่งทำการบ้านอยู่บนโต๊ะ เธอหันไปเห็นวันดีกระซิบบอกอะไรบางอย่างกับคุณครู พอกระดิ่งหมดเวลาดัง คุณครูบอกให้วันดีและหน้อยอยู่ก่อน ครูพูดกับหน้อยว่า

“ครูรู้ว่าหน้อยเป็นเด็กดี แต่วันดีมาบอกครูว่าปากกาของเขาหาย และเขาเห็นหน้อยเอามาซ่อนไว้ใต้โต๊ะ ครูคงต้องขอคืนโต๊ะหน้อยนะ” หน้อยรู้ว่าเธอไม่ได้ขโมยปากกาของวันดี เธอจึงพูดว่า

“หนูไม่ได้เอาไปค่ะ หนูเป็นคริสเตียนหนูไม่โกหก” คุณครูไม่ฟังแต่เดินมาคั่นโต๊ะหน้อยและเมื่อหยิบดูก็มีปากกาของวันดีอยู่ในโต๊ะ หน้อยแทบไม่เชื่อในสิ่งที่เห็น หน้อยคิดว่าวันดีจะต้องเป็นคนเอาปากกามาซ่อนไว้เพื่อแกล้งเธอแน่ๆ หน้อยรู้ว่าพระเจ้าทรงเห็นทุกสิ่งทุกอย่าง หน้อยยังจำข้อพระคัมภีร์ที่เธอท่องได้เป็นอย่างดีว่า “อย่ากลัวเลย เราจะช่วยเจ้า”

คุณครูสั่งให้หน่อยมาโรงเรียนแต่เช้าในวันพรุ่งนี้ เพราะครูจะแจ้งเรื่องนี้ให้ครูใหญ่ทราบ การไปโรงเรียนในวันพรุ่งนี้เป็นเรื่องยากสำหรับหน่อยมาก ขณะที่เธอเดินไปโรงเรียนเธอก็อธิษฐานไปด้วย เมื่อมาถึงโรงเรียนพอครูเห็นหน่อยก็ยิ้มให้แล้วพูดว่า ครูรู้ความจริงแล้วว่าวันดีพุดโกหก มีเพื่อนคนหนึ่งมาบอกว่าเห็นวันดีเอาปากกาไปใส่โต๊ะของหน่อยตอนที่หน่อยออกไปเขียนกระดานดำ หน่อยดีใจมากที่พระเจ้าช่วยเธอตามสัญญา

การประยุกต์ใช้

โยเซฟต้องเลือกทำสิ่งที่ถูกต้อง ขณะที่เขาอยู่ในคุกเขาอาจพูดกับตัวเองก็ได้ว่า “แล้วฉันจะทำดีต่อไปอีกทำไม ในเมื่อความดีไม่ได้ช่วยอะไรเลย” แต่โยเซฟไม่ได้พูดแบบนั้น เขายังมีความเชื่อในพระเจ้าและทำดีต่อไป พระเจ้าเห็นความสัตย์ซื่อของโยเซฟและพระองค์ช่วยเขาออกจากคุก

ข้อท่องจำของเรา ในวันนี้ออกเราว่า “จงกระทำเพื่อเป็นการถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า” 1 โครินธ์ 10:31 โยเซฟได้ทำในสิ่งที่ดีที่สุด ไม่ใช่เกียจ ไม่บ่น แต่ยอมทำดีเพื่อพระเจ้า พระเจ้าเห็นและพอพระทัย เมื่อเขาทำสิ่งที่ดีที่สุดเพื่อเป็นการถวายเกียรติแด่พระเจ้า อาทิตย์หน้าเราจะเรียนด้วยกันว่าพระเจ้าทรงช่วยโยเซฟอย่างไร

คำถามทบทวน

1. ใครที่ซื้อโยเซฟไปเป็นทาสที่บ้าน? (โปทิฟาร์)
2. โปทิฟาร์ทำอะไรเมื่อเขาพอใจในการทำงานของโยเซฟ? (ตั้งให้เป็นผู้ดูแลการงานในบ้านและมอบทรัพย์สินของไว้ในความดูแลของโยเซฟ)
3. ทำไมโยเซฟจึงไม่ทำตามที่ภรรยาของโปทิฟาร์ต้องการ? (เพราะรู้ว่าผิด)
4. หลังจากที่ภรรยาของโปทิฟาร์โกหกใส่ร้ายโยเซฟ โปทิฟาร์ทำอะไรกับเขา? (จับโยเซฟขังคุก)
5. โยเซฟช่วยทำอะไรกับคนที่ถูกขังในคุกเหมือนกัน? (ทำนายฝัน)
6. เด็ก ๆ คิดว่าพนักงานขนมจะรู้สึกอย่างไรเมื่อโยเซฟทำนายฝันให้กับเขา? (ให้เด็กแสดงความคิดเห็น)

กิจกรรมท้ายบท

1. แจกกันดอกไม้ท่องจำ เตรียมกระดาษ ดินสอ สี ให้เด็ก ๆ วาดดอกไม้ในแจกัน แล้วเขียนข้อท่องจำลงบนดอกไม้ ใบไม้ และเขียนข้อท่องจำที่แจกัน จากนั้นระบายสีตกแต่งตามที่เด็ก ๆ ชอบ
2. ทำกิจกรรมในรูปแบบฝึกหัดบทที่ 6

บทที่ 6 เมื่อเด็กๆ เห็นช่องสี่เหลี่ยมว่างๆ
แต่เมื่อเจอช่องสี่เหลี่ยมที่มีจุดอยู่ด้านใน

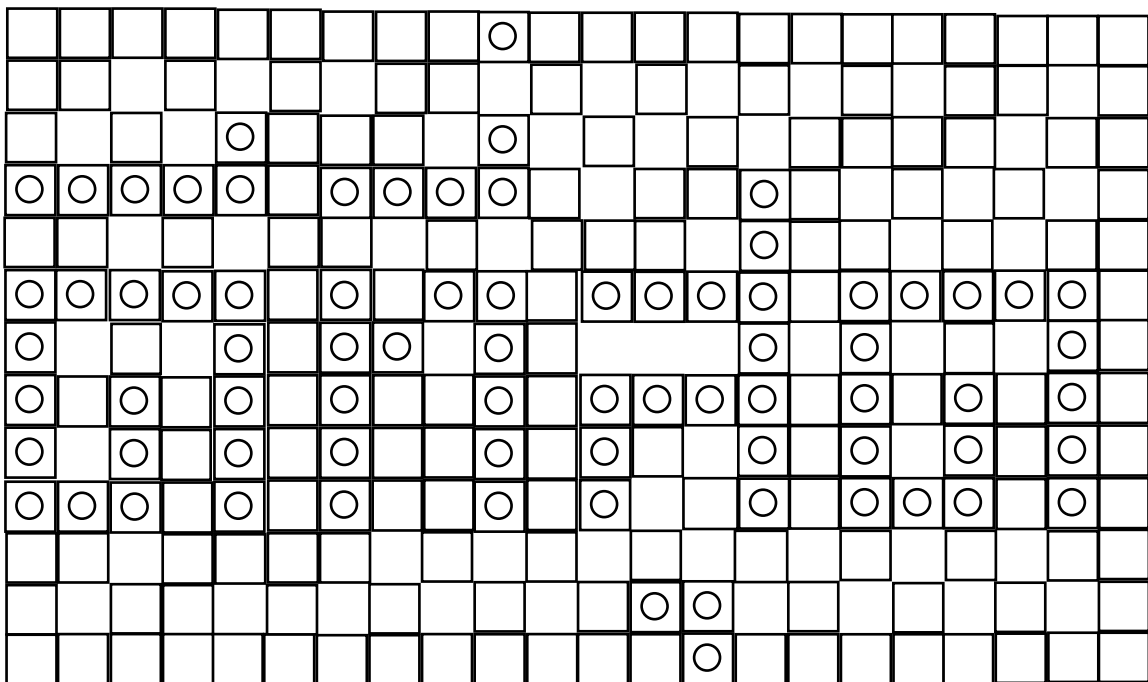
ให้เด็กๆ ระบายสีฟ้า ในช่องสี่เหลี่ยมนั้น
 ให้เด็กๆ ระบายสี แดง ในช่องนั้น

“จงกระทำเพื่อเป็นการถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า”

1 โครินธ์ 10:31

ฉันจะทำ

เพื่อพระเจ้า

โยเซฟเป็นพ่อปกครองประเทศ

ข้อพระคัมภีร์ ปฐมกาล 41:1-57, 42:1-6

ข้อท่องจำ “พระเจ้าทรงช่วยคนที่รักพระองค์ ให้เกิดผลอันดีในทุกสิ่ง” โรม 8:28

เป้าหมายของบทเรียน

เพื่อสอนให้เด็ก ๆ รู้ว่าพระเจ้าประทานสิ่งดีให้กับโยเซฟที่เชื่อฟังและสัตย์ซื่อต่อพระองค์ ให้เด็ก ๆ รัก เชื่อฟัง และสัตย์ซื่อต่อพระเจ้าและคนอื่น

ข้อคิดสำหรับครู

ชีวิตของโยเซฟเป็นตัวอย่างที่ดีมาก นำให้เด็ก ๆ เห็นถึงจุดมุ่งหมายของบทนี้และจำข้อท่องจำ โยเซฟนั้นรัก เชื่อฟัง และสัตย์ซื่อต่อพระเจ้าอย่างไม่เปลี่ยนแปลงไม่ว่าเขาจะตกอยู่ในสถานการณ์อย่างไร เพราะเหตุที่เขายืนหยัดมั่นคงในพระเจ้า พระองค์จึงทรงประทานบำเหน็จให้โยเซฟมากมาย

สัปดาห์นี้ ขอให้ครูช่วยให้เด็ก ๆ เห็นความสำคัญของการเป็นคนมีใจเมตตากรุณาต่อเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน ถ้าเด็ก ๆ มีเมตตาต่อผู้อื่นเสมอ พระเจ้าจะทรงพอพระทัยและอวยพรชีวิตของเด็ก ๆ

อธิษฐาน

ให้เด็ก ๆ ช่วยกันเสนอความคิดว่า เด็ก ๆ จะมีชีวิตที่สัตย์ซื่อและเชื่อฟังพระเจ้าได้อย่างไร? หนุนใจให้เด็ก ๆ ทำต่อไป และอธิษฐานขอบคุณพระเจ้าที่ทรงช่วยคนที่รักพระองค์ให้รับในสิ่งที่ดี

วิธีสอนข้อท่องจำ

ก่อนสอน ให้เขียนข้อท่องจำลงบนกระดาษแข็ง แล้วตัดกระดาษแข็งเป็นชิ้นๆ เพื่อทำจิ๊กซอว์ แจกกระดาษที่ตัดให้กับเด็ก ๆ คนละชิ้น เมื่อครูสอนข้อท่องจำให้เด็กที่ถือคำที่ครูพูดออกมา ยื่นหน้าห้อง จากนั้นวางเรียงต่อกันทีละชิ้นจนครบ

พระเจ้า

คนที่รัก

พระองค์

ให้เกิดผลอันดี

นำสู่บทเรียน

ถามคำถามทบทวนจากบทเรียนอาทิตย์ที่ผ่านมา แบ่งเด็กเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มไหนตอบถูกมากกว่าชนะ

1. ใครซื้อโยเซฟไปเป็นทาสที่บ้าน? (โปทิฟาร์)
2. โปทิฟาร์ทำอะไรเมื่อเขาพอใจในการทำงานของโยเซฟ (ตั้งให้เขาเป็นผู้ดูแลงานในบ้านและมอบทรัพย์สินของไว้ในความดูแลของโยเซฟ)
3. ทำไมโยเซฟจึงไม่ทำตามที่ภรรยาของโปทิฟาร์ให้ทำ? (เพราะรู้ว่าผิด)
4. หลังจากที่ภรรยาของโปทิฟาร์โกหกใส่ร้าย โปทิฟาร์ทำอะไรกับโยเซฟ? (จับขังคุก)
5. โยเซฟทำอะไรกับเพื่อนที่ถูกขังคุกเหมือนกัน? (ทำนายฝัน)
6. เด็ก ๆ คิดว่าหัวหน้าพนักงานขนมจะรู้สึกอย่างไรเมื่อโยเซฟทำนายฝันให้ฟัง? (ให้เด็กแสดงความคิดเห็น)

เรามาติดตามชีวิตของโยเซฟกันต่อ ดูสิว่าเกิดอะไรขึ้นกับเค้าบ้าง

บทเรียนจากพระคัมภีร์

พนักงานนำอู่นก็เป็นไปตามที่โยเซฟได้ทำนาย เขาได้กลับไปถวายงานพระราชาดังเดิม และเขาก็ลืมเรื่องของโยเซฟเสียสนิท สองปีต่อมาฟาโรห์เรียกโหราและนักปราชญ์ให้เข้าเฝ้า เพื่อทำนายฝันที่ค่อนข้างประหลาดของพระองค์ไม่มีใครทำนายฝันได้ หัวหน้าพนักงานนำอู่นจึงนึกถึงโยเซฟขึ้นมาได้ เขาจึงทูลฟาโรห์ถึงเรื่องโยเซฟที่ได้ทำนายฝันของเขาและฝันของหัวหน้าพนักงานขนม ซึ่งทุกสิ่งเป็นจริงตามที่โยเซฟได้ทำนาย ฟาโรห์จึงสั่งให้นำตัวโยเซฟเข้าเฝ้า

ดังนั้น โยเซฟก็ได้เข้าเฝ้าฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์ โยเซฟทำระร่างกายให้สะอาดและแต่งตัวเสียใหม่ ฟาโรห์ตรัสกับโยเซฟว่า “เราฝันไป หามิผู้ใดแก้ฝันได้ไม่ เราได้ยินว่าเมื่อเจ้าได้ฟังความฝัน เจ้าก็แก้ฝันได้” โยเซฟตอบว่า “การแก้ฝันมิได้อยู่ที่ข้าพระองค์ พระเจ้าต่างหากจะประทานคำตอบ” (แสดงภาพ 7-1) ฟาโรห์ทรงเล่าพระสุบิน (ความฝัน) ว่า

“ในความฝันตอนแรกพระองค์ประทับอยู่ริมฝั่งแม่น้ำไนล์ก็มีวัวอ้วนเจ็ดตัวขึ้นมาจากน้ำ มากินหญ้าที่ริมฝั่งหมด และต่อจากนั้นก็วัวผอมเจ็ดตัวขึ้นมาเหมือนกันและกินวัวอ้วนเจ็ดตัวนั้นหมด แต่เจ้าวัวผอมเจ็ดตัวนั้นก็ยังคงผอมโซอยู่

ฟาโรห์ทรงเล่าต่อไปว่า ในความฝันต่อมาพระองค์ทรงเห็นต้นข้าวต้นหนึ่งมีรวง 7 รวงงอกขึ้นมา ทั้งงดงามและเต่งตึง (เอารวงข้าวมาให้เด็กดู) กับเห็นรวงข้าวอีก 7 รวงงอกขึ้นมา ภายหลังเป็นข้าวที่เหี่ยวและลีบ รวงข้าวที่ลีบนั้นกลืนกินข้าวดีทั้งเจ็ดรวงนั้นเสีย ความฝันของเรานั้นหมายความว่าอย่างไร”

โยเซฟพูดว่า “ความฝันทั้งสองนั้นมีความหมายอย่างเดียวกัน พระเจ้าทรงสำแดงให้พระองค์ทราบว่าต้องทำอะไร คือวัวเจ็ดตัวและข้าวเจ็ดรวงนั้น หมายถึง 7 ปีจะมีอาหารบริบูรณ์ทั่วแผ่นดินอียิปต์ 7 ปี หลังจากนั้นจะเกิดการกันดารอาหารอีก 7 ปี

คำถาม เด็กๆ รู้ใหม่ว่า การกันดารอาหารหมายถึงอะไร (ให้เด็กตอบ) การกันดารอาหาร หมายถึง เวลาที่ฝนไม่ตก เมื่อฝนไม่ตกเป็นเวลานานต้นไม้ ผัก ก็แห้งตาย สัตว์ไม่มีน้ำกินก็ตายด้วย

การกันดารนั้นจะเกิดหนักถึงขนาดไม่มีอาหารให้ประชาชนกินจนพวกเขาถึงกับล้มความอุดมสมบูรณ์ที่เคยได้รับมาเสียสิ้น การกันดารอาหารจะล้างผลาญแผ่นดินและรุนแรงอย่างมาก โยเซฟได้กล่าวด้วยสติปัญญาต่อไปว่า “ขอฟาโรห์เลือกคนที่มีความคิดดี มีปัญญา ตั้งให้ดูแลประเทศอียิปต์ ขอพระองค์ทำดังนี้คือ จัดพนักงานไว้ทั่วแผ่นดินเพื่อเก็บสะสมผลที่ได้ทุกปีตลอด 7 ปีที่อุดมสมบูรณ์จนไว้ตามหัวเมือง เพื่อจะเป็นเสบียงสำรองในระหว่าง 7 ปีแห่งการกันดารอาหารที่จะตามมา เพื่อจะได้มีอาหารให้ประชาชนในแผ่นดินอียิปต์ และจะไม่มีใครต้องอดอยากเลย”

ฟาโรห์ทรงเห็นว่าโครงการนี้เป็นโครงการที่ดีและรอบคอบมาก “พระองค์จึงตรัสถามว่าจะให้ผู้ใดที่มีปัญญาหลักแหลมกว่าชายผู้ที่กำลังถวายคำแนะนำแก่เราได้ในแผ่นดินนี้หรือเปล่า พระเจ้าสถิตอยู่กับเขาแน่ เขาจะเป็นผู้ปกครองแผ่นดินรองจากเรา ดูแลราชอาณาจักรและให้ประชาชนทั้งหลายของเรา ปฏิบัติตามคำของท่าน” แล้วฟาโรห์ทรงถอดแหวนตราออกจากพระหัตถ์ (แสดงภาพ 7-2) แล้วสวมให้โยเซฟอันเป็นเครื่องหมายผู้ปกครองรองจากฟาโรห์ กับให้สวมเสื้อผ้าป่านเนื้อละเอียดและสวมสร้อยทองคำไว้ที่คอ และพระราชพาหนะรถหลวงคันที่ 2 ให้โยเซฟใช้อีกด้วย

คูลี โยเซฟ ชายที่ถูกขายเป็นทาสและเป็นนักโทษ บัดนี้เป็นเหมือนนายกรัฐมนตรี มีตำแหน่งปกครองประเทศรองจากกษัตริย์เลยทีเดียว (แสดงภาพ 7-3)

คำถาม เด็กๆ คิดว่าโยเซฟจะรู้สึกอย่างไร เป็นเรื่องง่ายถ้าโยเซฟจะรู้สึกเห็นแก่ตัวและเยอหยิ่ง แต่เขาไม่เป็นคนแบบนั้น เขาตระหนักเสมอว่าเพราะพระเจ้าเขาจึงมาอยู่จุดนี้ ไม่ใช่เพราะความสามารถของเขา ไม่ใช่โชควาสนา แต่พระเจ้าประทานสิ่งดีให้กับคนที่รักพระองค์

เรื่องประกอบบทเรียน

โรงเรียนของเล็ก เก๋ ป้อม เป็นโรงเรียนรัฐบาลมีตั้งแต่ชั้นอนุบาลจนถึง ป.6 โดยเฉพาะนักเรียน ป.6 ทางโรงเรียนมีกิจกรรมพิเศษให้ทำคือ ให้ทุกคนปลูกต้นไม้คนละต้น คุณครูให้ทุกคนปลูกต้นมะลิ เพราะว่าทางโรงเรียนใช้ดอกมะลิจำนวนมากในวันแม่ของทุกปี เพื่อนๆ ทุกคนต่างก็เฝ้าพรวนดินรดน้ำต้นมะลิของตนเป็นพิเศษเพราะคุณครูจะให้คะแนนด้วย

ป้อมไม่เคยปลูกต้นไม้มาก่อนแต่ป้อมก็อธิษฐานขอให้พระเจ้าช่วยดูแลต้นไม้ที่จะปลูกต้นไม้นี้ ตอนที่ปลูกใหม่ๆ ป้อมรู้สึกลำบากมากเพราะต้องคอยดูแลเอาใจใส่รดน้ำ พรวันดินต้นมะลิ

เมื่องานวันแม่มาถึง คุณครูสั่งให้นักเรียนผู้หญิงและผู้ชายเก็บดอกมะลิจากต้นที่ตัวเองปลูกมาร้อยพวงมาลัย สำหรับวันแม่ และมีการประกวดด้วยว่า พวงมาลัยใครสวยที่สุดคนนั้นจะได้รับเลือกไปประกวดร้อยพวงมาลัย ในจังหวัดด้วย ในวันที่ 12 สิงหาคมทุกคนพากันตื่นตื่น เมื่อครูใหญ่ประกาศว่า “บัดนี้ คณะครูได้ลงความเห็นว่าคุณที่ร้อยพวงมาลัยได้สวยงามที่สุดและได้รับเลือกเป็นตัวแทนในการประกวดคือ ด.ญ ปุณณีย์ หรือ ป้อม ขอให้ออกมาข้างหน้า”

ป้อมดีใจและตื่นเต้นมาก เพราะเธอไม่คิดเลยว่าเธอจะชนะ เธอขอบคุณพระเจ้าที่ประทานเกียรตินี้ให้เธอและเธอคิดว่าตลอดเวลาที่ผ่านมาเธอได้ปฏิบัติตามคำสอนของพระเยซูแล้วพระองค์จึงอวยพรแก่เธอ

การประยุกต์ใช้

พระเจ้าได้เปลี่ยนความยากลำบากของโยเซฟให้กลายเป็นความชื่นชม ยินดี มีเกียรติ และโยเซฟก็ได้เห็นแล้วว่าพระเจ้าเป็นผู้กระทำการทั้งสิ้น ดังนั้น ถ้าเราต้องเจอความยากลำบากอะไรหรือมีบางสิ่งที่ไม่ยุติธรรมสำหรับเราก็ขอให้เด็ก ๆ นึกถึงข้อท่องจำในวันนี้ เพราะนี่เป็นคำสัญญาของพระเจ้า (ให้เด็ก ๆ ท่องข้อท่องจำจนมั่นใจในพระสัญญาข้อนี้) พระเจ้าทรงอยู่เหนือทุกเหตุการณ์ในชีวิตเรา และพระองค์สามารถทำให้สิ่งที่ดูเหมือนแย่กลับกลายเป็นผลดีสำหรับชีวิตเราได้เสมอ เพราะพระองค์ทรงรักเรา

คำถามทบทวน

1. โยเซฟอยู่ในคุกอีกกี่ปีจนพนักงานนำองุ่นมาถึงเขา? (2 ปี)
2. โยเซฟทำอะไรไดถวายเป็นรางวัล? (ทำนายฝัน)
3. โยเซฟได้ตำแหน่งอะไรจากฟาโรห์หลังจากทำนายฝันแล้ว? (เป็นผู้ดูแลประเทศอียิปต์ มีอำนาจรองจากฟาโรห์)
4. จงบอกสิ่งต่างๆ ที่ฟาโรห์พระราชทานให้แก่โยเซฟ? (แหวนตรา เสื้อผ้าปานเนื้อละเอียด สร้อยคอทองคำรถหลวง)
5. เคล็ดลับที่โยเซฟประสบความสำเร็จคือ? (เขาสัตย์ซื่อต่อพระเจ้าและมนุษย์)
6. ทำไมป้อมจึงชนะการร้อยมาลัยของโรงเรียน? (เพราะป้อมทำตามทำสอนของพระเจ้าและพระเจ้าอวยพรเธอ)

กิจกรรมท้ายบท

1. เตรียม เชือก กระดาษ กรรไกร ดินสอ สี ที่เจาะกระดาษ ไม้แขวน

ให้เด็ก ๆ ทำภาพแขวนไว้ในชั้นเรียนหรือที่บ้าน

ตัดกระดาษเป็นรูปทรงเรขาคณิต จากนั้นให้เด็กวาดรูปบนกระดาษ หัวข้อในการวาดมีดังนี้

ลูก ฟอนข้าว โยเซฟ แทวน รถม้า ฯลฯ

เมื่อวาดเสร็จแล้วให้นำเชือกมาร้อยภาพต่อกัน เอาปลายด้านหนึ่งของเชือกมัด กับไม้แขวนเพื่อทำเป็นโคมบาย

2. ทำกิจกรรมในรูปแบบฝึกหัดบทที่ 7

บทที่ 7 เกมส์ บิงโกโยเซฟ ให้เด็กๆ เขียนตัวเลขภายในวงกลมที่อยู่ในแต่ละภาพ (เลข 1-9) จากนั้นให้ครูเป็นคนพูดตัวเลข เมื่อครูพูดเลขใดให้เด็กๆ ทาบภาพที่มีตัวเลขตรงกับที่ครูพูด หากใครทาบภาพภาพได้ 3 ภาพติดกันในแนวตั้ง หรือแนวนอน หรือทะแยงได้ก่อน ก็ให้พูดว่า "บิงโกโยเซฟ" และชนะ

7	3	1
2	8	4
5	9	6

2	8	4
5	9	6
7	3	1

2	8	4
7	3	1
5	9	6

5	9	6
2	8	4
7	3	1

โยเซฟได้รับการแต่งตั้งให้ดูแลอียิปต์

ไปตีฟาร์ซื่อโยเซฟ

โยเซฟถูกจับขังคุก

โยเซฟช่วยทำนายนความสิ้นใจให้เพื่อน

ฟาโรห์ฝัน

ภรรยาไปตีฟาร์ซื่อโยเซฟ

ฟาโรห์จัดชุดและสร้อยให้โยเซฟใส่

ฟาโรห์ให้แหวนกับโยเซฟ

พ่อค้าพาโยเซฟไปอียิปต์

8

โยเซฟยกโทษให้พี่

ข้อพระคัมภีร์ ปฐมกาล 42, 43, 44:1-13, 45:1-16, 46:1-7, 47:27-28, 49:29-33, 50:15-21

ข้อท่องจำ “จงเมตตาต่อกัน และอภัยโทษให้กัน” เอเฟซัส 4:32

เป้าหมายของบทเรียน

让孩子们 学习 知道 约瑟 怎样 表达 宽恕 和 原谅 哥哥 的方式 让孩子们 表达 宽恕 和 原谅 哥哥 的方式

ข้อคิดสำหรับครู

คำที่พูดยากสำหรับหลายๆ คนก็คือ “เราเสียใจ” ในทำนองเดียวกันก็เป็นการยากที่จะพูดว่า “เรายกโทษให้” กับคนที่ทำผิดต่อเรา แต่นี่คือสิ่งที่เราทุกคนต้องเจอ

จากเรื่องราวของโยเซฟเราจะเห็นภาพที่สวยงามจากคำว่า “ฉันเสียใจและฉันยกโทษให้” แน่แน่นอนว่าโยเซฟมีสิทธิที่จะตอบแทนความชั่วด้วยความชั่ว แต่ด้วยความรักที่โยเซฟมีซึ่งเป็นรักแบบไม่มีเงื่อนไขที่พระเจ้าทรงมีต่อมนุษย์ทุกคน ทำให้โยเซฟยกโทษให้กับพี่ๆ ที่กระทำต่อโยเซฟอย่างไร้ความเมตตาได้

หนุนใจให้เด็กๆ ทำดีต่อคนที่ทำไม่ดีกับเขา เหมือนกับที่โยเซฟได้ทำให้เราดูเป็นแบบอย่าง

อธิษฐาน

อธิษฐานขอพระเจ้าทรงช่วยให้เด็กๆ สามารถรักคนที่ไม่น่ารักกับเราได้ ขอพระเจ้าทรงยกโทษให้กับเขา ขอขอบคุณพระเจ้าที่ทรงยกโทษและมีความรักให้กับเราทุกคนที่เป็นคนบาป

วิธีสอนข้อท่องจำ

“หนุนน้อยนักสืบ” ตัดกระดาษเป็นชิ้น ไม่ใหญ่หรือเล็กเกินไป เขียนข้อท่องจำแต่ละคำใส่ลงกระดาษ แล้วนำกระดาษไปซ่อนตามจุดต่างๆ ของห้อง ให้เด็กท่องข้อท่องจำพร้อมๆ กันจนคล่อง จากนั้นให้หนุนน้อยนักสืบตามล่าหากระดาษข้อท่องจำ แล้วนำมาเรียงต่อกันให้ถูกต้อง (อาจเพิ่มความสนุกด้วยการเขียนคำที่ไม่เป็นส่วนหนึ่งของข้อท่องจำใส่ลงไปด้วย)

นำสู่บทเรียน

คำถาม “สำแดงความเมตตา” หมายความว่าอะไร? (เขียนประโยคนั้นบนกระดาน แล้วให้เด็ก ๆ แสดงความคิดเห็น) เราจะทำอย่างไรถ้าถูกคนอื่นรังแกหรือทำไม่ดีต่อเรา (ให้เด็กสองคนออกมา จากนั้นให้คนหนึ่งทำท่าผลักอีกคนหนึ่ง และคนที่ถูกผลักก็ผลักเพื่อนกลับ) ถ้าคนทำไม่ดีกับเรา เราก็จะทำแบบนี้กลับใช่ไหม นี่คือนิสัยปกติของเราส่วนใหญ่ แต่พระเยซูสอนว่า (อ่านมัทธิว 5:39-44) เรามาดูกันว่า โยเซฟทำอย่างไรกับพี่ ๆ ที่ทำไม่ดีกับเขา

บทเรียนจากพระคัมภีร์

หลายปีผ่านไปตั้งแต่โยเซฟถูกขายไปเป็นทาส เดียวนี้โยเซฟเป็นคนใหม่ เขามีความเจริญรุ่งเรืองในหน้าที่การงานเพราะฟาโรห์ได้แต่งตั้งให้โยเซฟเป็นผู้บัญชาการ การสะสมเสบียงระหว่างปีที่อุดมสมบูรณ์ โยเซฟได้สั่งให้เก็บพืชพันธุ์ธัญญาหารไว้ในยุ้งฉางใหญ่อย่างดี แล้วปีแห่งการกันดารอาหารก็มาถึงตามที่พระเจ้าได้ให้ฟาโรห์เห็นนิมิตในความฝัน ประชาชนทำไร่ไถนาไม่ได้ผลและไม่มีอาหารจะกิน โยเซฟจึงเปิดคลังออกและขายอาหารให้แก่ประชาชน

การกันดารอาหารไม่ได้เกิดเฉพาะที่อียิปต์ที่เดียวเท่านั้น แต่หลาย ๆ เมืองในคานาอันต่างได้รับความเดือดร้อนกันถ้วนหน้า รวมถึงเมืองที่บิดาและพี่น้องของโยเซฟอาศัยอยู่เช่นกัน ยาโคบบิดาของโยเซฟได้ยืนยันว่าที่อียิปต์มีพืชพันธุ์ธัญญาหารขาย ท่านจึงพูดกับลูกชายทั้ง 10 คนว่า “ไปซื้อข้าวที่อียิปต์มาให้เรา เพื่อเราจะได้กินไม่อดตาย” พวกพี่ชายทั้ง 10 คนของโยเซฟจึงเดินทางไปยังอียิปต์

เมื่อพวกพี่ชายมาถึงอียิปต์ซึ่งเป็นสถานที่ขายข้าว พวกเขาต้องมาเข้าเฝ้าโยเซฟเพื่อขออนุมัติซื้อข้าว (แสดงภาพ 8-1) พวกเขาคุกเข่าลงตรงหน้าโยเซฟและก้มหน้าถึงดินกราบไหว้

คำถาม เด็ก ๆ จำความฝันของโยเซฟได้ไหม? (ให้เด็ก ๆ เล่า)

พวกเขาจำโยเซฟที่แต่งกายด้วยชุดของชาวอียิปต์ไม่ได้ แต่แน่นอนโยเซฟจำทุกคนได้เป็นอย่างดี แต่โยเซฟไม่บอกให้ทุกคนรู้ว่าเขาคือใคร พอเห็นพวกพี่ ๆ ไค้ลงคำนับเขาก็นึกถึงความฝันของเขาเมื่อตอนเป็นเด็ก โยเซฟไม่ได้เปิดเผยตัวให้พี่ชายรู้ เพราะเขาอยากรู้ว่าหลายปีที่ผ่านมาพวกพี่ ๆ เปลี่ยนไปอย่างไรบ้าง โยเซฟแกล้งใส่ร้ายพวกพี่ชายเพื่อจะทดสอบพวกเขาโดยกล่าวหาว่าเป็นคนสอดแนมแต่พวกพี่ ๆ ก็ปฏิเสธ ในที่สุดโยเซฟก็ยอมขายข้าวให้กับพวกพี่ ๆ แต่มีข้อแม้ว่าครั้งหน้าให้พาเบนยามินน้องชายคนสุดท้ายมาด้วย

พวกพี่ ๆ กลับไปถึงบ้านก็เล่าเรื่องทั้งหมดให้บิดาฟัง บิดาก็เกิดความกลัว ยิ่งกว่านั้นพวกเขาพบถุงเงินที่พวกเขานำไปซื้อข้าวอยู่ในถุงข้าวด้วย

ยาโคบนั้นปฏิเสธที่จะให้เบนยามินไปอียิปต์กับพี่ๆ เพื่อซื้อข้าว แต่เมื่อถึงเวลาที่ข้าวหมดยาโคบก็จำยอมต้องให้เบนยามินเดินทางไปซื้อข้าวด้วย

และเมื่อพวกเขามาถึงอียิปต์ โยเซฟได้จัดโต๊ะอาหารไว้เลี้ยงพี่น้องแต่โยเซฟนั้นมีสำหรับอาหารพิเศษและนั่งแยกจากโต๊ะของพี่และน้อง เพราะธรรมเนียมของชาวอียิปต์จะไม่นั่งโต๊ะอาหารร่วมกับชาวฮีบรู โยเซฟได้จัดให้พี่น้องนั่งตามลำดับอาวุโส ทุกคนจึงสงสัยว่าโยเซฟรู้ได้อย่างไรว่าใครเป็นพี่คนโตและใครเป็นน้องคนเล็ก นอกจากนี้ โยเซฟยังได้ส่งอาหารพิเศษจากโต๊ะของเขาไปให้เบนยามินน้องคนเล็กทานอีกด้วย

เช้าวันรุ่งขึ้นโยเซฟอนุญาตให้พี่ๆ มาซื้อข้าว และส่งลูกน้องให้นำเงินที่พวกเขานำมาซื้อข้าวใส่เข้าไปในกระสอบข้าวดังเดิมแต่กระสอบของเบนยามินให้ใส่จอกเงินของโยเซฟลงไป หลังจากพี่ๆ ได้ข้าวเสร็จเรียบร้อยก็เตรียมตัวจะเดินทางกลับ แต่ออกเดินทางไปได้ไม่ไกล (แสดงภาพ 8-2) พวกคนใช้ของโยเซฟก็วิ่งตามมาทันและบอกว่า “เจ้านายของเราเมตตาพวกท่านมากเหตุไฉนท่านจึงทำอย่างนี้เล่า พวกท่านคนใดคนหนึ่งลักเอาจอกของเจ้านายเรามา”

ทุกคนปฏิเสธว่าไม่มีใครทำอะไรเลวร้ายอย่างนั้น และยอมให้คนใช้ค้นและบอกว่า “ถ้าท่านพบจอกอยู่ที่ใครละก็คนนั้นจะยอมไปกับท่านเยี่ยงทาส” แล้วเขาก็พบจอกนั้นซ่อนอยู่ในถุงของเบนยามินตามที่โยเซฟได้วางแผนไว้ พวกพี่ๆ รู้ดีว่าการที่เบนยามินไม่ได้เดินทางกลับไปด้วยเป็นการทำลายหัวใจของบิดาเป็นอย่างมาก ดังนั้น พวกเขาจึงย้อนกลับไปหาโยเซฟ เมื่อโยเซฟเห็นทุกคนเดินทางกลับมาเขาก็กลัมน้ำตาไว้ไม่อยู่ เขาดีใจมากที่ได้พบเบนยามินน้องชายแท้ๆ ของเขาอีกครั้ง (แสดงภาพ 8-3)

โยเซฟไม่สามารถเก็บความลับได้อีกต่อไป เขาจึงแสดงตัวว่า “ข้าพเจ้าคือโยเซฟน้องชายของท่าน ที่พวกท่านขายไปกับพ่อค้า และไม่ต้องเสียใจที่ทำอย่างนั้นหรอกเพราะว่าพระเจ้าได้คุ้มครองข้าพเจ้าจนข้าพเจ้าสามารถเป็นผู้เก็บเสบียงสำหรับประชากร โปรดกลับไปและนำคุณพ่อมาที่นี่ เรียนท่านว่าผมได้เป็นผู้ว่าราชการในอียิปต์ พาครอบครัวของทุกคนมา และทุกสิ่งที่มีเอามาให้หมด ผมจะเป็นคนดูแลพวกพี่เอง”

คำถาม ถ้าเป็นเด็กๆ จะทำเหมือนที่โยเซฟทำหรือไม่ หรือจะแก้แค้น?

เด็กๆ จำข้อท่องจำของวันนี้ได้ไหม พระคัมภีร์สอนเราว่า (ท่องพร้อมกัน) “จงเมตตาต่อกันและอภัยโทษให้กัน” เอเฟซัส 4:32 ฟาโรห์สั่งให้ครอบครัวของโยเซฟย้ายเข้ามาอยู่อียิปต์ โยเซฟได้วางแผนอย่างดีเพื่อดูแลครอบครัว

พี่ชายทั้งหมดจึงกลับไปหาบิดาและเล่าเรื่องราวทั้งหมดให้ฟัง เด็กๆ คิดว่ายาโคบจะรู้สึกอย่างไรเมื่อได้ยินข่าวเรื่องโยเซฟ? (ให้เด็กตอบ)

หลายปีมาแล้วที่ท่านได้ฟังข่าวจากพวกพี่ๆ ว่าโยเซฟตายแล้ว แต่บัดนี้พวกพี่ๆ มาบอกว่า โยเซฟยังมีชีวิตอยู่ ยาโคบไม่อยากจะเชื่อในสิ่งที่ได้ยิน แต่เมื่อเห็นของขวัญที่โยเซฟฝากมาให้ ท่านจึงยอมเชื่อและเตรียมตัวเดินทางเพื่อจะไปหาลูกชายที่อียิปต์พร้อมกับทุกคนในครอบครัว

และแล้ววันแห่งความชื่นชมยินดีก็มาถึง โยเซฟจัดรถไปยังเมืองโกเชนเพื่อรับบิดาเมื่อทั้งสองพบหน้ากันโยเซฟก็กอดคอบิดาแล้วร้องไห้ด้วยความยินดี จากนั้นโยเซฟก็นำครอบครัวทั้งหมดมาเฝ้าฟาโรห์ครอบครัวของโยเซฟก็ได้ถือกรรมสิทธิ์ที่ดินในประเทศอียิปต์ พวกเขาได้ดินแดนที่ดีที่สุดคือเมืองโกเชน พระเจ้าทรงอวยพระพรครอบครัวของยาโคบเป็นอย่างมาก ยาโคบมีชีวิตอยู่ในประเทศอียิปต์ได้ 17 ปีก็เสียชีวิต ก่อนเสียชีวิตยาโคบมีอายุถึง 147 ปี

หลังจากที่ยาโคบเสียชีวิตลง พวกพี่ๆ ก็เกิดความกลัวว่าเมื่อคุณพ่อไม่อยู่แล้วโยเซฟอาจจะแค้นพวกเขาก็ได้ แต่ความรักที่โยเซฟมีต่อพวกเขานั้นไม่เคยเปลี่ยนแปลง โยเซฟรู้สึกเสียใจที่พวกพี่ชายคิดเช่นนั้น จึงได้บอกกับพี่ชายว่า “อย่ากลัวเลย เราเป็นดังพระเจ้าหรือ พวกท่านคิดร้ายต่อเราก็จริง แต่ฝ่ายพระเจ้าทรงดำริให้เกิดผลอย่างที่ยังเกิดขึ้นนี้แล้วคือช่วยชีวิตคนเป็นอันมาก ดังนั้น พี่อย่ากลัวเลย เราจะบำรุงเลี้ยงพี่ทั้งบุตรด้วย” ไม่ใช่เรื่องง่ายเลยที่เราจะยกโทษให้กับคนที่ทำไม่ดีกับเรา โยเซฟเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับเราเรื่องการยกโทษ “จงเมตตาต่อกัน และอภัยโทษให้กัน” (ท่องข้อท่องจำพร้อมกัน) การให้อภัยและการยกโทษให้กับคนที่ทำไม่ดีต่อเราได้นั้นแสดงให้เห็นว่าเรามีหัวใจที่เหมือนพระเยซูคริสต์ และเรากำลังสำแดงให้คนได้เห็นพระเจ้าผ่านตัวเรา และนั่นอาจทำให้คนได้สัมผัสกับความรักของพระเจ้าและมารู้จักกับพระเจ้าได้

เรื่องประกอบบทเรียน

เช้าวันหนึ่งครูสายพินยังมาไม่ถึงโรงเรียนเพราะติดธุระอยู่ เด็กๆ ในชั้นจึงได้ไปอ่านหนังสือรอในห้องสมุด ต้นรู้สึกเป็นกังวลอยู่ในใจว่าเดี๋ยวต้นจะต้องมาแย่งหนังสือเขาไปอีกเหมือนกับที่ต้นทำทุกครั้งเวลาที่มาห้องสมุดกัน ต้นไม่รู้จะทำอย่างไร เขาจึงอธิษฐาน เพราะเขาไม่อยากจะทำผิดต่อไป แต่เขาอยากจะทำอย่างที่เขาควรจะทำกับต้น นั่นคือแสดงความรักให้กับเขาและไม่ถือโทษที่ต้นมาแย่ง เมื่อทุกคนไปถึงห้องสมุดต้นเดินไปหยิบหนังสือเล่มที่คิดว่าต้นอยากได้แล้วนำไปให้ต้น พร้อมกับพูดว่า “ต้น เราเอาหนังสือเล่มนี้มาให้ นาย เราคิดว่านายจะต้องอยากอ่านเล่มนี้” ต้นมองหน้าต้นพร้อมกับทำหน้างงๆ แล้วพูดว่า “นายไม่โกรธเราหรือต้นที่เราขอบแย่งนายและแย่งหนังสือของนายไป” ต้นตอบว่า “เราไม่ชอบในสิ่งที่นายทำ แต่เราไม่โกรธนาย เพราะพระเยซูสอนให้เรารักทุกคน รวมทั้งคนแย่งเราด้วย” ต้นรู้สึกดีที่ต้นไม่โกรธเขา แถมยังทำสิ่งที่ดีกับเขาอีก ต้นจึงพูดกับต้นว่า “เราอยากไปฟังสิ่งที่พระเยซูสอนบ้าง เผื่อเราจะได้อะไรที่ดีเหมือนนาย” หลังจากนั้นต้นก็ไปโบสกับต้นและทั้งสองก็เป็นเพื่อนที่ดีต่อกัน

การประยุกต์ใช้

แม้ว่าพีๆ จะทำสิ่งที่ไม่ดีอย่างมากต่อโยเซฟ แต่โยเซฟก็ให้อภัยพวกพีๆ ได้ เหมือนกับที่ต้นอภัยให้กับตั้ม แม้ว่าตั้มจะชอบแกล้งต้นเสมอ พระเจ้ารักเราทุกคนและพระองค์ต้องการให้เราแสดงความรักนี้กับทุกคนที่อยู่รอบตัวเรา (ให้เด็กสองคนที่ยกออกมาผลัดกันตอนแรกออกมา แล้วให้คนแรกผลัดเพื่อนอีกครั้ง จากนั้นให้ถามว่าในฐานะที่เรารู้จักความรักของพระเจ้า เราควรจะทำอย่างไรเมื่อถูกเพื่อนแกล้งเช่นนี้)

ดังนั้น ไม่ว่าเราจะเคยถูกใครรังแกหรือทำไม่ดีกับเรา เราควรจะยกโทษให้เขาและไม่ทำร้ายเขากลับ แต่ให้สำแดงความรักของพระเจ้าต่อเขา พระเจ้าจะพอพระทัยมากเมื่อเด็กๆ ทำดีเช่นนั้น

คำถามทบทวน

1. ทำไมพวกพีๆ ของโยเซฟจึงต้องไปซื้ออาหารที่อียิปต์? (เพราะเกิดการกันดารอาหาร)
2. ทำไมที่ประเทศอียิปต์จึงมีอาหารในขณะที่เมืองอื่นไม่มี? (โยเซฟเก็บอาหารสะสมไว้)
3. โยเซฟทำอะไรเพื่อครอบครัวหลังจากที่เปิดเผยตัวเองแล้ว? (ให้ทุกคนในครอบครัวย้ายเข้าไป อยู่ในอียิปต์ และอาศัยอยู่ที่เมืองโกเชน)
4. ถ้าเราเป็นพีๆ ของโยเซฟเราจะรู้สึกอย่างไรตอนที่พบว่าโยเซฟกลายเป็นผู้ว่าราชการของอียิปต์? (ให้เด็ก ๆ อภิปราย)
5. ชีวิตของโยเซฟเป็นเหมือนกับข้อท่องจำในวันนี้อย่างไร? (เขาให้อภัยพวกพีๆ และสำแดงความรักต่อเขา)

กิจกรรมท้ายบท

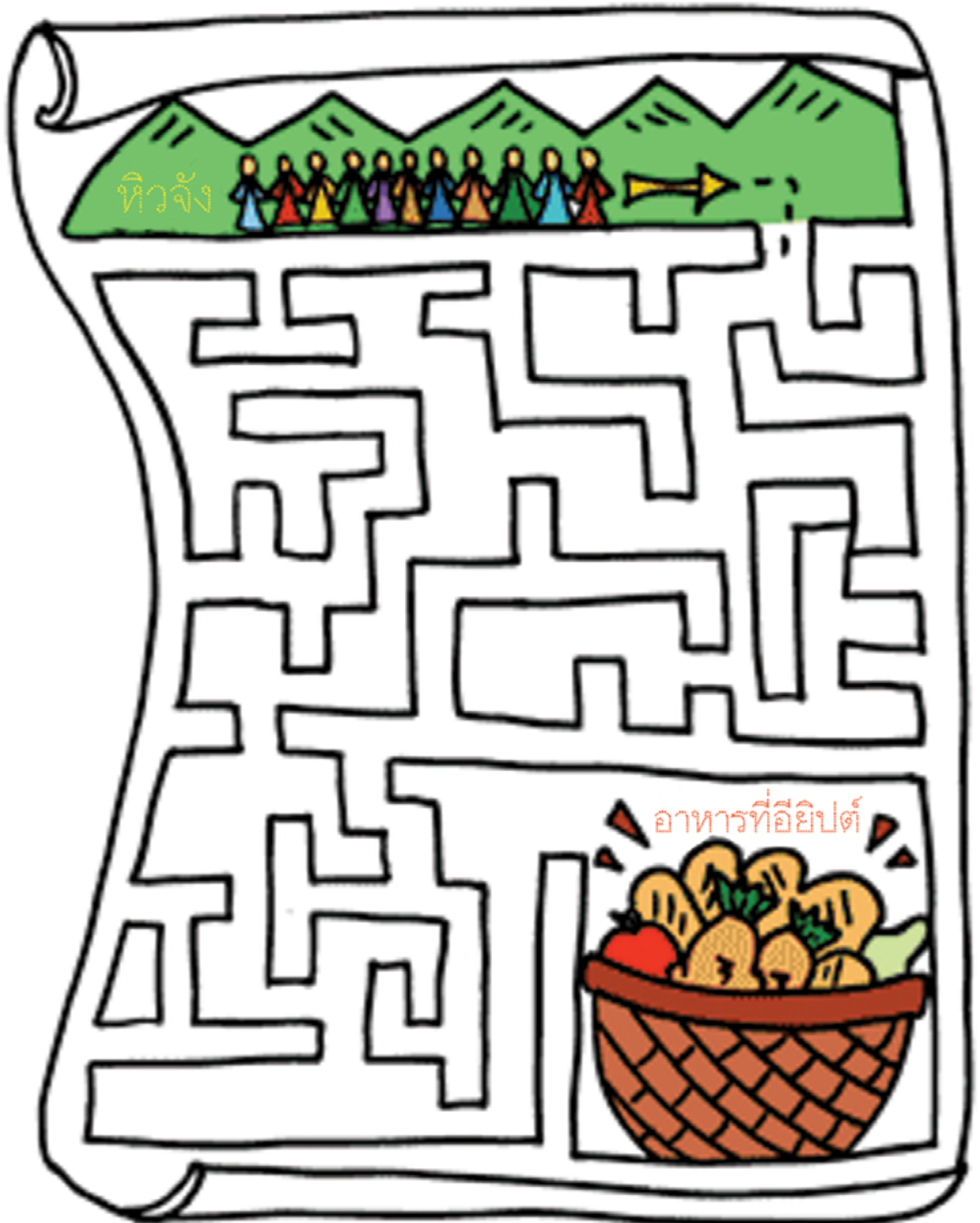
1. แบ่งเด็กออกเป็นกลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มแสดงความคิดเห็นจากบทเรียนว่า ในระหว่างสัปดาห์นี้เขาจะปฏิบัติตัวตามที่ข้อท่องจำออกไว้ได้อย่างไร อาทิตย์หน้าให้เด็ก ๆ กลับมาเล่าให้ฟัง
2. ทำกิจกรรมในรูปแบบฝึกหัดบทที่ 8

บทที่ 8 เด็กๆ ช่วยพี่ๆ ของโยเซฟเดินทางไปที่ยิปต์เพื่อซื้ออาหารมาทานด้วย
ตอนนี้ทุกคนหิวมากเหลือเกิน ถ้าพร้อมแล้วออกเดินทางกันเลย

ทารกน้อยโมเสส

ข้อพระคัมภีร์ อพยพ 1:1-22, 2:1-10, กัณดารวิถี 26:59

ข้อท่องจำ “พระเจ้าทรงเป็นที่ลี้ภัย และเป็นกำลังของข้าพระองค์” สดุดี 46:1

เป้าหมายของบทเรียน

เพื่อให้เด็กๆ รู้ว่า พระเจ้าทรงรักและห่วงใยคนของพระองค์ และพระองค์ทรงช่วยผู้ที่รักพระองค์ด้วยวิธีการต่างๆ เพื่อให้รอดพ้นจากอันตราย ให้เด็กๆ วางใจในการช่วยเหลือของพระองค์

ข้อคิดสำหรับครู

อาทิตยนี้เด็กๆ จะได้เรียนรู้ชีวิตของทารกน้อยชาวฮีบรูที่เกิดในประเทศอียิปต์ เขาชื่อ โมเสส เด็กบางคนคงเคยได้ฟังเรื่องราวของโมเสสมาบ้างแล้ว และคงรู้ด้วยว่าโมเสสต้องเผชิญกับปัญหาอะไรบ้าง ท่ามกลางปัญหาและความยากลำบากนั้นพระเจ้าทรงรักและห่วงใย พระองค์ทรงช่วยโมเสสโดยให้คิดวิธีการที่ดีกับมารดาของโมเสสจนสามารถช่วยชีวิตโมเสสให้อยู่รอดจนกลายเป็นผู้นำคนอิสราเอลได้

บางครั้งเราไม่สามารถเข้าใจวิธีการที่พระเจ้าใช้ แต่หนุนใจให้เด็กๆ รู้ว่า วิธีการของพระเจ้าเป็นสิ่งที่ดียิ่งที่สุดเสมอ

อธิษฐาน

อธิษฐานขอขอบคุณสำหรับความรักและความห่วงใยของพระเจ้า สรรเสริญพระเจ้าที่เราสามารถหลบภัยต่างๆ ในพระองค์ได้ ให้เด็กๆ ขอขอบคุณพระเจ้าสำหรับสิ่งต่างๆ คนละประโยค จากนั้นให้ครูนำเด็กอธิษฐานอีกครั้ง

วิธีสอนข้อท่องจำ

นำเด็กๆ ท่องข้อท่องจำสัก 2-3 ครั้ง อธิบายความหมายและให้เด็กๆ คิดท่าประกอบข้อท่องจำดังนี้

พระเจ้า

ทรงเป็น

ที่ลี้ภัย

และเป็นกำลัง

ของข้าพระองค์

นำสู่บทเรียน

“เล่นมอญซ่อนผ้า”

เตรียม ผ้า 1 ผืน จากนั้นให้เด็กๆ นั่งเป็นวงกลม เลือกคนหนึ่งเป็นมอญ โดยการถือผ้าไว้ในมือ เดินวนอยู่นอกวง ทุกคนจะร้องเพลง ระหว่างนั้นจะทิ้งผ้าไว้หลังใครก็ได้ แล้วต้องทำเป็นว่ายังถือผ้าอยู่ เมื่อเดินกลับมาถ้าผ้ายังอยู่ที่เดิมก็หยิบผ้าตีคนที่นั่งอยู่แล้วคนที่ถูกตีจะต้องเป็นมอญต่อ แต่หากคนที่นั่งรู้ตัวแล้วให้หยิบผ้าแล้ววิ่งสวนทางกับคนที่เป็นมอญเดินอยู่ จากนั้นทั้งสองต้องรีบวิ่งมานั่งตรงที่วางให้ได้ คนที่ไม่ได้นั่งจะต้องเป็นมอญต่อ หากทางวงผ้าให้คนใหม่

เพลง มอญซ่อนผ้า

มอญซ่อนผ้า	ตุ๊กตาอยู่ข้างหลัง
ไวโนนไวนี้	ฉันจะตีกันเธอ

ใช้เพลงอื่นก็ได้ แต่วิธีการเล่นเหมือนเดิม พอจบเกมบอกเด็กๆ ว่า วันนี้เราจะพาไปพบกับครอบครัวชาวฮีบรูที่ซ่อนเด็กทารกน้อยไว้ เรามาดูว่าเค้าซ่อนอย่างไร

บทเรียนจากพระคัมภีร์

อาทิตย์ที่แล้วเราเรียนเรื่องที่โยเซฟได้พบกับพวกพี่ชายของเขา และหลังจากนั้นพวกเขาก็กลับบ้านไปแล้วและสารภาพกับพ่อที่ชายโยเซฟไป แต่ตอนนี้โยเซฟยังมีชีวิตอยู่แถมยังเป็นใหญ่เป็นโตในประเทศอียิปต์ โยเซฟได้ชวนคุณพ่อและนำญาติพี่น้องของเขาไปที่อียิปต์ด้วย หลังจากโยเซฟตายพวกพี่น้องของเขายังคงอยู่ในที่นั้นและยังมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นอีกด้วยคือจากจำนวน 70 คนก็เพิ่มขึ้นเป็น 2 ล้านคน ซึ่งคนอียิปต์รู้จักพวกเขาในนามชาวฮีบรู หรือชาวอิสราเอล

เมื่อโยเซฟตายจึงมีฟาโรห์องค์ใหม่ขึ้นมาปกครองประเทศอียิปต์แทนฟาโรห์องค์เก่า ฟาโรห์องค์นี้ไม่รู้จักโยเซฟและไม่รู้ว่าโยเซฟเคยทำคุณงามความดีให้กับประเทศอียิปต์เป็นอย่างมาก พระองค์รู้เพียงว่าถ้าชาวฮีบรูมีจำนวนมากพวกเขาอาจจะยึดอำนาจครองครองอียิปต์ก็ได้ สิ่งนี้เป็นอันตรายต่อฟาโรห์และชาวอียิปต์ ดังนั้น ฟาโรห์จึงหาทางกำจัดการเพิ่มประชากรของพวกฮีบรู โดยให้พวกฮีบรูทำงานหนัก ให้พวกเขาเป็นทาส ทำให้คนฮีบรูต้องทุกข์ยากลำบากมาก แต่พระเจ้าก็อวยพรพวกเขาเรื่อยๆ มากขึ้น พระคัมภีร์บอกว่า “ชาวอียิปต์ก็ครั้นคร้าม (กลัว) ต่อชาวฮีบรู” ฟาโรห์จึงบังคับให้ทำงานหนักทุกชนิด พระเจ้ายังคงอวยพรพระพรแก่พวกเขาต่อไป พระองค์ทรงรักษาคำสัญญาที่ให้ไว้กับอับราฮัมบรรพบุรุษของพวกเขา (ปฐมกาล 12:1-3)

คำถาม ถ้าเราอาศัยในเมืองที่มีผู้นำต้องการจะทำลายผู้ที่เชื่อในพระเจ้า เด็ก ๆ คิดว่าเราจะต้องทำอย่างไร? (ให้เด็ก ๆ แสดงความคิดเห็นและหุนใจให้เด็ก ๆ เชื่อและวางใจในพระเจ้าเสมอ)

มีผู้เชื่อหลายคนที่อาศัยในเมืองที่ผู้นำต่อต้านพระเจ้า พวกเขาต้องพบกันแบบลับ ๆ พระเจ้าทรงช่วยและเห็นถึงความเชื่อของเขา พระเจ้าทรงรักและทรงปกป้องเขาไว้

เมื่อฟาโรห์เห็นว่าวิธีการจัดแบบเดิม ๆ ไม่ได้ผลก็ยิ่งเพิ่มความโกรธมากยิ่งขึ้น ในที่สุดฟาโรห์ก็คิดแผนที่ทำร้ายโหดร้าย คือได้สั่งให้นางผดุงครรภ์ (นางพยาบาลที่ทำคลอด) ฆ่าเด็กชายชาวฮีบรู ถ้าเป็นเด็กผู้หญิงก็ให้ไว้ชีวิต แต่นางผดุงครรภ์ยำเกรงพระเจ้าไม่ได้ทำตามที่ฟาโรห์สั่ง ทำให้ชาวฮีบรูก็ยิ่งทวีมากขึ้นและมีกำลังเข้มแข็งมาก ฟาโรห์ก็ออกคำสั่งให้ชาวอียิปต์เอาทารกของชาวฮีบรูที่เกิดมาเป็นชายโยนลงในแม่น้ำไนล์ ข่างโหดร้ายเสียจริง พ่อแม่ของเด็กชายชาวฮีบรูต่างโศกเศร้าเสียใจและพากันอธิษฐานอ่อนน้อนต่อพระเจ้า ขอพระองค์ทรงช่วยลูก ๆ ของเขาไว้ พระเจ้าเฝ้าดูอยู่พระองค์ไม่ละทิ้งประชากรของพระองค์

มีผู้หญิงชาวฮีบรูคนหนึ่งชื่อ โยเคเบต เธอตั้งครรภ์และคลอดทารกน้อยเพศชาย (แสดงภาพ 9-1) เธอรู้ว่าทารกน้อยของเธอจะต้องถูกชาวอียิปต์ฆ่าตายถ้าพวกเขาพบเข้า ดังนั้น เธอจึงซ่อนทารกน้อยของเธอไว้ในที่ปลอดภัย ซึ่งแม้แต่เพื่อนบ้านก็ไม่มีใครรู้ว่ามีการเกิดในบ้านนั้น ทั้งอาโรนและมีเรียมพี่ของทารกน้อยต่างช่วยกันดูแลไม่ให้ห้องส่งเสียงร้องดังออกมา ทารกน้อยเติบโตขึ้น เวลาผ่านไป 3 เดือนและโยเคเบตก็คิดว่า “คงซ่อนทารกน้อยไว้ไม่ไหวแล้ว เพราะลูกชายแข็งแรงและร้องไห้เสียงดังขึ้น เดี่ยวพวกเขาได้ยินแล้วเข้ามาจับลูกชายไปโยนในแม่น้ำไนล์ อืมมม! ฉันจะทำอย่างไรดี พระเจ้าช่วยด้วย” เธอได้อธิษฐานขอสติปัญญาจากพระเจ้า ดังนั้น พระเจ้าได้ช่วยเธอวางแผนการสำหรับทารกน้อยของเธอ

โยเคเบตได้ไปที่ริมแม่น้ำไนล์ เธอสานตะกร้าใบหนึ่งด้วยต้นกก (ครูเตรียมตะกร้ามาให้เด็กดู) ทาตะกร้าด้วยยางมะตอยและชันซึ่งทำให้น้ำเข้าตะกร้าไม่ได้ แล้วหาผ้านุ่ม ๆ มาปูแล้วนำเอาทารกน้อยใส่ตะกร้านั้น แล้วแอบเอาไปลอยไว้ในแม่น้ำไนล์ที่มีกอหญ้าสูง ๆ (แสดงภาพ 9-2) เธอค่อย ๆ วางตะกร้านั้นลงในแม่น้ำ โยเคเบตมีความเชื่อว่าพระเจ้าจะทรงช่วยในยามยากลำบากและพระเจ้าก็มีแผนการพิเศษสำหรับทารกน้อยคนนี้

พระองค์ทรงรักษาดูแลทารกน้อยไว้ให้ปลอดภัยไม่ให้ตะกร้าคว่ำหรือจมน้ำ ขณะเดียวกันก็มีพี่สาวชื่อมีเรียมเฝ้าดูว่ามีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นแก่น้องบ้าง ทันใดนั้นขณะที่เธอกำลังยืนเฝ้าดูเหตุการณ์อยู่นั้น หัวใจของมีเรียมเต้นแรงมาก เพราะเธอเห็นมีผู้หญิงชาวอียิปต์กลุ่มหนึ่งเดินมาที่หน้าน้ำ

คำถาม เด็ก ๆ คิดว่าเกิดอะไรขึ้น? (ให้เด็กตอบ)

ในกลุ่มคนเหล่านั้นก็มีผู้หญิงคนหนึ่งที่คุณพิเศษกว่าคนอื่น ๆ เธอคือธิดาของฟาโรห์ เจ้าหญิงกำลังจะมาอาบน้ำ

และได้มองเห็นตะกร้าใบหนึ่งลอยน้ำอยู่ เธอเพ่งมองด้วยความสงสัย จึงให้สาวใช้ไปนำตะกร้ามาใกล้ๆ และเมื่อเปิดดู โอ้! มีทารกน้อยชาวฮีบรูที่น่ารักนอนอยู่ในนั้น (แสดงภาพ 9-3) ทารกน้อยก็ส่งเสียงร้องไห้ ทำให้เจ้าหญิงรู้สึกรักและสงสารขึ้นมาทันที เจ้าหญิงรู้ว่าเด็กชายชาวฮีบรูทุกคนจะต้องถูกฆ่า แต่เธอต้องการจะเลี้ยงทารกน้อยคนนี้ไว้ มิเรียมเฝ้าดูเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เธอรู้สึกกลัวมากแต่เธออธิษฐานขอพระเจ้าทรงช่วยเหลือเธอให้คิดออกว่าจะทำอย่างไรต่อไป แล้วเธอก็ออกมาจากที่ซ่อนตัวและเข้าไปหาเจ้าหญิง แล้วพูดกับเจ้าหญิงว่า “เจ้าหญิงต้องการแม่นมให้เด็กคนนี้ไหมคะ เจ้าหญิงตอบว่า “เอาสิ ถ้าเธอรู้จักใครที่พอจะเลี้ยงเขาได้ก็หามา”

มิเรียมดีใจวิ่งกลับบ้านไป เธอเล่าเรื่องที่เกิดขึ้นให้พ่อแม่ฟัง และยังคงพาคุณแม่อลับมาที่ท่าน้ำซึ่งธิดาฟาโรห์ยังคงคอยอยู่ เมื่อโยเซบเบตมาถึงที่ท่าน้ำ เจ้าหญิงบอกว่า “รับเด็กนี้ไปเลี้ยงให้เรา แล้วเราจะให้ค่าตอบแทน” เด็กๆ เห็นไหมว่า พระเจ้าทรงมีแผนการพิเศษสำหรับทารกน้อยคนนี้จริงๆ ฟาโรห์ผู้โหดร้ายคิดทำลายเด็กชายชาวฮีบรูทุกคน แต่บัดนี้ธิดาของฟาโรห์กลับกลายเป็นผู้รับเด็กชาวฮีบรูมาเลี้ยงเป็นลูกของเธอ ตอนนี้อยุติธรรมสามารถเลี้ยงทารกน้อยของตนเองไว้โดยไม่ต้องหวาดกลัวอีกต่อไป และยังได้รับค่าจ้างด้วย

ธิดาของฟาโรห์ประทานชื่อให้กับลูกบุญธรรมของเธอว่า “โมเสส” แปลว่า “จุดขึ้นมาจากน้ำ” โมเสสเติบโตขึ้นทุกวันๆ พระเจ้าทรงช่วยให้อยุติธรรมเลี้ยงทารกน้อยให้โตขึ้นในบ้านของตนเอง โดยไม่ต้องกลัวว่าโมเสสจะถูกจับไปฆ่าหรือถ่วงน้ำ โยเซบเบตเลี้ยงดูโมเสสจนเขาอายุได้ 7 ขวบ เธอสอนหลายสิ่งหลายอย่างเกี่ยวกับพระเจ้าที่เที่ยงแท้ และสอนให้โมเสสอธิษฐานและเรียนรู้จักที่จะรักพระเจ้าและมีชีวิตอยู่เพื่อพระเจ้า

ในที่สุดก็ถึงเวลาที่โมเสสจะต้องเข้าไปอยู่ในพระราชวังเพื่อเข้าโรงเรียน โยเซบเบตรู้ว่าธิดาฟาโรห์จะเลี้ยงดูโมเสสเป็นอย่างดี เธอขอบคุณพระเจ้าที่ทรงรักและห่วงใย ทรงรักษาชีวิตของลูกชายให้พ้นจากการถูกฆ่า เด็กๆ รู้ไหมว่า พระเจ้าทรงดูแลรักษาเราทุกคนเหมือนกับที่ทรงดูแลรักษาโมเสส พระองค์ทรงรักเราทุกคน พระองค์จะปกป้องผู้ที่เชื่อและวางใจในพระองค์ พระองค์เฝ้าดูอยู่เหนือชีวิตของเด็กๆ ทุกวัน

เรื่องประกอบบทเรียน

ปลายวันหนึ่งพ่อและแม่พาต้นไปชมการแสดงช้าง ต้นตื่นเต้นมากที่จะได้เห็นช้างเตะบอลและช้างเดินระบำ ต้นคิดในใจว่ามันจะทำได้อย่างไร เมื่อไปถึงที่ขายตัวมีคนมากมายโดยเฉพาะเด็ก ๆ เยอะมาก แต่เขาก็ยังสามารถซื้อตัวได้ ในขณะที่ช้างกำลังเตะบอลนั้นไม่ทราบเป็นเพราะอะไรช้างตัวนั้นได้วิ่งตรงมาที่นั่งของตน ผู้คนพากันตกใจและวิ่งหนีกันอย่างขุละมุน ทำให้ต้นพลัดหลงกับพ่อและแม่

ต้นกลัวมาก ในขณะที่ยืนอยู่ที่ใต้ต้นไม้ใหญ่ข้างสนามฟุตบอลต้นมองไม่เห็นพ่อกับแม่เพราะต้นตัวเล็ก ต้นจึงอธิษฐานขอให้พระเจ้าช่วยให้ต้นพบพ่อกับแม่ด้วยและขอให้ช้างตัวนั้นหยุดวิ่ง สักพักความขุละมุนก็จัดการให้

ข้างสงบได้แต่ฉันก็ไม่พบพ่อกับแม่ ฉันจึงได้เดินหา ทันใดนั้นฉันได้ยินเสียงคนประกาศชื่อ “เด็กชายต้นอยู่ที่ไหน ตอนนี้คุณพ่อคุณแม่คอยอยู่ที่หน้าประตู” ฉันขอบคุณพระเจ้าที่ทรงตอบคำอธิษฐานและดูแลฉัน

พระเจ้ายังคงรักและห่วงใยเราทุกคน แม้บางเหตุการณ์จะทำให้เรารู้สึกท้อใจและไม่รู้ว่าพระเจ้าจะช่วยได้อย่างไร ให้เราวางใจว่าพระเจ้าจะทรงช่วยเราเป็นแน่ เหมือนกับที่พระองค์ทรงตอบคำอธิษฐานแม่ของโมเสส

คำถามทบทวน

1. ญาติของโยเซฟเป็นชาวเมืองอะไร? (ฮีบรู)
2. อะไรทำให้ฟาโรห์รู้สึกไม่พอใจและโกรธ? (ชาวฮีบรูมีจำนวนมากเกินไป)
3. แผนที่โหดร้ายที่สุดของฟาโรห์คืออะไร? (สั่งให้ชาวอียิปต์ฆ่าเด็กชายชาวฮีบรูโดยเอาไปทิ้งที่แม่น้ำไนล์)
4. คุณแม่และพี่สาวของโมเสสมีชื่อว่าอะไร? (โยเคเบดและมิเรียม)
5. มิเรียมช่วยดูแลน้องอย่างไร? (คอยเฝ้าดูอยู่หลังกอหญ้า)
6. โยเคเบดสอนอะไรให้โมเสสบ้าง? (ให้รู้จักพระเจ้า อธิษฐาน รักและอยู่เพื่อพระเจ้า)

กิจกรรมท้ายบท

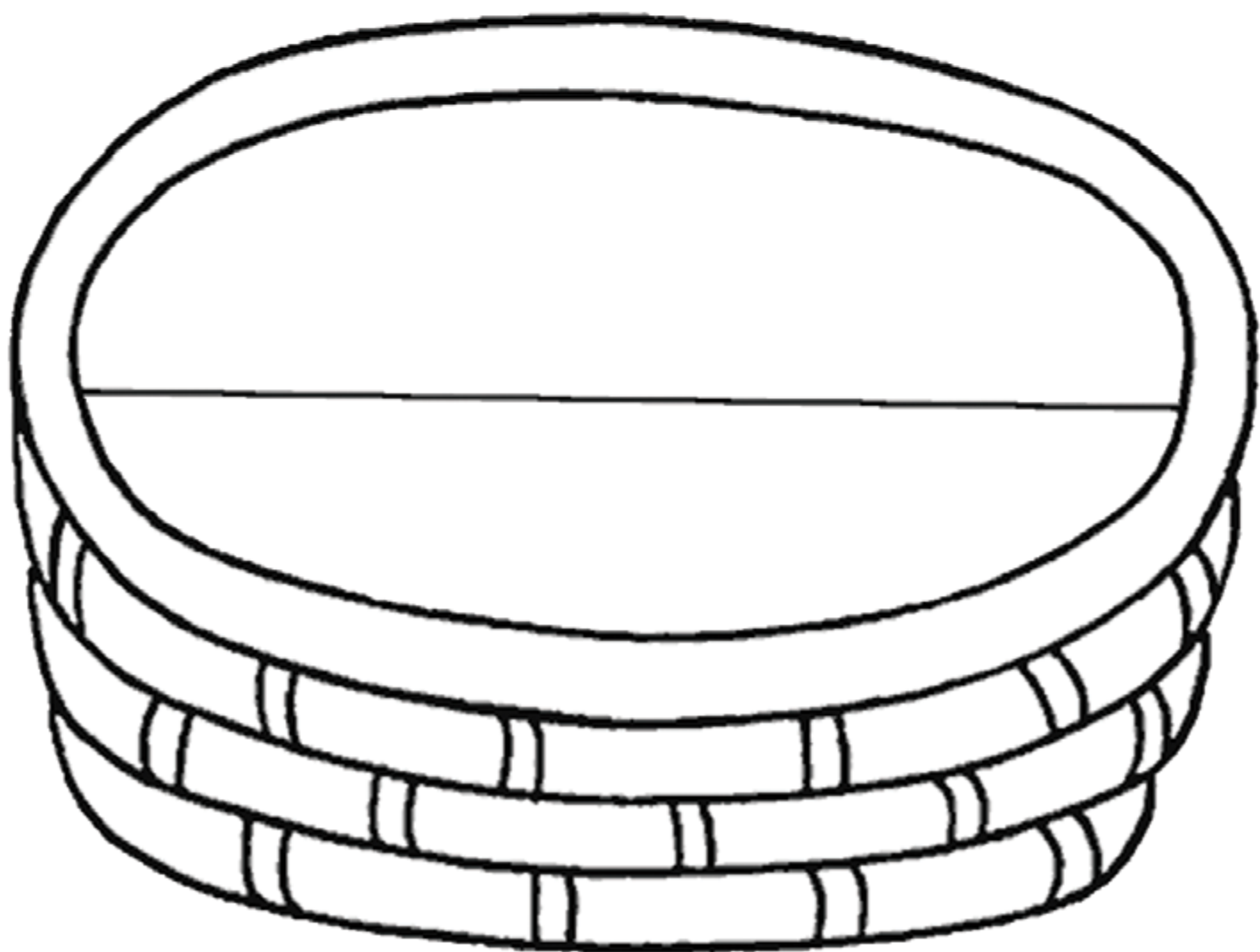
1. ให้เด็กๆ แสดงละคร เตรียมตุ๊กตาและตะกร้าผ้าสำหรับบุญในตะกร้า อาจจะหาผ้าปูที่นอน ผ้าเช็ดตัว หรือผ้าอื่นๆ มาทำเป็นเครื่องแต่งตัว ให้เด็กๆ ใช้ความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการตามเรื่องที่เรียนไปในวันนี้
2. ทำกิจกรรมในแบบฝึกหัดบทที่ 9

บทที่ 9 ขอเด็กๆ ช่วยพาทารกน้อยโมเสสไปนอนในตะกร้า แต่ก่อนหน้านั้นช่วยระบายสีทารกน้อยโมเสส และตะกร้าที่ทารกโมเสสจะนอนให้สวยงามก่อน จากนั้นตัดทารกน้อย พร้อมกับกรีดเส้นตรงกลางตะกร้า แล้วนำทารกใส่ลงไปตรงกลาง

10

พระเจ้าทรงเรียกโมเสส

ข้อพระคัมภีร์ อพยพ 2:11-4:20

ข้อท่องจำ “เราจะอยู่กับเจ้าแน่” อพยพ 3:12

เป้าหมายของบทเรียน

เพื่อให้เด็ก ๆ เรียนรู้ว่า พระเจ้าทรงเรียกโมเสสเพื่อทำงานของพระองค์อย่างไร และทรงเรียกเด็ก ๆ เพื่อที่จะทำงานของพระองค์ได้อย่างไร ดังนั้น ให้เราถวายตัวของเรารับใช้พระเจ้าตั้งแต่เราเป็นเด็ก

ข้อคิดสำหรับครู

ท่านอาจถามว่า “ถึงเวลาที่เด็กๆ จะรับใช้พระเจ้าแล้วหรือ? ไม่เร็วไปใช่ไหม?”

เด็กๆ วัยประถมต้นมีลักษณะต่างๆที่กำลังพัฒนาคือ เป็นวัยที่ชอบแบ่งปัน ชอบทำงานร่วมกัน และเด็กวัยนี้ จะเรียนรู้จากการกระทำได้มาก พวกเขามีความปรารถนาที่จะให้ผู้ใหญ่มอบรับในความสามารถที่มีอยู่ ชอบให้ผู้ใหญ่ชมและต้องการคำหนุนใจ นี่เป็นเหตุที่จะทำให้เขามีความสุข ถ้าได้ทำงานกับพระเจ้า

เด็กๆ อาจจะถามว่าเขาจะทำอะไรได้บ้าง มีหลายสิ่งๆ ที่ทำได้ เช่น การแบ่งปันความรักให้เพื่อนๆ ช่วยจัดหรือเก็บกวาดห้องเรียน เป็นเด็กดีของพ่อแม่ เป็นต้น คุณครูจะต้องช่วยให้เด็กๆ เห็นว่าเขาสามารถทำงานเพื่อรับใช้พระเจ้าได้ตั้งแต่วัยนี้

อธิษฐาน

อธิษฐานขอพระเจ้าช่วยให้เด็กๆ ค้นพบว่า เขาสามารถทำอะไรเพื่อรับใช้พระเจ้าได้บ้าง ขอคุณพระเจ้านำสิ่งที่พวกเขาทำได้และหนุนใจให้พวกเขาทำต่อไป

วิธีสอนข้อท่องจำ

“พุ่มไม้สีแดง”

ใช้กระดาษสีแดงตัดเป็นรูปพุ่มไม้ 2 ชุด (14 แผ่น) เขียนข้อท่องจำคำละ 1 แผ่น จากนั้นให้ทุกคนอ่านข้อท่องจำวันนี้หลายๆ ครั้งและอธิบายความหมาย จากนั้นแบ่งเด็กเป็นสองกลุ่ม ให้เขาแข่งกันเรียงบัตรท่องจำกลุ่มไหนเสร็จก่อนและถูกต้องเป็นผู้ชนะ ครูอาจจะเตรียมรางวัลเล็กน้อย เช่น ลูกอม ขนม ยางลบ ดินสอ เป็นต้น เพื่อเป็นกำลังใจให้เด็กๆ และเพิ่มความสนุกสนานยิ่งขึ้น

นำสู่บทเรียน

ให้เด็ก ๆ เล่นเกมส์ “ลมเพลมพัด” โดยให้ เด็ก ๆ ยืนเป็นวงกลม เมื่อคุณครูพูดว่า “ลมเพลมพัด” เด็ก ๆ จะตอบว่า “พัดอะไร” ครูจะเป็นคนกำหนดว่าจะพัดอะไร จากนั้นให้คนที่ครูพูดถึงวิ่งเปลี่ยนที่โดยห้ามอยู่ที่เดิม

บทเรียนจากพระคัมภีร์

ธิดาฟาโรห์ได้จ่ายค่าเลี้ยงดูโมเสสให้กับโยเซบเบดคุณแม่ของโมเสส คุณแม่สอนโมเสสให้รู้จักกับพระเจ้าและพระสัญญาของพระองค์ที่มีต่อชนชาติอิสราเอล คุณแม่ได้สอนให้เขารักพระองค์ อธิษฐานกับพระองค์และมีชีวิตอยู่เพื่อพระองค์ เพราะนางรู้ว่าเมื่อโมเสสเข้าไปอยู่ในพระราชวังที่นั่นจะเป็นที่อยู่ของกษัตริย์อียิปต์ พวกเขาจะไม่สอนเรื่องพระเจ้าแน่ โมเสสไปอยู่กับคนอียิปต์ก็ต้องปฏิบัติตัวเหมือนชาวอียิปต์ แต่โมเสสเองไม่เคยลืมว่าเขาเป็นคนฮีบรู เขาไม่ลืมเรื่องที่คุณแม่สอนเขาไว้ และเมื่อโมเสสได้เข้าไปอยู่ในราชวังเขาต้องศึกษาและเรียนหนังสือ และต้องรับการอบรมสั่งสอนหลายสิ่งหลายอย่างเพื่อเตรียมตัวเป็นเจ้าชายแห่งอียิปต์ โมเสสก็ไม่รู้ว่าทำไมต้องเรียนและฝึกฝนมากมาย แต่ทั้งหมดนี้มีผลต่อชีวิตในอนาคตของโมเสส พระเจ้ารู้ว่าโมเสสจะต้องได้รับการฝึกฝนเป็นพิเศษเพื่องานที่พระองค์จะใช้เขาในอนาคต แต่ตอนนี้โมเสสไม่รู้ว่าเขาต้องรับงานพิเศษจากพระเจ้า โมเสสตั้งใจเรียนเป็นอย่างดี เด็ก ๆ อาจจะแปลกใจว่าทำไมเราต้องไปโรงเรียนและต้องเรียนหนังสือและก็เรียนเยอะมากเสียด้วย

คำถาม เด็ก ๆ คิดว่าการเรียนหนังสือเป็นสิ่งสำคัญไหม? (ให้เด็ก ๆ ตอบ)

การเรียนหนังสือที่โรงเรียนจะช่วยให้เรามีความรู้รอบตัวเพิ่มมากขึ้นและได้ทำงานที่เรารักในอนาคตด้วย การที่เด็ก ๆ มาโบสถ์เพื่อเรียนรวีก็สำคัญต่อชีวิตของเรา เด็ก ๆ จะได้รู้เรื่องของพระเจ้า พระคำของพระเจ้าจะสอนเรื่องการดำเนินชีวิตที่เป็นที่พอพระทัยต่อพระเจ้า เมื่อได้เรียนที่โรงเรียนและที่โบสถ์จะช่วยให้เด็ก ๆ เป็นคนดีและมีเกียรติทั้งต่อหน้าพระเจ้าและต่อหน้ามนุษย์ด้วย เมื่อเรารักและเชื่อฟังพระเจ้า พระองค์จะเตรียมแผนการที่ดีสำหรับชีวิตของเรา พระองค์ต้องการให้เราเตรียมตัวให้ดีตั้งแต่เด็ก ๆ ฉะนั้น ให้เด็ก ๆ ตั้งใจเรียนหนังสือที่โรงเรียนให้ดีและตั้งใจเรียนเรื่องของพระเจ้าที่โบสถ์ให้ดีเช่นกัน

โมเสสอยู่ในราชวังเป็นเวลาหลายปี ตอนนี้โมเสสอายุ 40 ปีแล้ว วันหนึ่งโมเสสได้ไปทำงานในสถานที่แห่งหนึ่งและพบว่าชาวฮีบรูทำงานหนักเยี่ยงทาส เมื่อโมเสสเดินไปเจอคนอียิปต์กำลังทำร้ายคนฮีบรู โมเสสรู้สึกโกรธขึ้นมาทันทีเพราะโมเสสรู้ว่าตนเองก็เป็นคนฮีบรูเหมือนกับคนที่ถูกทำร้ายอยู่ จึงได้เข้าไปช่วยชาวฮีบรูคนนั้น และได้ฆ่าคนอียิปต์เสีย และซ่อนศพไว้ในทราย

เมื่อโมเสสออกไปจากบ้านในวันรุ่งขึ้น เขาเห็นชายฮีบรูสองคนต่อสู้กัน จึงตักเตือนคนที่ทะเลาะกันว่า “ท่านตีพี่น้องของท่านเองทำไม” ชาวฮีบรูคนนั้นตอบโมเสสว่า “ใครแต่งตั้งท่านให้เป็นเจ้านายและเป็นตุลาการปกครองเรา ท่านตั้งใจจะฆ่าเราเหมือนที่ได้ฆ่าคนอียิปต์คนนั้นหรือ”

โมเสสได้ฟังก็ตกใจกลัวมาก และเมื่อฟาโรห์รู้เรื่องก็โกรธมากและหาทางที่จะทำร้ายโมเสสเสีย ด้วยความกลัว โมเสสจึงหนีออกจากพระราชวัง (แสดงภาพ 10-1) หนีไปอยู่ที่หนึ่งซึ่งไกลออกไปชื่อเมืองมีเดียน ขณะที่โมเสส กำลังเดินทางไปที่มีเดียน ท่านพบบ่อน้ำจึงนั่งลงพักที่บ่อน้ำนั้น ที่นั่นเองท่านได้พบกับหญิงสาว 7 คนซึ่งเป็น ลูกสาวของเรอูเอล (เยโร) บุโรหิตของเมืองนั้น หญิงสาวทั้ง 7 เป็นผู้ดูแลฝูงแกะ แพะ ให้กับคุณพ่อของเธอ และได้พากันมาตักน้ำใส่รางให้ฝูงแพะแกะ เมื่อพวกเธอกำลังตักน้ำให้ฝูงแพะแกะอยู่นั้น ก็มีผู้ชายที่เลี้ยงฝูง แพะแกะใกล้ๆ มาไล่หญิงเหล่านั้น โมเสสเห็นว่าไม่ยุติธรรมท่านจึงลุกขึ้นไปช่วยหญิงเหล่านั้น และให้สัตว์ของเธอกินน้ำ

หลังจากนั้น หญิงสาวเหล่านั้นก็กลับไปที่บ้านและเล่าเรื่องที่เกิดขึ้นให้คุณพ่อฟัง เรอูเอลจึงบอกกับลูกๆ ว่า ให้ไปเชิญโมเสสมาที่บ้านและโมเสสก็เต็มใจอาศัยอยู่กับเรอูเอล ต่อมาได้แต่งงานกับลูกสาวคนหนึ่งของเรอูเอล ชื่อ ศิปโปราห์ และมีลูกชายด้วยกันสองคน

สถานการณ์ชีวิตของโมเสสได้เปลี่ยนไป จากเจ้าชายในราชวังของอียิปต์กลายเป็นคนเลี้ยงแกะ อากาศข้าง ร้อนเหลือเกินและรู้สึกเจ็บเหงาไม่เหมือนในราชวังเลย โมเสสคิดถึงครอบครัวและชาวฮีบรูที่อยู่ในเมืองอียิปต์ ถึงแม้ว่าจะจากมาไกลแสนไกลแต่โมเสสก็ไม่ลืมชาวฮีบรูที่ต้องทำงานหนัก และไม่ลืมความโหดร้ายของฟาโรห์ที่มีต่อชนชาติอิสราเอล

วันหนึ่งโมเสสได้พบสิ่งประหลาด เขาเห็นไฟกำลังไหม้พุ่มไม้ (แสดงภาพ 10-2) แต่น่าแปลกที่พุ่มไม้นั้นกลับ ไม่โดนไฟเผาไหม้ เขาไม่เคยเห็นสิ่งนั้นมาก่อน โมเสสจึงว่า “ข้าจะแวะเข้าไปดูสิ่งประหลาดนี้ว่าเหตุใดพุ่มไม้ จึงไม่ไหม้” ท่านจึงเดินเข้าไปใกล้

ทูตของพระเจ้านั่นเองได้ปรากฏแก่โมเสสท่ามกลางพุ่มไม้ และเมื่อโมเสสเดินเข้ามาดู จึงได้ยินเสียงตรัสว่า

“โมเสส โมเสสเอ๋ย”

โมเสสตกใจ !!! แต่ได้ตอบไปว่า ... “ข้าพระองค์อยู่ที่นี่”

พระองค์จึงตรัสว่า “อย่าเข้ามาใกล้ที่นี่ จงถอดรองเท้าออกเสีย เพราะว่าที่ๆ เจ้ายืนอยู่เป็นที่ศักดิ์สิทธิ์ เราคือพระเจ้า”

คำถาม ถ้าเด็กๆ เป็นโมเสสในเวลานั้นจะรู้สึกอย่างไร? (ให้เด็กๆ ตอบ)

โมเสสตกใจกลัวอย่างมาก ท่านปิดหน้าแต่ก็ยังได้ยินเสียงของพระเจ้าตรัสว่า “เรารู้ถึงความทุกข์ร้อนต่างๆ ของ พวกเจ้า เราได้ยินเสียงร้องของเขา เพราะการกดขี่ข่มเหงของพวกนายงาน เราจึงลงมาเพื่อจะช่วยพวกเจ้า ให้รอดจากมือชาวอียิปต์ และนำเขาออกจากประเทศนั้นไปยังแผ่นดินที่อุดมกว้างขวาง เป็นแผ่นดินที่มีน้ำนม และน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์ คือแผ่นดินคานาอัน (คานาอันเป็นดินแดนพันธสัญญาที่พระเจ้ามอบให้กับอับราฮัม บรรพบุรุษของพวกเขา)

พระเจ้าตรัสต่อไปว่า “โมเสสเราจะให้เจ้ากลับไปเฝ้าฟาโรห์ เพื่อจะได้พาประชากรของเราคือชนชาติอิสราเอล ออกจากอียิปต์”

คำถาม เด็กๆ คิดว่าโมเสสจะตกลงไปหรือไม่? (ให้เด็กๆ ตอบ)

โมเสสจึงทูลพระเจ้าว่า “ข้าพระองค์เป็นผู้ใดเล่าจึงจะไปเฝ้าฟาโรห์และนำคนอิสราเอลออกจากอียิปต์” พระเจ้าสัญญากับโมเสสว่า พระองค์จะอยู่กับโมเสสและช่วยท่าน ข้อท่องจำวันนี้บอกว่า “เราจะอยู่กับเจ้าแน่”
อพยพ 3:12 เมื่อพระเจ้าสถิตอยู่กับเรา เราไม่ต้องกลัว

แต่โมเสสตอบว่าคนอิสราเอลคงจะไม่เชื่อว่าพระเจ้าส่งท่านมาเป็นผู้นำพวกเขา

พระเจ้าจึงถามโมเสสว่า “เจ้าถืออะไรอยู่ในมือ”

โมเสสตอบว่า “ไม้เท้า” (ถ้ามีไม้เท้าหรือกิ่งไม้ที่มีลักษณะเหมือนไม้เท้าก็นำมาให้เด็กๆ ดูประกอบ)

พระองค์ตรัสว่า “จงโยนลงบนดิน”

ทันใดนั้น ไม้เท้าที่โยนลงไปก็กลายเป็น งู (แสดงภาพ 10-3) ให้ครูโยนไม้เท้าลงบนพื้นแล้วถามเด็กๆ ว่า ไม้เท้านี้กลายเป็นงูหรือไม่ (ให้เด็กๆ ตอบ) ทำไมไม้เท้านี้ถึงไม่กลายเป็นงู เพราะพระเจ้าไม่ได้สั่งให้ครูทำอย่างนั้น พระเจ้าจึงตรัสกับโมเสสอีกว่า

“เอามือสอดไว้ที่อกของเจ้า” โมเสสก็เอามือสอดไว้ที่อก เมื่อท่านชักมือออก มือของท่านก็เป็นโรคเรื้อน แล้วโมเสสก็สอดมือเข้าอกอีก มือก็กลับมาเป็นปกติ พระเจ้าทรงสำแดงหลายสิ่งให้โมเสสเห็นเพื่อให้ท่านแน่ใจว่าพระองค์ทรงใช้และทรงสถิตอยู่กับท่าน แต่โมเสสยังคงกลัวและบอกพระเจ้าว่า

“ข้าพระองค์ไม่ใช่คนช่างพูด เป็นคนพูดไม่เก่ง ข้าพระองค์ไม่สามารถพูดกับฟาโรห์หรือชาวฮีบรูตามที่พระองค์สั่งได้”

พระเจ้าจึงถามท่านว่า “ใครเล่าที่สร้างปากเจ้า เราไม่ใช่หรือ”

พระเจ้าไม่พอพระทัยที่เห็นโมเสสไม่วางใจในพระองค์ ในที่สุดพระเจ้าได้ให้อาโรนพี่ชายโมเสสมาช่วยพูด โมเสสเชื่อฟังพระเจ้าด้วยความเต็มใจ เขากลับไปบ้านของเยโร (เรอูเอล) เพื่อขอลากลับไปอียิปต์ ดังนั้น โมเสสและครอบครัวจึงออกเดินทางไปอียิปต์ งานของโมเสสไม่ง่ายเลยแต่เขารู้ว่าพระเจ้าทรงสถิตอยู่ด้วย ระหว่างเดินทางไปได้พบอาโรนทั้งสองจึงเดินทางไปอียิปต์ด้วยกัน และรู้ว่าพระเจ้าทรงสัญญาจะนำประชากรของพระองค์ ออกจากการเป็นทาสที่อียิปต์ และให้โมเสสเป็นผู้นำไปยังดินแดนคานาอันตามพันธสัญญา

เรื่องประกอบบทเรียน

อ้อยเป็นคริสเตียนและได้ไปนมัสการทุกอาทิตย์ อ้อยไม่เคยขาดโบสถ์เลย เธอจะมาโบสถ์พร้อมกับติดที่อยู่บ้านติดกัน พวกเขาเดินไปโบสถ์เพราะบ้านอยู่ไม่ไกลจากโบสถ์ ในวันอาทิตย์นี้ เด็กๆ พวกกันตื่นตื่นเป็นพิเศษ เพราะว่าวันนี้คุณครูจะเลือกคนหนึ่งให้ออกไปร้องเพลงพิเศษในอีก 4 อาทิตย์หน้าซึ่งจะมีงานฉลองครบรอบของโบสถ์ อ้อยคิดในใจว่าคงไม่ใช่อ้อยแน่ที่ได้รับเลือก เพราะอ้อยร้องเพลงไม่เก่งและไม่มีความกล้าที่จะร้องเพลงต่อหน้าคน เมื่อถึงเวลาที่ครูประกาศว่าเลือกอ้อยให้เป็นผู้ร้องเพลง อ้อยจึงบอกครูว่า “ครูคะ อ้อยร้องเพลงไม่เพราะและขี้อายค่ะ” ครูจึงบอกอ้อยว่า “ไม่เป็นไรครูจะฝึกให้ เพื่อจะถวายเกียรติแด่พระเจ้า นี่เป็นงานอย่างหนึ่งที่พระเจ้าทรงใช้อ้อยนะจ๊ะ”

การประยุกต์ใช้

พระเจ้าทรงใช้โมเสสด้วยการอัศจรรย์ เพื่อพระองค์จะทรงใช้ท่านในการนำประชากรของพระองค์ออกจากอียิปต์ เป็นทาสในอียิปต์ พระเจ้าสามารถเรียกใช้เราทุกคนเพื่อจะทำงานของพระองค์ได้เช่นกัน อย่าให้เราสงสัยกลัว แก้วแก้ว หรือปฏิเสธไม่ทำงานของพระเจ้าเหมือนอย่างโมเสส แต่ให้เราอธิษฐานขอให้พระเจ้าเพิ่มความกล้าหาญและยอมรับสิ่งที่พระเจ้าให้ด้วยความเชื่อ

คำถามทบทวน

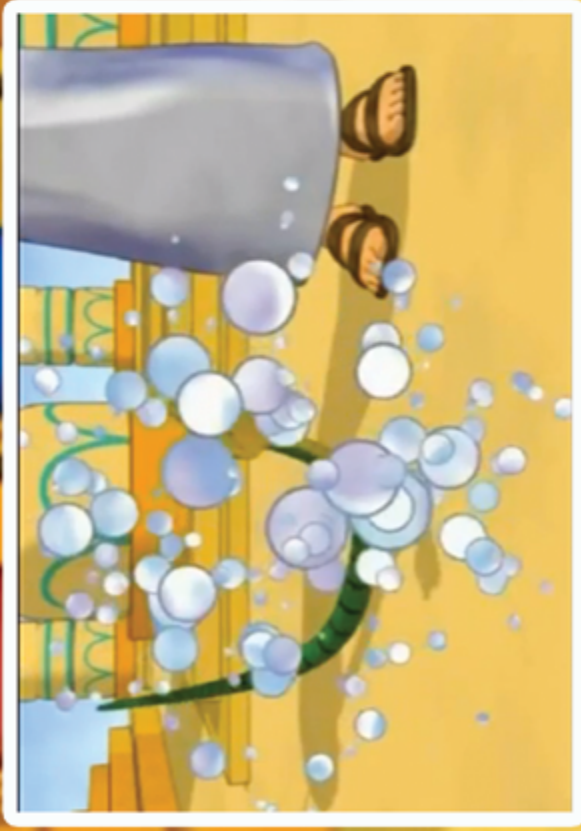
1. พระเจ้าทรงเตรียมชีวิตโมเสสอย่างไร? (โมเสสได้รับการเรียนรู้งานต่างๆ ในราชวังฟาโรห์)
2. ทำไมโมเสสจึงหนีออกจากอียิปต์? (โมเสสฆ่าคนอียิปต์ที่กำลังทุบตีคนฮีบรู และฟาโรห์จะตามฆ่าท่าน)
3. โมเสสไปอาศัยอยู่ที่ไหน? (อาศัยอยู่กับเยโรที่เมืองมีเดียน)
4. โมเสสไปทำอะไรที่เมืองมีเดียน? (เลี้ยงแกะ)
5. พระเจ้าตรัสกับโมเสสด้วยวิธีไหน? (พุ่มไม้ที่ติดไฟแต่ไม่ไหม้)
6. พระเจ้าเรียกให้โมเสสทำอะไร? (ให้โมเสสไปบอกฟาโรห์ให้ปล่อยชาวฮีบรู และนำพวกเขาไปคานาอัน)
7. พี่ชายของโมเสสชื่ออะไร? (อาโรน)

กิจกรรมท้ายบท

1. แจกกระดาษแข็ง สี และดินสอ ให้เด็กๆ เขียนคำว่า “ฉันจะทำ เพื่อเป็นการรับใช้พระเจ้า” เมื่อเขียนเสร็จแล้วให้วาดภาพสิ่งที่เขียน
2. ทำกิจกรรมในแบบฝึกหัดบทที่ 10

บทที่ 10 เด็กๆ มาระบายสีเพื่อช่วยให้ภาพของโมเสสนี้ดูดีขึ้น พร้อมมั๊ย? พร้อมแล้ว ลุยยย!

โมเสสกับ

พุ่มไม้ที่ไหม้ไหม้

ข้อพระคัมภีร์ อพยพ 4:29-31, 5:1-23, 6:1-30, 7:1-25, 8:1-32, 9:1-35, 10:1-29

ข้อท่องจำ “ข้าพเจ้าจำต้องเชื่อฟังพระเจ้ายิ่งกว่าเชื่อฟังมนุษย์” กิจการ 5:29

เป้าหมายของบทเรียน

เพื่อให้เด็ก ๆ รู้ว่าการต้อรับและการไม่เชื่อฟังของฟาโรห์ทำให้ถูกลงโทษ หนุนใจให้เด็ก ๆ เชื่อฟังพระเจ้ามากกว่าสิ่งอื่นใด

ข้อคิดสำหรับครู

บทเรียนอาทิตย์นี้พูดถึงเหตุการณ์ที่น่ากลัวแต่ก็ตื่นเต้นและน่าติดตาม เป็นบทเรียนสอนใจให้กับเราได้เป็นอย่างดี เด็กชั้นประถมต้นนี้รู้จักผลของการไม่เชื่อฟังและต้อรับกับพ่อแม่ คุณครู หรือผู้ใหญ่เป็นอย่างดีและเด็กๆ ควรจะรู้ด้วยว่าผลของการไม่เชื่อฟังพระเจ้านั้นเป็นอย่างไร เพื่อเด็ก ๆ จะไม่ต้อและทำในสิ่งที่พระเจ้าทรงสอน

จากบทเรียนนี้ เราจะพบว่าพระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าเที่ยงแท้องค์เดียวที่เราสามารถวางใจได้เต็มที่ว่าพระองค์สามารถช่วยเราได้ตามที่ทรงสัญญาไว้

เวลาอธิษฐาน

นำเด็กอธิษฐาน สรรเสริญ และขอบคุณพระเจ้า ขอพระเจ้าช่วยให้เราเชื่อฟังพระองค์มากขึ้น

วิธีสอนข้อท่องจำ

“มีกาะโรนี”

เตรียม กระดาษแข็ง ดินสอ สี กาว และมีกาะโรนี

เขียนข้อท่องจำบนกระดาษ ให้เด็ก ๆ ท่อง พร้อมกันหลายๆ ครั้ง จากนั้นให้เด็ก ๆ เขียนคำว่า “เชื่อฟัง” ตัวใหญ่ๆ ลงบนกระดาษแข็งแล้วทากาวที่มีกาะโรนี แล้วนำไปติดที่คำว่า “เชื่อฟัง” โดยเรียงต่อกันตามลำดับตัวอักษร

นำสู่บทเรียน

เขียนคำว่า “การลงโทษ” บนกระดาน ให้เด็กอธิบายความหมายของคำนี้

คำถาม ใครเคยถูกทำโทษบ้าง? ใครเป็นคนทำโทษเด็ก ๆ (ให้เด็กตอบ)

บางครั้งเราคิดว่าคนที่ลงโทษผู้อื่นได้จะต้องมีอำนาจและเป็นผู้ใหญ่ วันนี้เราจะได้เรียนรู้ว่าแม้แต่ฟาโรห์ที่เป็นกษัตริย์ก็ยังคงถูกลงโทษได้ ถ้าไม่เชื่อฟังพระเจ้าพระองค์ก็จะลงโทษ

บทเรียนจากพระคัมภีร์

อาทิตย์ที่แล้วพระเจ้าทรงใช้โมเสสให้กลับไปอียิปต์ เพื่อนำชนชาติอิสราเอลออกจากที่นั่น ขณะที่เดินทางไปโมเสสได้พบกับอาโรน ทั้งสองคนได้เดินทางไปอียิปต์ด้วยกัน

เมื่อโมเสสและอาโรนมาถึงอียิปต์ ก็เรียกประชุมบรรดาผู้ใหญ่ของชนชาติอิสราเอล และได้บอกสิ่งที่พระเจ้าตรัสและสัญญา พวกเขาทั้งหลายก็เชื่อในคำตรัสและพระสัญญาของพระเจ้า เขาทั้งหลายขอบคุณพระเจ้าที่ช่วยเขาและจะปลดปล่อยพวกเขาออกจากการเป็นทาสในอียิปต์

จากนั้นโมเสสและอาโรนก็ได้เข้าไปในราชวังและยืนอยู่หน้าฟาโรห์ (แสดงภาพ 11-1) ทั้งสองบอกกับฟาโรห์ว่า “พระเจ้าตรัสว่า ... ให้ปล่อยประชากรของพระองค์เดินทางไปถิ่นทุรกันดารสัก 3 วัน เพื่อเขาจะได้ทำการเลี้ยงเพื่อนมัสการพระเจ้า” โมเสสพูดด้วยความมั่นใจ เพราะพระเจ้าได้สัญญากับท่านไว้ (อ่าน อพยพ 4:15) แต่ฟาโรห์ไม่ยอมปล่อยและยังตะโกนว่า “พระเจ้าเป็นผู้ใดเล่า เราไม่รู้จักพระเจ้า พวกเจ้าจงกลับไปทำงาน” ฟาโรห์โกรธโมเสสและอาโรนมากจึงประกาศให้คนอิสราเอลทำงานหนักกว่าเดิม และพวกเขาต้องทำงานให้ได้จำนวนเท่าเดิมแต่ได้วัสดุที่น้อยลง ทำให้คนอิสราเอลต้องลำบากทุกข์ยากยิ่งขึ้น (แสดงภาพ 11-2)

โมเสสและอาโรนรู้สึกไม่ดีเลย มีอะไรผิดพลาดหรือ!! ฟาโรห์ไม่ยอมปล่อยอิสราเอลและยังให้ทำงานหนักกว่าเดิมเสียอีก พวกเขาอิสราเอลก็กลับมาตำหนิต่อว่าท่าน โมเสสพยายามหาวิธีแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ท่านคิดและท่านก็คิดออก ... นั่นคือ ท่านได้อธิษฐานต่อพระเจ้านั่นเอง นี่เป็นวิธีแก้ไขวิธีเดียวเท่านั้นเมื่อเจอปัญหา

พระเจ้าได้ยินและตอบคำอธิษฐานของโมเสส พระองค์สัญญาว่า “เจ้าจะได้เห็นเหตุการณ์ ซึ่งเราจะทำกับฟาโรห์และเขาจะต้องปล่อยชนชาติอิสราเอลไป ทั้งฟาโรห์และประชาชนจะได้เห็นว่า พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าที่ยิ่งแก่แต่ผู้เดียว”

ดังนั้น โมเสสและอาโรนจึงกลับไปเข้าเฝ้าฟาโรห์อีกครั้งหนึ่ง ครั้งนี้อาโรนโยนไม้เท้าลงตรงหน้าฟาโรห์

คำถาม เด็กๆ คิดว่าเมื่ออาโรนโยนไม้เท้าจะเกิดอะไรขึ้น? ไม้เท้านั้นกลายเป็นงูตามที่พระเจ้าตรัสไว้ ฟาโรห์จึงเรียกพวกวิยาคมมาและทำให้ไม้เท้ากลายเป็นงูได้เหมือนกัน แต่ไม้เท้าของอาโรนกลืนกินงูพวกนั้นหมดสิ้นถึงกระนั้นฟาโรห์ก็ยังไม่ยอมปล่อยอิสราเอล

โมเสสบอกฟาโรห์ว่า พระเจ้าทรงมีแผนการและต้องปล่อยคนของพระองค์ออกจากอียิปต์ ถ้าฟาโรห์ไม่ทำตามภัยพิบัติอีกหลายอย่างจะตามมา และคนอียิปต์จะต้องได้รับความทุกข์ทรมาน ฟาโรห์ก็ยังไม่ยอมทำตาม แต่พระเจ้ายังรักษาพระสัญญาของพระองค์อยู่เสมอ

พระเจ้าให้โมเสสเข้าเฝ้าฟาโรห์ที่แม่น้ำไนล์ ในวันพรุ่งนี้เช้าและบอกเขาว่าถ้าฟาโรห์ไม่ยอมฟัง พระเจ้าจะทำให้ น้ำกลายเป็นเลือด โมเสสก็ทำตามนั้น อาโรนเอาไม้เท้าฟาดลงในแม่น้ำไนล์ก็กลายเป็นเลือด แม่น้ำไนล์เป็นแม่น้ำสำคัญของอียิปต์ ชาวอียิปต์ใช้น้ำในแม่น้ำนี้เพื่อหล่อเลี้ยงชีวิต เช่น ต้ม อาบ และทำการเกษตร แต่ตอนนี้แม่น้ำกลายเป็นเลือดเสียแล้ว และน้ำทั่วทั้งแผ่นดินอียิปต์ก็กลายเป็นเลือด ปลาที่อยู่ในน้ำก็ตาย น้ำที่อยู่ในหม้อหุงต้มก็กลายเป็นเลือด น้ำที่อยู่ในบ่อน้ำก็กลายเป็นเลือด จนคนอียิปต์ไม่มีน้ำสำหรับดื่มเลยตลอดเจ็ดวัน ปลาในแม่น้ำก็ตายส่งกลิ่นเน่าเหม็นไปทั่ว แต่ฟาโรห์ยังไม่เชื่อฟังพระเจ้า โมเสสจึงบอกกับฟาโรห์ว่า “คราวนี้ถ้าพระองค์ยังไม่ยอมปล่อยคนอิสราเอลไป พระเจ้าจะลงโทษด้วยภัยพิบัติจาก “ฝูงกบ” ฟาโรห์ยังไม่เชื่อฟัง ดังนั้น ในอียิปต์จึงมีกบเต็มไปหมด ไม่ว่าจะเป็นที่บ้าน บนเตียงนอน ตู้เสื้อผ้า ห้องเรียน ห้องนั่งเล่น ในหม้อข้าว

ในที่สุดฟาโรห์ทนไม่ไหว บอกกับโมเสสว่า ถ้าช่วยกำจัดฝูงกบเหล่านี้ไปได้จะยอมปล่อยคนอิสราเอล โมเสสก็อธิษฐานต่อพระเจ้า กบก็ตายหมด แต่ฟาโรห์ไม่รักษาคำพูด พระองค์ไม่ยอมปล่อยคนอิสราเอล คราวนี้พระเจ้าลงโทษหนักขึ้นกว่าทุกทีแต่ฟาโรห์ก็ไม่ยอมเชื่อฟัง เมื่อถูกลงโทษหนักก็สัญญาว่าจะปล่อยแต่พอภัยพิบัติหมดก็กลับดื้อไม่ยอมปล่อย (เขียนชื่อภัยพิบัติต่างๆ บนกระดาน เพื่อให้เด็กๆ เห็นได้ชัดเจน)

ภัยพิบัติ

1. น้ำกลายเป็นเลือด น้ำทั่วทั้งแผ่นดินอียิปต์กลายเป็นเลือดจนนำมาใช้ในชีวิตประจำวันไม่ได้
2. ฝูงกบ มีฝูงกบอยู่ทั่วไปตามที่ต่างๆ
3. ตัวรื้อน เมื่อพระเจ้าบอกให้โมเสสและอาโรนทำอะไรทั้งสองก็ทำตาม อาโรนเหยียดมือออก เอาไม้เท้าตีฝุ่นดิน ก็มีตัวรื้อนมาตอมมนุษย์และสัตว์ ฝุ่นดินทั้งหมดกลายเป็นตัวรื้อนทั่วแผ่นดินอียิปต์ ฝ่ายพวกเล่นกลของอียิปต์ก็ไม่สามารถทำให้ตัวรื้อนหายไป พวกเขารู้ว่าพระเจ้าเท่านั้นที่ทำได้ แต่ฟาโรห์ก็ใจแข็งหาเชื่อพระเจ้าไม่
4. ฝูงเห็บ พระเจ้าตรัสกับโมเสสให้เข้าเฝ้าฟาโรห์และบอกว่า “จงปล่อยประชากรของเราให้ไปนมัสการ ถ้าไม่ปล่อยเราจะส่งฝูงเห็บมา” และพระเจ้าได้กระทำดังนั้น ฝูงเห็บฝูงใหญ่เข้าไปในราชวังของฟาโรห์ ในเรือนข้าราชการและทั่วแผ่นดินอียิปต์ ทำให้แผ่นดินได้รับความเสียหาย ย่อยยับ แต่ในเมืองที่ชนชาติอิสราเอล

อาศัยอยู่ไม่มีฝูงเหลือบ พระเจ้าปกป้องคนของพระองค์ไว้จากภัยพิบัตินี้ และภัยพิบัติอื่นๆ ที่จะมาถึงด้วย พระเจ้าทรงดูแลรักษาประชากรของพระองค์

5. โรคระบาดติดต่อร้ายแรงกับฝูงสัตว์ พระเจ้าส่งภัยพิบัตินี้ไปทั่วฝูงสัตว์ที่อยู่ในอียิปต์ ทั้งฝูงม้า ฝูงลา ฝูงอูฐ ฝูงโค และฝูงแพะ แกะ เกิดโรคระบาดร้ายแรงขึ้นและล้มตายมากมาย แต่ฝูงสัตว์ของชาวอิสราเอลไม่เป็นอะไรเลย

6. ฝักร้าย พระเจ้าตรัสแก่มิเสสและอาโรนว่า “เจ้าจงนำเขมาจากเตามาให้เต็มกำมือ แล้วชั้ตขึ้นไปในอากาศต่อหน้าฟาโรห์ เขามาจะกลายเป็นฝุ่นปลิวไปทั่วอียิปต์ แล้วทำให้เกิดฝีพองแตกลามไปทั่วตัวคนและสัตว์ทั่วแผ่นดิน พวกนักแสดงกลและชาวอียิปต์ทั้งหมดเป็นฝีทั่วตัวเหมือนกัน สร้างความเจ็บปวดยิ่งนัก แต่ฟาโรห์ก็ไม่ยอมเชื่อฟังพระเจ้า

7. ลูกเห็บและไฟตกลงบนแผ่นดิน พระเจ้าตรัสให้มิเสสชูไม้เท้าขึ้นไปยังท้องฟ้า พระเจ้าก็ทรงบันดาลให้มีเสียงฟ้าร้อง มีลูกเห็บและไฟตกลงมาบนแผ่นดินร้ายแรงยิ่งนัก อย่างที่ไม่เคยเกิดขึ้นในแผ่นดินอียิปต์มาก่อน สิ่งทั้งปวงที่อยู่ในทุ่งนาถูกลูกเห็บทำลายเสียสิ้น ทั้งคน สัตว์ และพืช ผลต่างๆ ทุกอย่างหักโค่นหมดเลย เว้นแต่เมืองโกเชนที่ชนชาติอิสราเอลอยู่นั้นไม่มีลูกเห็บตกเลย

8. ฝูงตั๊กแตน พระเจ้าส่งฝูงตั๊กแตนมากัดกินผักหญ้าและผลไม้ทุกอย่างที่เหลือรอดจากลูกเห็บ จนไม่มีพืชเหลือเลย ตั๊กแตนเข้าไปในราชวัง ในบ้านเรือน จนทั่วแผ่นดิน แต่ฟาโรห์ก็ยังไม่กลับใจเชื่อพระเจ้า

9. ความมืดทั่วแผ่นดิน มืดจนเขาต้องคลำหากัน ไม่สามารถมองเห็นอะไรได้เลย ไม่มีดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ตลอดทั้ง 3 วัน แต่ที่เมืองโกเชนที่อิสราเอลอาศัยอยู่นั้นมีแสงสว่าง

คำถาม จากภัยพิบัติ (การลงโทษ) ที่เกิดขึ้น เด็กๆ คิดว่าฟาโรห์ยอมปล่อยชนชาติอิสราเอลไหม?

ฟาโรห์มีใจแข็งกระด้าง ดื้อรั้น (แสดงภาพ 11-3) ไม่ยอมปล่อยชนชาติอิสราเอล ทำให้ประชาชนชาวอียิปต์ต้องได้รับความทุกข์ทรมานและอียิปต์กำลังพินาศ

เรื่องประกอบบทเรียน

กบเป็นลูกหลานของคริสเตียนมีอายุ 7 ปี เมื่อตอนปิดเทอมกบได้ไปเที่ยวที่ทำงานของน้าพร้อมกับลูกพี่ลูกน้องอีกคนหนึ่งและเขาทั้งสองคนก็พบเพื่อนที่ทำงานของน้าอีกสองคน ทั้งสี่คนจึงพากันวิ่งเล่นอย่างสนุกสนาน ในขณะที่แม่ครัวกำลังทำอาหารสำหรับเลี้ยงคนที่มาเข้าค่ายสัมนานาที่นั่น กบเป็นเด็กที่ซนมากตอนบ่ายวันหนึ่งเขาพาเพื่อนๆ วิ่งไล่จับนกที่หลงเข้ามาในห้องจนนกตัวนั้นตาย พวกเด็กๆ จึงเข้ามาในห้องครัวและยืมไม้ขีดไฟจากแม่ครัวเพื่อจะไปเผาถ่าน แต่แม่ครัวได้ห้ามไม่ให้เด็กๆ ทำแบบนี้และไม่ให้เล่นไฟด้วยเดี๋ยวจะเป็นอันตราย แต่กบไม่เชื่อในสิ่งที่ป้าแม่ครัวเตือน กบจึงแอบหยิบไม้ขีดไฟไปตอนทีป้าแม่ครัวผลอและนำไปเผาถ่าน เพราะกบไม่เชื่อฟัง เมื่อน้าสาวทราบเรื่องจึงลงโทษกบด้วยการไม่ให้ออกไปเล่นกับเพื่อน 1 อาทิตย์และต้องช่วยน้าทำงานบ้านทุกอย่าง

การประยุกต์ใช้

พระเจ้าไม่พอพระทัยเมื่อเราดื้อรั้นและไม่เชื่อฟัง บางครั้งพระเจ้าอาจจะใช้คนที่เป็นผู้ใหญ่ หรือเพื่อนมาตักเตือนเรา แต่ถ้าเราไม่ยอมเชื่อฟังจะถูกลงโทษ หรือเราอาจจะเหมือนกษัตริย์ฟาโรห์ที่พระเจ้าลงโทษแล้ว พอดีขึ้นก็ดื้อรั้นต่อ ขอพระเจ้าช่วยอย่าให้เราทำเหมือนกับฟาโรห์

คำถามทบทวน

1. โมเสสและอาโรนขอให้ฟาโรห์ทำอะไร? (ปล่อยคนอิสราเอล)
2. ฟาโรห์ทำอะไร เมื่อโมเสสและอาโรนบอกให้ปล่อยอิสราเอล? (ปฏิเสธและให้ทำงานหนักกว่าเดิม)
3. ทำไมฟาโรห์จึงไม่ยอมปล่อยคนอิสราเอล? (ไม่เชื่อฟังพระเจ้า)
4. จงบอกภัยพิบัติทั้ง 9 อย่าง
5. ทำไมนักเรียนกลของอียิปต์จึงไม่สามารถเลียนแบบภัยพิบัติได้ทั้งหมด? (เพราะพระเจ้ายิ่งใหญ่และมีฤทธิ์เหนือกว่าฤทธิ์ของพวกเขา)
6. จากบทเรียนในวันนี้เราได้เรียนรู้อะไร? (การไม่เชื่อฟังพระเจ้านำไปสู่การลงโทษ)

กิจกรรมท้ายบท

1. ให้เด็กๆ แสดงละครจากเรื่องประกอบบทเรียน ในบทนี้อีกครั้งหนึ่ง หลังจากที่ครูเล่าจบแล้ว แล้วถามความคิดเห็นของเด็กๆ ว่าการดื้อรั้นต่อคำสั่งของผู้ใหญ่จะได้รับผลอย่างไร
2. ทำกิจกรรมแบบฝึกหัดบทที่ 11

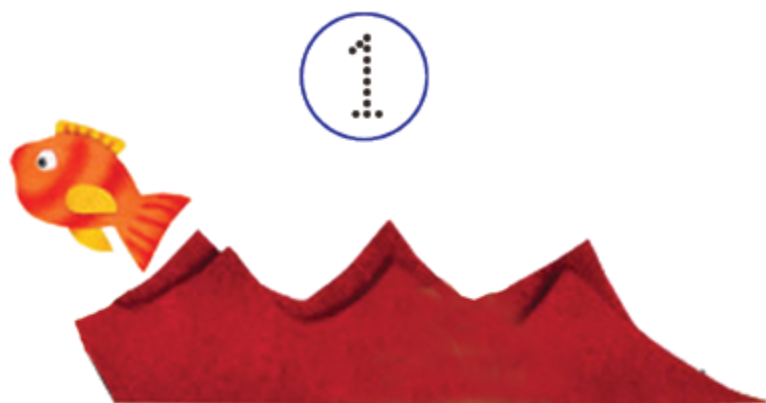

เราไม่อนุญาต
ให้พวกเขาเข้าไป

บทที่ 11 เด็กๆ จำภัยพิบัติที่เกิดในประเทศฮีบปต์ได้ไหม? ถ้าจำได้เด็กๆ ลองใส่ตัวเลขที่แต่ละภาพ โดยใส่ตัวเลขตามลำดับที่ภัยพิบัตินั้นเกิดขึ้น

น้ำกลายเป็นเลือด

ฝูงกบ

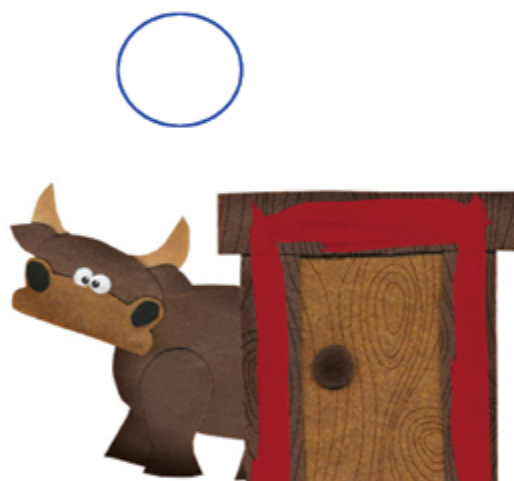
ตัวรึ้น

ความมืดทั่วแผ่นดิน

ฝูงตั๊กแตน

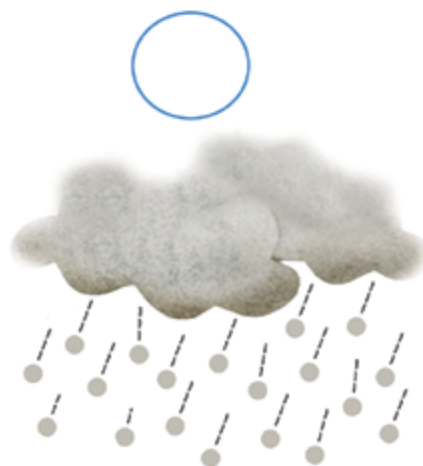
โรคระบาดติดต่อร้ายแรงกับฝูงสัตว์

ฝูงเหือบ

ผีร้าย

ลูกเห็บและไฟตกทั่วแผ่นดิน

ข้อพระคัมภีร์ อพยพ 11:1-10, 12:1-51

ข้อท่องจำ “องค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ได้ทรงเฉื่อยช้าในเรื่องพระสัญญาของพระองค์” 2 เปโตร 3:9

เป้าหมายของบทเรียน

เพื่อให้เด็ก ๆ รู้ว่า พระเจ้าทรงรักษาพระสัญญาของพระองค์ และได้ทรงปลดปล่อยคนอิสราเอลเป็นอิสระ ให้เราทุกคนวางใจในพระสัญญาของพระองค์

ข้อคิดสำหรับครู

บางคนชอบพูดว่า “เมื่อให้สัญญาได้ ก็ผิดสัญญาได้” การรักษาคำสัญญาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญสำหรับเด็กวัยประถมต้นนี้ เขาจะเรียนรู้จักการรักษาสัญญาเมื่อเขารู้ว่าผู้อื่นซื่อสัตย์และรักษาสัญญาต่อเขา

บ่อยครั้งที่เด็ก ๆ จะให้สัญญาเพื่อแลกกับสิ่งที่เขาต้องการ และเมื่อเขาสัญญานั้นเป็นสิ่งที่เขาต้องทำตาม ถ้าผิดคำสัญญาจะทำให้เขาไม่ไว้วางใจ

พระเจ้าเป็นผู้ที่ไม่เคยผิดสัญญา ทุกครั้งที่พระองค์ทรงสัญญา พระองค์จะกระทำตามที่สัญญาไว้ ไม่ว่าจะเป็นการลงโทษหรือการอวยพร หนุนใจให้เด็ก ๆ ยึดมั่นในพระสัญญาของพระเจ้า และเขาเองก็ควรทำตามที่เด็ก ๆ สัญญาต่อพระเจ้าเช่นกัน

อธิษฐาน

อธิษฐานขอบคุณพระเจ้าสำหรับพระสัญญาต่างๆ ที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์ พระองค์ไม่เคยลืมสัญญาที่ให้ไว้กับเรา ขอพระเจ้าช่วยให้เด็ก ๆ เป็นคนที่รักษาสัญญากับพระองค์เช่นกัน

วิธีสอนข้อท่องจำ

เตรียมกระดาษสี แล้วเขียนข้อท่องจำ ตัดกระดาษเป็นชิ้นๆ แล้วซ่อนไว้ตามจุดต่างๆ ในห้อง เมื่อให้เด็ก ๆ ท่องข้อท่องจำแล้ว ให้เด็ก ๆ ไปหาชิ้นส่วนข้อท่องจำที่ซ่อนไว้ แล้วนำมาต่อกันให้สมบูรณ์ โดยจะต้องต่อกระดาษที่มีสีเดียวกัน (ครูอาจจะต้องทำหลายชุดตามจำนวนเด็ก ๆ ในชั้น)

นำสู่บทเรียน

เกมส์ “โมเสสสั่ง”

ให้ครูเป็นผู้นำการเล่น โดยให้เป็น “โมเสส” เมื่อครูพูดว่า “โมเสสสั่ง (อะไร)” ก็ให้เด็กๆ ทำตาม เช่น “โมเสสสั่งให้เอามือจับหู” เด็กๆ ก็จะต้องเอามือจับหู แต่ถ้าครูพูดว่า “เอามือจับหู” โดยไม่มีคำว่า โมเสสสั่ง เด็กๆ ห้ามทำตาม (อาจจะพูดโมเสสสั่งหลายๆ อันติดกันจนเด็กๆ ทำต่อเนื่อง แล้วเปลี่ยนเป็น ประโยคที่ไม่มีคำว่าโมเสส เพื่อเด็กๆ จะเผลอทำตาม)

บทเรียนจากพระคัมภีร์

คำถาม มีใครจำภัยพิบัติทั้ง 9 อย่างได้บ้าง? ทำไมพระเจ้าจึงให้ภัยพิบัติเกิดขึ้น ฟาโรห์ยอมปล่อยคนอิสราเอลหรือไม่? (ให้เด็กๆ ตอบ) ฟาโรห์แก้ตัวกับพระเจ้าและไม่ยอมปล่อยตัวคนอิสราเอลไป แม้ว่าจะต้องถูกลงโทษด้วยภัยพิบัติหลายอย่าง

คำถาม เด็กๆ คิดว่าคนอิสราเอลจะสงสัยในพระสัญญาของพระเจ้าหรือไม่? ทำไม? (ให้เด็กๆ ตอบ)

พระเจ้าทรงสัญญากับโมเสสว่าจะให้เขานำคนอิสราเอลออกจากอียิปต์แต่เหตุการณ์ก็ยิ่งทวีความเลวร้ายขึ้นไปอีก คนอิสราเอลต้องลำบากและทุกข์ทรมานจากการไม่เชื่อฟังของฟาโรห์ที่ใจร้าย แต่พระเจ้าไม่เคยทอดทิ้งพวกเขา พระเจ้าไม่ให้ภัยพิบัติที่เกิดขึ้นกับคนอียิปต์มาเกิดกับคนอิสราเอลเลย พระองค์ยังทรงรักและห่วงใยพวกเขา พระเจ้ายังคงรักษาพระสัญญาของพระองค์

ดังนั้น พระเจ้าจึงตรัสกับโมเสสว่า นี่จะเป็นการลงโทษครั้งสุดท้าย แต่จะเป็นครั้งที่เหตุการณ์รุนแรงมากที่สุด เราจะส่งทูตของเราในเวลาเที่ยงคืน ถ้าทูตนั้นผ่านบ้านใครก็ตาม บุตรหัวปี (ลูกชายคนโต) ของบ้านนั้นจะต้องตายทันที

ทางเดียวที่จะรอดพ้นจากภัยพิบัติได้คือ เอาลูกแกะที่ไม่มีตำหนิมาฆ่า และเอาเลือดลูกแกะตัวนั้นมาทาที่วงกบประตูบ้าน (แสดงภาพ 12-1) เมื่อทูตแห่งความตายผ่านมาเห็นเลือดของลูกแกะบริเวณประตู ทูตแห่งความตายก็จะผ่านไป บุตรหัวปีของบ้านนั้นก็จะไม่ตาย แต่พวกเขาจะต้องอยู่ในบ้านเท่านั้น ห้ามออกไปข้างนอก พระเจ้าสั่งให้เขาฆ่าเนื้อแกะนั้นกินที่เหลือก็ให้เผาหมด แล้วเตรียมเก็บข้าวของออกเดินทาง

คนอิสราเอลทำตามที่พระเจ้าสั่งทุกประการ คุณพ่อของทุกบ้านไปหาลูกแกะตัวที่สวยที่สุดจากฝูงแกะแล้วนำมาฆ่า เอาเลือดทาที่วงกบประตู อย่างเนื้อแกะนั้นกินเป็นอาหาร แล้วเก็บข้าวของพร้อมที่จะออกเดินทาง พวกเขาทำตามที่โมเสสสั่งทุกประการ

ในเวลาที่ยิ่งคืนความตายคือปลานเข้ามาและฆ่าบุตรหัวปีของคนอียิปต์ตายหมด ทั้งลูกหัวปีและสัตว์เลี้ยงทุกตัว

คำถาม ถ้าเราอยู่ในสมัยนั้นและเราไม่เชื่อฟังสิ่งที่พระเจ้าสั่ง เด็กๆ คิดว่าจะเป็นอย่างไร? (ให้เด็กๆ ตอบ)

ทุกคนที่ไม่เชื่อฟังจะต้องพบกับความเสียใจ เมื่อพ่อแม่พบว่าลูกของตัวเองตายก็ร้องไห้คร่ำครวญเสียงดัง (แสดงภาพ12-2) ที่สำคัญบุตรของฟาโรห์ก็ตายเช่นกัน ช่างเป็นการลงโทษที่น่ากลัวที่สุด ต่อมา ฟาโรห์จึงเรียกโมเสสและอาโรนมาเข้าเฝ้าและบอกว่า “จงออกไปเสีย เอาจครอบครัวของพวกเขาไปด้วย รีบพาสัตว์เลี้ยง แพะ แกะ ของพวกเขาออกไปให้หมด”

ฟาโรห์เคยดื้อรั้นไม่เชื่อฟัง แต่ครั้งนี้ฟาโรห์ทนไม่ไหวจึงได้ปล่อยคนอิสราเอลออกจากแผ่นดินอียิปต์ เด็กๆ คิดว่าคนอิสราเอลจะรู้สึกอย่างไรที่ได้ยินข่าวนี้ (ให้เด็กๆ ตอบ) พวกเขาดีใจที่จะได้เดินทางออกจากอียิปต์เสียที (แสดงภาพ12-3) ไม่ต้องเป็นทาสอีกต่อไป พวกเขาไม่ต้องถูกโบยตี พวกเขาไม่ต้องทำอิฐท่ามกลางแสงแดดที่ร้อนจัดอีกต่อไป พวกเขาได้ออกเดินทางไปยังดินแดนที่พระเจ้าสัญญาไว้พร้อมกับทรัพย์สมบัติที่มีค่ามากมาย

การประยุกต์ใช้

บางครั้งมนุษย์เรามักไม่รักษาคำสัญญา เพราะมนุษย์เป็นคนบาป พระเจ้าทรงรักษาพระสัญญาของพระองค์ ประชากรของพระองค์เป็นอิสระจากการเป็นทาสในอียิปต์ ทุกวันนี้พระเจ้ายังคงรักษาพระสัญญาของพระองค์ คือพระเจ้าส่งพระเยซูมาช่วยให้เราทุกคนรอดจากการเป็นทาสของความบาป ความไม่ดี ความชั่วร้ายต่างๆ เราต้องเชื่อฟังพระสัญญาของพระเจ้า คือรับเอาพระเยซูที่ยอมตายบนไม้กางเขนว่าเป็นพระบุตรของพระเจ้า ยอมรับพระองค์เข้ามาในใจ ให้พระองค์เป็นพระเจ้าในชีวิต และเราจะพ้นจากความบาปผิดของเรา

เรื่องประกอบบทเรียน

ในช่วงปิดเทอมภาคฤดูร้อน หลายๆ คริสตจักรมีการจัดค่าย และในคริสตจักรที่กบอยู่ก็มีการจัดค่ายครอบครัวเช่นเดียวกัน สถานที่จัดค่ายอยู่ติดทะเล กบและเพื่อนๆ อีกสี่คนอยากเล่นน้ำทะเลกันมากจึงขอร้องให้คุณครูพาไปเล่นน้ำทะเล คุณครูตกลงที่จะพาไป แต่ได้ทำข้อตกลงกันก่อนว่า

1. เด็กๆ จะต้องนอนพักผ่อนก่อนในตอนี้ เพราะเพิ่งเดินทางมาถึงและถ้าเล่นน้ำตอนนี้จะร้อนด้วย
2. เด็กๆ ต้องเชื่อฟังครู ถ้าครูห้ามไม่ให้ไปในน้ำลึกเด็กๆ ต้องไม่ไป เมื่อหมดเวลาต้องเลิกเล่น
3. ถ้าตกลงตามนั้น หลังจากนอนกลางวันแล้ว คุณครูจะพาเด็กๆ ไปเล่นน้ำ

กบเป็นผู้นำเพื่อนๆ ในการขุดทราย หาเปลือกหอยและอื่นๆ เมื่อถึงเวลาอันสมควรแล้ว คุณครูบอกให้ขึ้นจากน้ำเด็กๆ ไม่ยอมหยุดเล่น และผิดคำสัญญาที่ให้ไว้กับคุณครู คุณครูจึงบอกว่าถ้าไม่ทำตามที่สัญญากันไว้ก็จะไม่พามาเล่นอีก เด็กๆ จึงยอมหยุดเล่น

คำถามทบทวน

1. ภัยพิบัติครั้งสุดท้ายคืออะไร? (การฆ่าบุตรหัวปี)
2. พระเจ้าช่วยบุตรหัวปีของอิสราเอลอย่างไร? (ให้ฆ่าลูกแกะที่ไม่มีตำหนิ เอาเลือดทาที่วงกบประตู และ ทูตแห่งความตายจะผ่านไป)
3. บุตรหัวปีของฟาโรห์ตายหรือไม่? (ตาย)
4. ในที่สุดฟาโรห์ยอมปล่อยคนอิสราเอลหรือไม่? (ปล่อย)

กิจกรรมท้ายบท

เกมส์ “ใคร” “อะไร”

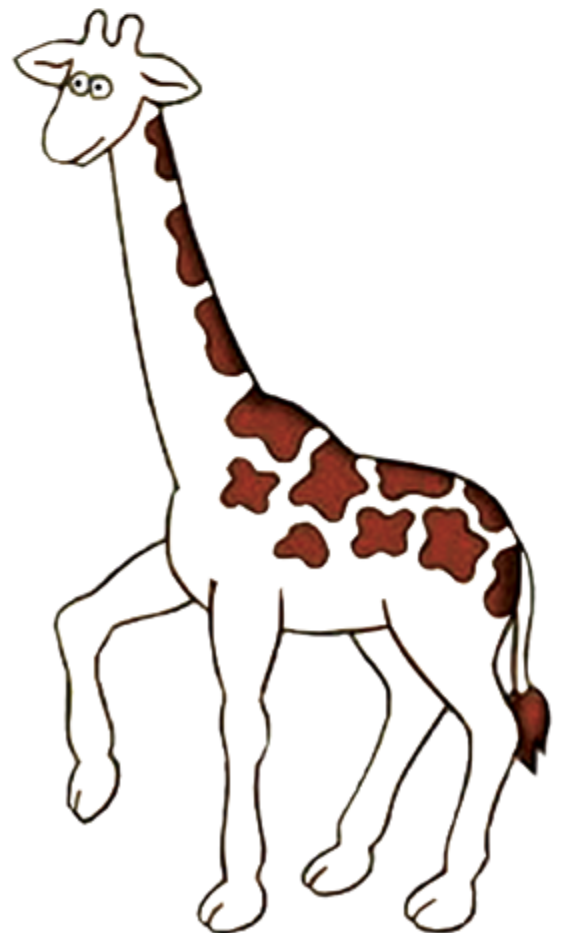
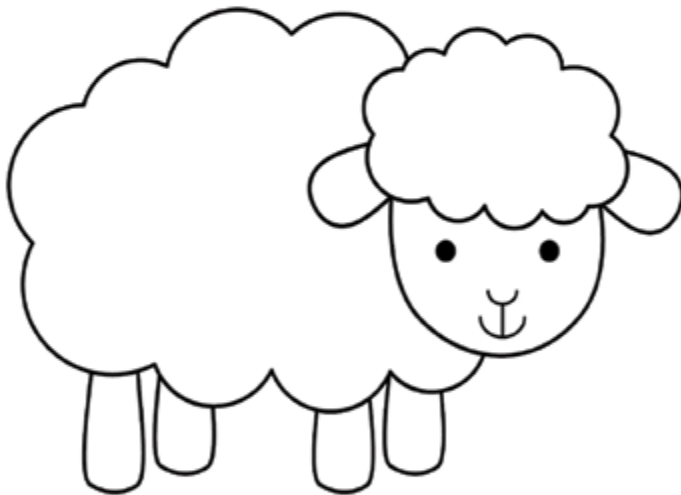
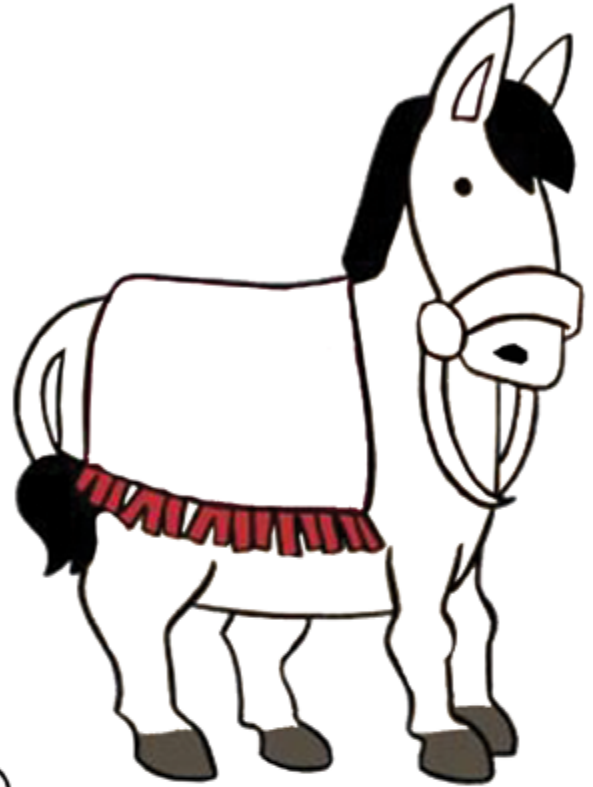
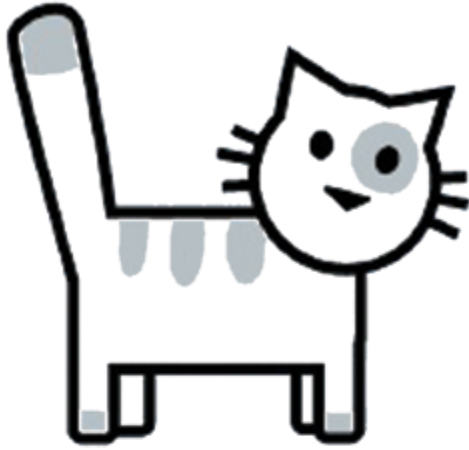
1. ฉันไม่ชอบคนฮีบรู ฉันเป็นใคร (ฟาโรห์)
 2. ฉันซ่อนลูกชายที่เกิดใหม่ไว้ที่บ้านไว้ถึงสามเดือน ฉันเป็นแม่ของใคร (โมเสส)
 3. ฉันถูกसानจากตังกก เขาใช้ขันมาทาฉัน ฉันคืออะไร (ตะกร้า)
 4. ฉันคอยดูแลน้องชายของฉันซ่อนอยู่หลังกอหญ้าใกล้ๆ แม่น้ำไนล์ ฉันเป็นใคร (มิเรียม)
 5. ฉันพบทารกน้อยน่ารักในตะกร้า ฉันอยากได้เป็นลูก ฉันเป็นใคร (ธิดาฟาโรห์)
 6. ฉันติดไฟ แต่ไฟไม่ไหม้ฉัน ฉันเป็นอะไร (พุ่มไม้)
 7. เมื่อเขาโยนฉันลงพื้น ฉันกลายเป็นงู ฉันเป็นอะไร (ไม้เท้า)
 8. ฉันช่วยทูตแทนโมเสส เมื่อเข้าหาฟาโรห์ ฉันเป็นใคร (อาโรน)
 9. ฉันถูกฆ่า และเอาเลือดของฉันทาที่วงกบบ้าน ฉันคือใคร (ลูกแกะ)
 10. ฉันมาจากสวรรค์ เดินผ่านหน้าบ้านใครในอียิปต์ บุตรหัวปีบ้านนั้นจะต้องถูกฆ่า ฉันเป็นใคร (ทูตแห่งความตาย)
2. ทำกิจกรรมในแบบฝึกหัดบทที่ 12

บทที่ 12 พระเจ้าสั่งให้นำเลือดของสัตว์ชนิดใดไปทาที่วงกบประตู เพื่อทุกคนจะปลอดภัยเมื่อเหตุแห่งความตาย
ผ่านมา เมื่อเด็กๆ รู้แล้วให้วงกลมรอบสัตว์ชนิดนั้น พร้อมทั้งระบายให้สวยงามนะ ระบายสัตว์ที่
เลือดด้วยก็ได้สัตว์จะได้น่ารักเหมือนๆ กัน

ข้อพระคัมภีร์ อพยพ 13:17-22, 14:1-21

ข้อท่องจำ “เราจะไม่ละท่าน หรือทอดทิ้งท่านเลย” ฮีบรู 13:5

เป้าหมายของบทเรียน

เพื่อให้เด็ก ๆ รู้ว่า พระเจ้าทรงสถิตอยู่กับชนชาติอิสราเอล และนำเขาออกจากอียิปต์อย่างอัศจรรย์ และให้เด็ก ๆ ขอบคุณพระเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่ พระองค์ทรงอยู่ด้วยกับเราเสมอ

ข้อคิดสำหรับครู

เด็กวัยประถมต้นมักจะกลัวการถูกทอดทิ้งให้อยู่ตามลำพัง พวกเขาจะคิดจินตนาการภาพแห่งอันตรายต่าง ๆ นานา บทเรียนอาทิตย์นี้จะช่วยหนุนใจเด็ก ๆ ให้รู้ว่าพระเจ้าทรงอยู่ด้วยกับพวกเขาเสมอ

อธิษฐาน

เปิดโอกาสให้เด็ก ๆ ได้เสนอความคิดเห็นว่า “เมื่อใดที่พระเจ้าทรงอยู่ด้วยกับเขาบ้าง?” ที่บ้าน ที่โรงเรียน เวลาเดินทาง ในเวลากลางคืน เป็นต้น เขียนสิ่งที่เด็ก ๆ เสนอบนกระดาน จากนั้นนำเด็ก ๆ อธิษฐาน และขอบคุณพระเจ้าที่ทรงอยู่ด้วยในเวลานั้น

วิธีสอนข้อท่องจำ

“มือแห่งคำสัญญา” ให้คุณครูเขียนข้อท่องจำบนกระดาน จากนั้นให้เด็กทุกคนยกมือซ้ายขึ้น แล้วพูดว่า

เราจะ ให้ทุกคนชี้หัวแม่มือ

ไม่ละ ให้ทุกคนชี้นิ้วชี้

ท่าน ให้ทุกคนชี้นิ้วกลาง

หรือทอดทิ้ง ให้ทุกคนชี้นิ้วนาง

ท่านเลย ให้ทุกคนชี้นิ้วก้อย

ทำซ้ำกันหลายๆ ครั้ง จนไม่ต้องดูบนกระดาน และเด็ก ๆ ท่องได้คล่อง

นำสู่บทเรียน

เตรียม ฝากล่องรองเท้า หรือฝากล่องอะไรก็ได้ให้มีขอบสูง 1 นิ้ว

แล้ววาดรูปสี่เหลี่ยม สามเหลี่ยม หรือวงกลมเล็กๆ บนฝากล่อง ใช้มีดตัดรูปที่วาด จากนั้นเตรียมลูกแก้ว ให้เด็กๆ เล่นเกมส์ โดยวางลูกแก้วในฝากล่อง โดยให้ลูกแก้วกลิ้งจากฝั่งหนึ่งไปอีกฝั่งหนึ่ง แต่ต้องระวังไม่ให้ลูกแก้วตกไปในช่องที่ตัดไว้ ช่องที่ตัดไว้เปรียบเสมือนอุปสรรคที่ขวางกั้น หรืออุปสรรคที่เราเจอระหว่างทาง บอกให้เด็กๆ รู้ว่าหลังจากชนชาติอิสราเอลออกจากอียิปต์แล้ว พระเจ้าทรงนำพวกเขาพ้นฝ่าอุปสรรคมากมาย ก่อนที่จะเข้าสู่ดินแดนที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้ แม้จะลำบากแต่พระเจ้าไม่เคยทอดทิ้งพวกเขา (อาจใช้ดินน้ำมัน เป็นเส้นทางเพื่อให้เด็กๆ กลิ้งลูกแก้วได้ง่ายขึ้น โดยมีทางที่จะทำให้ตกลงไปในหลุมและทางที่ข้ามไปอีกฝั่งได้)

บทเรียนจากพระคัมภีร์

เมื่อชนชาติอิสราเอลอาศัยอยู่ในอียิปต์ พวกเขาถูกฟาโรห์บังคับให้ทำงานหนักและถูกข่มเหงทารุณมาก ดังนั้น พระเจ้าจะปลดปล่อยพวกเขาให้เป็นอิสระ จึงเรียกชายคนหนึ่งชื่อ โมเสส พระองค์ส่งเขาไปสู่อียิปต์เพื่อนำชนชาติอิสราเอลออกมาจากการเป็นทาส

โมเสสเชื่อฟังพระเจ้า เขาเดินทางไปอียิปต์แต่ฟาโรห์มีใจดื้อรั้นไม่ยอมปล่อยชนชาติอิสราเอลออกจากอียิปต์ พระเจ้าจึงลงโทษโดยให้เกิดภัยพิบัติต่างๆ ท่ามกลางคนอียิปต์ ฝูงสัตว์ และแผ่นดินของเขา (บททวนภัยพิบัติ ในบทที่ 11 12 แบบสั้นๆ) จนในที่สุด ฟาโรห์ต้องยอมปล่อยให้ประชากรของพระเจ้าเป็นอิสระ

เมื่อคนอิสราเอลได้ยินข่าวว่าพวกเขาเป็นอิสระแล้ว ก็รีบจัดแจงเตรียมข้าวของในการเดินทาง เด็กๆ คงจะคิดภาพความตื่นเต้นที่พวกคนอิสราเอลมีออกไข่มใหม่ พวกเขาคงดีใจที่ต่อไปไม่ต้องทำงานให้กับคนอียิปต์อีก พระเจ้าทรงนำพวกเขาไปยังถิ่นทุรกันดาร ไปยังทะเลแดง และในการเดินทางของพวกเขา พระเจ้าทรงดูแลเอาใจใส่ทุกเรื่อง พระเจ้าทรงนำทางพวกเขาด้วยเสาเมฆในเวลากลางวัน (แสดงภาพ 13-1) และเสาไฟในเวลากลางคืน ให้พวกเขามีแสงสว่างเพื่อจะได้เดินทาง พวกเขาจะเดินตามเสาเมฆและเสาไฟที่เคลื่อนไปข้างหน้า จะหยุดก็ต่อเมื่อเสาเมฆและเสาไฟนั้นหยุดกับที่

ในขณะที่คนอิสราเอลออกจากอียิปต์แล้วฟาโรห์ก็เกิดเปลี่ยนใจ คิดว่าตนเองต้องสูญเสียทาสไปเป็นจำนวนมาก จึงสั่งให้เอาม้าศึก รถรบ และทหารออกไปตามมาติดๆ เมื่อคนอิสราเอลเห็นกองทัพคนอียิปต์ที่ติดตามมา (แสดงภาพ 13-2) ก็ตกใจและต่อว่าโมเสส “ทำไมท่านจึงนำเราออกจากอียิปต์มาตายในถิ่นทุรกันดาร”

คำถาม เด็กๆ คิดว่าคนอิสราเอลควรจะต่อว่าโมเสสอย่างไรหรือไม่? (ให้เด็กแสดงความคิดเห็น) ถ้าเด็กๆ เป็นโมเสสจะรู้สึกอย่างไร?

โมเสสรู้ว่าพระเจ้าจะไม่ทอดทิ้งคนของพระองค์ จึงได้พูดกับประชาชนว่า “อย่ากลัวเลย พระเจ้าจะทรงรักษาเรา พระองค์จะสู้เพื่อเรา จงสงบอยู่เถิด”

เด็กๆ จำข้อท่องจำวันนี้ได้หรือไม่ ให้เราท่องด้วยกันอีกครั้งหนึ่ง พระเจ้าสัญญาว่า “เราจะไม่ละท่านหรือทอดทิ้งท่านเลย” ฮีบรู 13:5 เด็กๆ จะเห็นว่าที่ผ่านมาพระเจ้าไม่เคยลืมนสัญญาที่ให้กับบรรพบุรุษของชนชาติอิสราเอล ไม่ว่าจะเป็นอับราฮัม อิสอัค ยาโคบ และพระองค์จะทรงนำพวกเรากลับสู่แผ่นดินแห่งพันธสัญญาแล้วมีหรือที่พระเจ้าจะปล่อยให้พวกเขาตายในถิ่นทุรกันดาร พระเจ้าไม่ทำอย่างนั้นแน่นอน เพราะพระองค์ทรงรักพวกเขา พวกเขาเป็นประชากรของพระองค์ เช่นเดียวกัน เด็กๆ จำไว้เสมอว่าพระเจ้าจะไม่ละหรือทอดทิ้งเด็กๆ เลย ให้เราเชื่อและวางใจในพระองค์

คำพูดของโมเสสเป็นความจริง พระเจ้าทรงให้เสาเมฆที่อยู่ข้างหน้ามาอยู่ข้างหลังแทน ระหว่างค่ายพักของอิสราเอลและคนอียิปต์ มีเมฆและความมืดมิด เวลากลางคืนก็ผ่านไปโดยที่ทั้งสองมิได้เข้าใกล้กันตลอดคืน นั่นคือคนอียิปต์ไม่สามารถมองเห็นคนอิสราเอลได้ตลอดคืน

พระเจ้าตรัสกับโมเสสว่า “ยกงมไม้เท้าของเจ้า แล้วยื่นมือออกไปเหนือทะเล” (แสดงภาพ 13-3) โมเสสก็ทำตาม โดยยกไม้เท้าและยื่นมือของท่านออกเหนือทะเล แล้วทันใดนั้นพระเจ้าทรงดลบันดาลให้ลมทิศตะวันออกพัดไหม้ไฉน้ำทะเลตลอดคืน ทำให้ทะเลกลายเป็นดินแห้ง น้ำแยกออกจากกัน ชนชาติอิสราเอลยืนมองสิ่งที่เกิดขึ้นด้วยความอัศจรรย์ใจ และสรรเสริญถึงความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า

คำถาม ถ้าเด็กๆ อยู่ในเหตุการณ์นั้นด้วยจะรู้สึกอย่างไร เราคงตื่นเต้นและอัศจรรย์ใจในสิ่งที่เกิดขึ้นต่อหน้าต่อตาของเราเหมือนกับที่อิสราเอลรู้สึก

เรื่องประกอบบทเรียน

บอยและเพื่อนๆ ของเขาพากันไปเล่นน้ำที่ทะเล บอยได้เช่าห่วงยางสำหรับเล่นน้ำทะเล เพราะว่าบอยว่ายน้ำไม่เป็นแต่เพราะความอยากเล่นเขาจึงล้าลงน้ำทะเล เด็กๆ หลายคนพากันจับห่วงยางไว้ เด็กบางคนที่ว่ายน้ำเก่งก็ไม่ต้องจับ บอยจึงคิดในใจว่าอยากจะฝึกว่ายน้ำบ้างจะทำอย่างไรดี บอยจึงเรียกต้อมเพื่อนของเขาให้ช่วยสอนว่ายน้ำ ในขณะที่บอยกำลังฝึกว่ายน้ำอยู่นั้นคลื่นได้ซัดมาแรงมาก ๆ ทำให้บอยกินน้ำเข้าไปมากทีเดียวในทันใดนั้นคลื่นได้พัดมาจนทำให้บอยออกไปลึกและบอยก็จมน้ำ บอยร้องเรียกให้พระเจ้าช่วย ทันใดนั้นพ่อของบอยที่อยู่แถวๆ นั้นมองเห็นจึงว่ายน้ำเข้าไปช่วยบอย บอยเชื่อว่าพระเจ้าทรงคุ้มครองและช่วยให้เขาได้รับความปลอดภัย

การประยุกต์ใช้

พระเจ้าทรงมีแผนการที่จะช่วยเหลือคนอิสราเอล พระเจ้าปลดปล่อยพวกเขาจากการเป็นทาสในอียิปต์และจะไม่ละทิ้งเขาให้หมดหวัง พระเจ้าทรงอยู่ด้วยกับคนอิสราเอล ทรงปกป้อง คอยดูแลและเอาใจใส่ พวกเขา พระองค์จะทำอย่างนั้นกับเราทุกคนด้วยเช่นกัน พระเจ้าทรงพร้อมเสมอที่จะช่วยเราเมื่อเราต้องการพระองค์

คำถามทบทวน

1. พระเจ้าส่งใครมาช่วยนำคนอิสราเอลออกจากอียิปต์? (โมเสส)
2. พระเจ้านำคนอิสราเอลผ่านถิ่นทุรกันดารอย่างไร? (ให้เสามาขนในเวลากลางวัน เสไฟในเวลากลางคืน)
3. ฟาโรห์ตัดสินใจทำอะไรหลังจากที่ปล่อยคนอิสราเอลแล้ว? (ส่งกองทัพตามเพื่อนำคนอิสราเอลกลับมา)
4. พระเจ้าช่วยไม่ให้กองทัพอียิปต์มองเห็นคนอิสราเอลได้อย่างไร? (ให้เสามาเคลื่อนไปอยู่ข้างหลังคนอิสราเอล คั่นระหว่างอิสราเอลและกองทัพทหารของอียิปต์)
5. พระเจ้าให้โมเสสทำอะไรเมื่อเจอทะเลแดง? (ให้ยกไม้เท้าแล้วยื่นมือออกไปเหนือทะเล)
6. มีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้น? (ให้เด็กเล่า)

กิจกรรมจากพระคัมภีร์

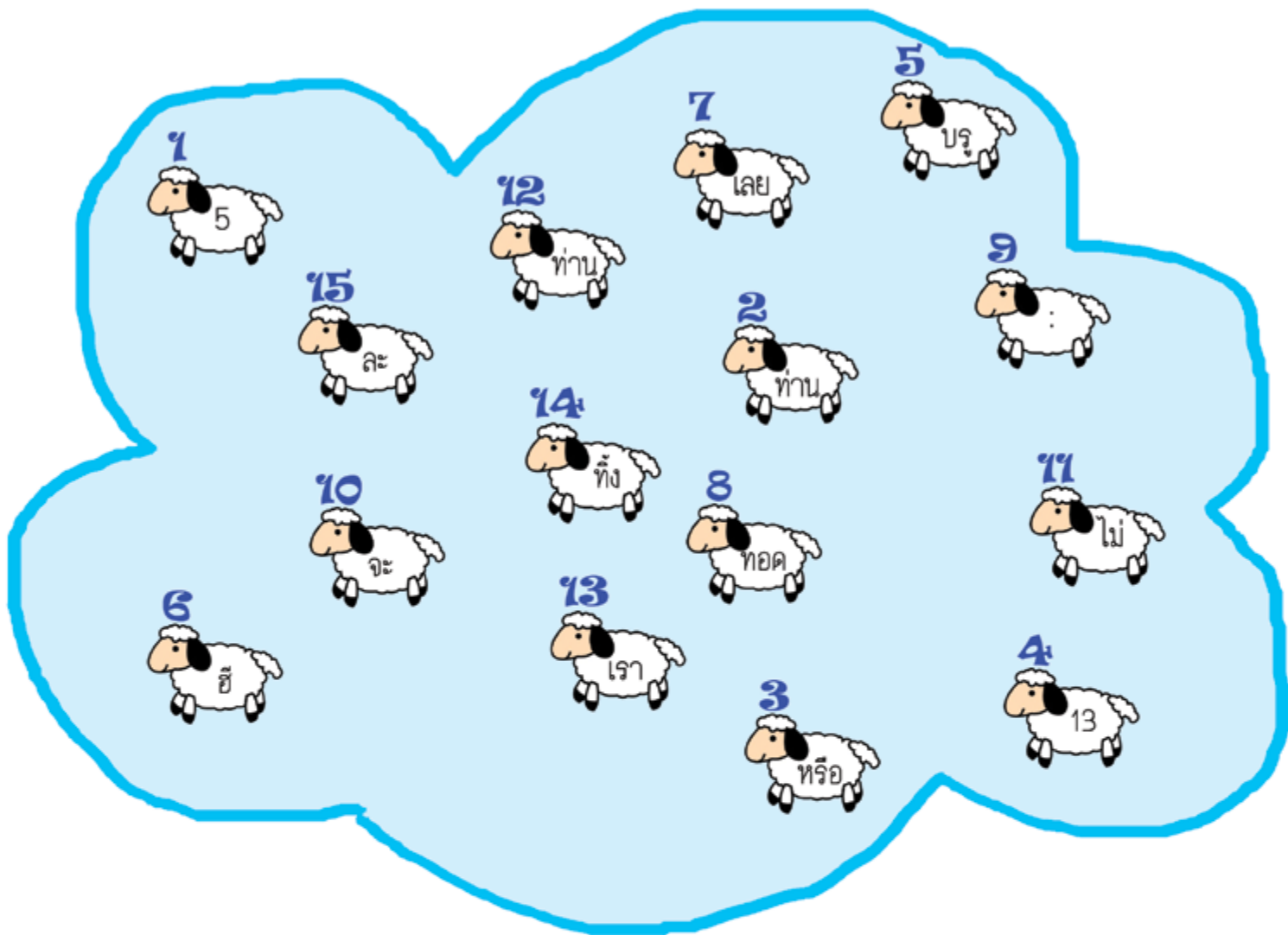
1. แจกกระดาษให้เด็กแต่ละคนวาดรอยเท้าทั้งสองข้างของตนลงบนกระดาษ แล้วตัดรอยเท้าที่วาดมาติดบนกระดาษแข็งแล้วเขียนว่า “พระเจ้าทรงดูแลรักษา” เสร็จแล้วให้ติดไว้ที่ผนังห้องเรียน หรือนำกลับบ้านก็ได้
2. ทำกิจกรรมในแบบฝึกหัดบทที่ 13

บทที่ 13 ให้เด็กๆ นำรหัสข้อความจากรูปแกะด้านบน ไปถอดรหัสด้านล่าง แล้วจะได้ข้อความสำคัญ
ที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้กับเด็กๆ ถ้าพร้อมแล้ว เรามาถอดรหัสข้อความของพระเจ้ากันเลย

รหัสข้อความที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้กับเราคือ

13 10 11 15 2 3 8 14

12 7 6 5 4 9 1

การนำเด็กมารับเชื่อ

การนำเด็กมารับเชื่อเป็นสิ่งสำคัญ ให้ครูสังเกตดูหากมีเด็กที่ยังไม่เชื่อพระเจ้าให้ครูได้เปิดโอกาสและเชิญให้เด็กเปิดใจต้อนรับพระเจ้าเป็นพระผู้ช่วยให้รอดในชีวิตของเขา ครูอาจใช้ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้เพื่ออธิบายให้เด็ก ๆ ได้เข้าใจชัดเจนขึ้น

ยอห์น 3:16 “เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลก จนได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์”

เด็ก ๆ รู้มั๊ยว่าพระเจ้าคือใคร พระเจ้าคือผู้ที่สร้างเรา พระองค์บริสุทธิ์ ไม่ทรงทำบาปเลย
เด็ก ๆ รู้มั๊ยว่า ใครเป็นพระบุตรของพระเจ้า ไขแล้ว พระเยซูคือพระบุตรของพระเจ้า พระเจ้าได้ส่งพระเยซู ลงมาบนโลกนี้เพื่อจะไถ่บาปให้กับเรา โดยการยอมรับโทษความผิดบาปแทนเราที่บนไม้กางเขน
ใครที่สามารถรับการไถ่บาปจากพระเยซูได้ ทุกคนสามารถรับการไถ่จากพระเยซูได้ เพียงแค่เราเชื่อว่า พระเยซูรักเราจนยอมที่จะตายบนไม้กางเขนเพื่อรับโทษความผิดบาปแทนเรา และเปิดใจให้พระองค์เข้ามาในชีวิตเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเรา

เมื่อเราต้อนรับพระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้รอดแล้วเราก็พ้นบาปผิดทั้งหมด พระเจ้าบอกว่า คนที่เชื่อในพระองค์ พระองค์จะให้เขาอยู่บนสวรรค์กับพระองค์เมื่อเขาจากโลกนี้ไปแล้ว

เด็ก ๆ อยากรู้จักกับพระเจ้ามั๊ย (ถ้าเด็ก ๆ สนใจก็ให้นำเด็ก ๆ อธิษฐานรับเชื่อ) หนุนใจเด็ก ๆ ว่า ให้เด็ก ๆ ตั้งใจที่จะรู้จักพระเจ้าให้มากขึ้น เพราะพระเจ้าแสนดีและรักเราทุกคน เด็ก ๆ จะรู้จักพระเจ้าได้มากขึ้นโดยการอ่านพระคัมภีร์เยอะ ๆ เมื่ออ่านแล้วก็ให้ทำตามที่พระคัมภีร์สอน พุดคุยกับพระเจ้าทุกวัน เพราะถ้าเราคุยกันทุกวันเราก็จะสนิทกัน ถ้าเราคุยกับพระเจ้ามาก ๆ เราก็จะสนิทสนมกับพระองค์ การพุดคุยก็คือการอธิษฐานนั่นเอง หนุนใจให้เด็ก ๆ มาโบสถ์ทุกวันอาทิตย์และถ้ามีโอกาส ให้ชวนเพื่อน ๆ ที่ยังไม่เคยมาโบสถ์ให้มาโบสถ์ด้วยกันในวันอาทิตย์